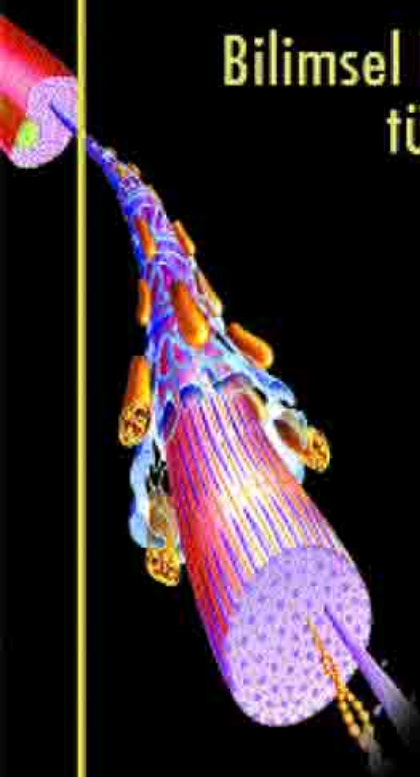

DARWINİZM'İN SONU

Bilimsel kanıtlar evrim teorisini reddederken
tüm canlıların Allah tarafından
yaratıldığını gösteriyor.

الله
رسول
محمد

HARUN YAHYA

Darwin'in evrim teorisi, 19. yüzyılda ortaya atıldı. Teori, tüm canlıların rastlantılara dayalı bir süreç sonucunda oluştuklarını varsayıyor ve yaratılışı reddediyordu. Darwin ve onu destekleyenler, bu teoriyle birlikte doğanın en büyük sırrını çözdüklerini ve tüm iddialarının yakında ispatlanacağını sanıyorlardı. Oysa bilim, evrim teorisinin lehine değil, aleyhine gelişti. Biyokimya, genetik, paleontoloji gibi farklı bilim dalları, canlılığa getirilen "tesadüf" açıklamasını her geçen gün biraz daha saçma hale getirdi. Bu kitapta evrim teorisinin bilim karşısındaki bu yenilgisi, açık ve kolay anlaşılır bir dille ve görsel bir estetik içinde anlatılıyor. Kitabı zevkle okuyacak ve evrim teorisinin neden bilim tarihinin en büyük yanılgısı olduğunu tüm açıklığıyla göreceksiniz.

VURAL YAYINCILIK

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

HARUN YAHYA

Yazar hakkında

Harun Yahya ve Cavit Yalçın müstear isimlerini kullanan yazar, imani konularda pek çok eser vermiştir. Yazarın, Evrim Aldatmacası, Darwinizmin Sonu, Hücredeki Mucize, Gözdeki Mucize, Ölümden Sonraki Mucize, Sivrisinek Mucizesi, Karınca Mucizesi, Savunma Sistemi Mucizesi, Allah Akılla Bilinir, Dünya Hayatının Gerçeği, Zamansızlık ve Kader Gerçeği, Kavimlerin Helakı, Düşünen İnsanlar İçin, Evrenin Yaratılışı, Sakın Anlamazlıktan Gelmeyin, Evrimcilerin İtirafı, Evrimcilerin Yanılgıları, Bitkilerdeki Yaratılış Mucizesi, Balarısı Mucizesi, Allah'ın Renk Sanatı, Canlılardaki Fedakarlık, Doğadaki Tasarım, Atom Mucizesi, Çocuklar Darwin Yalanı Söyledi, Derin Düşünmek adlı kitapları ve Adamlık Dini, Allah'ın İsimleri, Allah İçin Yaşamak, Cahiliye Toplumunu Terk Etmek, Cennet, Gerçeği Düşündünüz Mü?, Gözardı Edilen Kuran Hükümleri, Kıyamet Günü, Kuran'da Hicret, Kuran Ahlakı, Kuran Bilgisi, Kuran'da Dua, Kuran Fihristi, Kuran'da Münafık Karakteri, Kuran'da Tebliğ ve Tartışma, Kuran'da Temel Kavramlar, Kuran'da Vicdanın Önemi, Kuran'dan Cevaplar, Münafığın Sırları, Ölüm Kıyamet Cehennem, Resullerin Mücadelesi, Sakın Unutmayın, Şeytan, Şeytan'ın Enaniyeti, Şirk, Kuran'dan Genel Bilgiler, İmanı Çabuk Anlamak 1-2-3, Kuran'ın Hayata Sunduğu Güzellikler, Allah'ın Güzelliklerinden Bir Demet 1-2-3, Dinsizliğin İlkel Mantığı, Kamil İman, Pişman Olmadan Önce, Resullerimizi Diyor Ki, Müminlerin Merhameti, Allah Korkusu, Hz. İsa Gelecek, Kuran'da Sabrın Önemi, gibi kitapçıkları yayınlanmıştır.

Yazarın evrim teorisini konu alan, Evrim Aldatmacası, Materyalizmin Çöküşü, Materyalizmin Sonu, Evrim Teorisi, Evrim Teorisi'nin Çöküşü: Yaratılış Gerçeği, Evrimcilerin Yanılgıları 1-2-3, Evrimin Mikrobiyolojik Çöküşü, Yaratılış Gerçeği, Atomun Sırları, 20 Soruda Evrim Teorisi'nin Çöküşü ve Darwinizm gibi kitapçıkları da yayınlanmıştır.

Yazarın Evrim Aldatmacası (The Evolution Deceit), Kavimlerin Helakı (Perished Nations), Düşünen İnsanlar İçin (For Men of Understanding), Allah Akılla Bilinir (Allah Is Known Through Reason), Kuran Ahlakı (The Moral Values in the Quran), Soykırım Yalanı (The Holocaust Hoax) adlı kitapları İngilizce'ye çevrilmiş ve yurtdışında çeşitli yayınevleri tarafından yayınlanmıştır. Yazarın diğer birçok eserinin İngilizce, Rusça, Arnavutça, İspanyolca ve Arapça'ya çevirileri devam etmektedir.

Yazar, Harun Yahya müstear ismi altında şimdiye kadar siyasi konularda da çeşitli eserler hazırlamıştır. Yahudilik ve Masonluk, Masonluk ve Kapitalizm, Şeytan'ın Dini Masonluk, Yehova'nın Oğulları ve Masonlar, Yeni Masonik Düzen, Türkiye İçin Milli Strateji, 'Gizli El' Bosna'da, Soykırım Yalanı, Terörün Perde Arkası, İsrail'in Kürt Kartı, Darwin'in Türk Düşmanlığı isimli bu eserlerin önemli bir bölümü, Yahudilik, Masonluk ve bu iki gücün dünya tarihi ve siyaseti üzerindeki etkileri ile ilgilidir. (Müstear isim, inkarcı Yahudi düşüncesine karşı mücadele eden iki peygamberin hatıralarına hürmeten isimlerini yad etmek için Harun ve Yahya isimlerinden oluşturulmuştur..)

Yazar tarafından kitapların kapağında Resulullah'ın mührünün kullanılmış olmasının sembolik anlamı ise, kitapların içeriği ile ilgilidir. Bu mühür, Kuran-ı Kerim'in Allah'ın son kitabı ve son sözü ve peygamberimizin de hatem-ül enbiya olmasını remzetmektedir. Yazar da, yayınladığı tüm çalışmalarında, Kuran'ın ve Resulullah'ın sünnetinin bu vasfını kendine rehber edinerek, gayri-Kurani düşünce sistemlerinin tüm temel iddialarını tek tek çürütmeyi ve o konu hakkında küfrün mantıklarını tam olarak susturacak "son söz"ü söylemeyi hedeflemektedir. Çok büyük hikmet ve kemal sahibi olan Resulullah'ın mührü, bu son sözü söyleme niyetinin bir duası olarak kullanılmıştır.

Tüm bu çalışmalardaki ortak hedef, ya dinden uzak kişilere Kuran'ın tebliğini ulaştırmak ve böylelikle onları Allah'ın varlığı, birliği ve ahiret gibi temel imani konular üzerinde düşünmeye sevk etmek ya da müslümanlara bazı önemli konuları hatırlatmaktır.

DARWINİZM'İN SONU

Bilimsel kanıtlar evrim teorisini
reddederken tüm canlıların Allah tarafından
yaratıldığını gösteriyor

**VURAL
YAYINCILIK**

İçindekiler

Köhne bir düşünce: Evrim teorisi 6

Hayatın kökeni 8

Proteindeki tasarım 10

Hücredeki tasarım 12

Genetik bilgi 14

Doğadaki tasarım 16

Miller deneyi 18

Doğal Seleksiyon yanılığı 20

Mutasyonlar 22

İndirgenemez komplekslik 24

Ara formlar çıkmazı 26

Kambriyen devri 28

Balıklar ve amfibiyenler 30

Coelacanth yanılığı 32

Sürüngenler 34

Kuşlar ve sürüngenler 36

Archæopteryx yanılığı 38

Kuş tüyleri 40

Memelilerin kökeni 42

Atın evrimi masalı 44

Yaşayan fosiller 46

İnsanın evrimi masalı 48

Australopithecus 50

Homo erectus 52

Kaybolmuş bir insan ırkı: Neandertal 54

Soyağacının çöküşü 56

İki ayaklılık çıkmazı 58

Sahte yüzler 60

Piltown skandalı 62

Embriyoloji yanılması 64

Homoloji yanılması 66

Darwinizm neden savunuluyor? 68

Apaçık olan gerçek: Yaratılış 70

Köhne bir düşünce: Evrim teorisi

Tüm canlılığın bilinçsiz, amaçsız bir tesadüfler sürecinin ürünü olduğu düşüncesi, bir 19. yüzyıl hurafesidir. O dönemin ilkel bilim düzeyi içinde düşünen evrimciler, canlılığın çok "basit" olduğunu sanmışlardır.

Jean B. Lamarck: Ortaya attığı teori, bilime karşı diremedi.

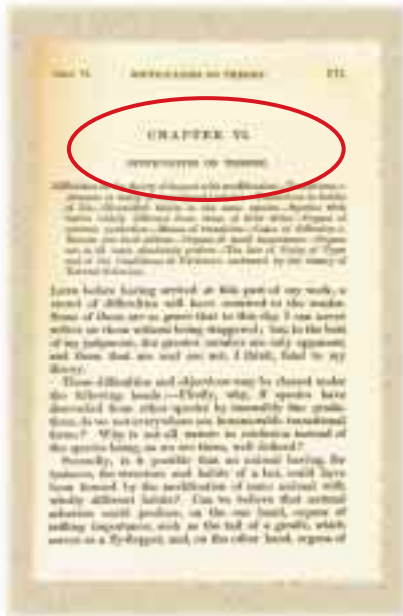

Dünya üzerinde bir milyonu aşkın farklı canlı türü yaşar. Hepsi son derece farklı özelliklere ve mükemmel sistemlere sahip olan bu canlılar nasıl ortaya çıkmışlardır? Bu soruyu sağduyu ile inceleyen her insan, tüm bu canlılığın üstün ve kusursuz bir yaratılışın ürünü olduğunu görür. Evrim teorisi ise, bu açık gerçeği reddeder. Teori, yeryüzündeki tüm canlı türlerinin tesadüflere dayalı bir süreç sonucunda birbirlerinden türediklerini öne sürmektedir.

Eski Yunan'da doğan Evrim fikrini kapsamlı olarak ilk savunan kişi, Fransız biyolog Jean Baptiste Lamarck oldu. Lamarck'ın 19. yüzyıl başında ortaya attığı teori, "canlılar hayatları sırasında kazandıkları özellikleri sonraki nesillere aktarırlar" varsayımına dayanıyordu. Örneğin Lamarck, zürafaların, ağaçların yüksek dallarına uzanmaya çalıştıkça boyunları uzayan ceylanlardan türediklerini savunmuştu. Ama gelişen genetik bilimi, Lamarck'ın teorisini kesin olarak çürütecekti.

Teoriyi Lamarck'tan sonra savunan ikinci önemli isim ise, amatör bir İngiliz doğabilimci olan Charles Darwin oldu. Darwin 1856'da yayınlanan Türlerin Kökeni adlı kitabında tüm canlı türlerinin tesadüfler sonucu tek bir ortak atadan geliştiklerini öne sürdü. Örneğin Darwin'e göre, balinalar, suda avlanmak için çabalayan ayılardan evrimleşmişlerdi.¹

Darwin bu gibi iddialarını sıralarken, ciddi kuşkuyla yaşıyordu. Teorisinden pek emin değildi.

DARWIN'İN ZORLUKLARI

Amatör bir doğabilimci olan Charles Darwin, teorisini 1859 yılında yayınlanan *Türlerin Kökeni* adlı kitabında açıkladı. Darwin, açıklayamadığı pek çok konuyu kitabındaki "Teorinin Zorlukları" adlı bölümde itiraf etmiş ve bunların ileride çözüme kavuşacağını ummuştu. Bu umut, boşa çıkacaktı.

Darwin, teorisini herhangi bir somut deneye ya da bulguya dayandırmıyordu. Sadece bazı gözlemler yapmış ve bunlar üzerinde fikir yürütmüştü. Gözlemlerinin çoğunu, İngiltere'den uzak denizlere açılan HMS Beagle adlı gemide yapmıştı.

Açıklayamadığı pek çok konuyu kitabına eklediği "Teorinin Zorlukları" başlıklı bölümde itiraf etmişti. Darwin bilimin gelişmesiyle birlikte bu zorlukların birer birer çözüleceğini ummuş ve bazı kehanetlerde bulunmuştu. Ancak 20. yüzyıl bilimi, Darwin'i desteklemek bir yana, onun iddialarını birer birer geçersiz kılacaktı. Gerek Lamarck'ın gerekse Darwin'in teorilerinin ortak noktası, ilkel bir bilim anlayışına dayanmalarıydı. O dönemde biyokimya, mikrobiyoloji gibi bilim dalları olmadığı için, evrimciler canlıların tesadüflerle oluşabilecek kadar basit yapıda olduklarını sanmışlardı. Genetik kanunları bilinmediği için, canlı türlerinin kolaylıkla birbirlerine dönüşebilecekleri zannedilmişti.

Gelişen bilim, bu efsanelerin hepsini yıktı ve gerçekte canlıların üstün bir yaratılışın ürünü olduklarını ortaya çıkardı.

FOSİL KAYITLARI SORUNU

Darwin teorisini ortaya attığında özellikle fosil bilimciler ona karşı çıkmışlardı. Çünkü Darwin'in varsaydığı "ara-geçiş formları"nın gerçekte hiçbir zaman yaşamadığını biliyorlardı. Darwin ise bu sorunun yeni fosil bulgularıyla aşılabileceğini umut ediyordu. Oysa aksine, paleontoloji, Darwin'in teorisini her geçen gün biraz daha yalanladı.

İLKEL BİLİMİN ÜRÜNÜ

Darwin'in teorisini ortaya attığı dönemde, canlılığın detayları hakkında çok az şey biliniyordu. Dönemin ilkel mikroskoplarının altında, hayatın kompleks yapısı gözlemlenemiyordu.

Hayatın kökeni

Evrinciler canlıların cansız maddeden kendiliğinden oluştuğunu iddia ederler. Oysa bu, biyolojinin en temel kanunlarına aykırı bir Ortaçağ hurafesidir.

BÖLÜNEN HÜCRELER

Canlılığın en temel kuralı, "Hayat yalnızca hayattan gelir" prensibidir. Bir canlı, ancak diğer bir canlıdan kaynak alarak oluşabilir.

Darwin'in teorisinden söz edildiğinde, çoğu insanın aklına "insanın atasının maymun olup olmadığı" sorusu gelir. Oysa bundan çok daha önce, evrim teorisinin açıklaması gereken sayısız soru vardır. Bunların ilki ise, yeryüzündeki ilk canlının nasıl ortaya çıktığı sorusudur.

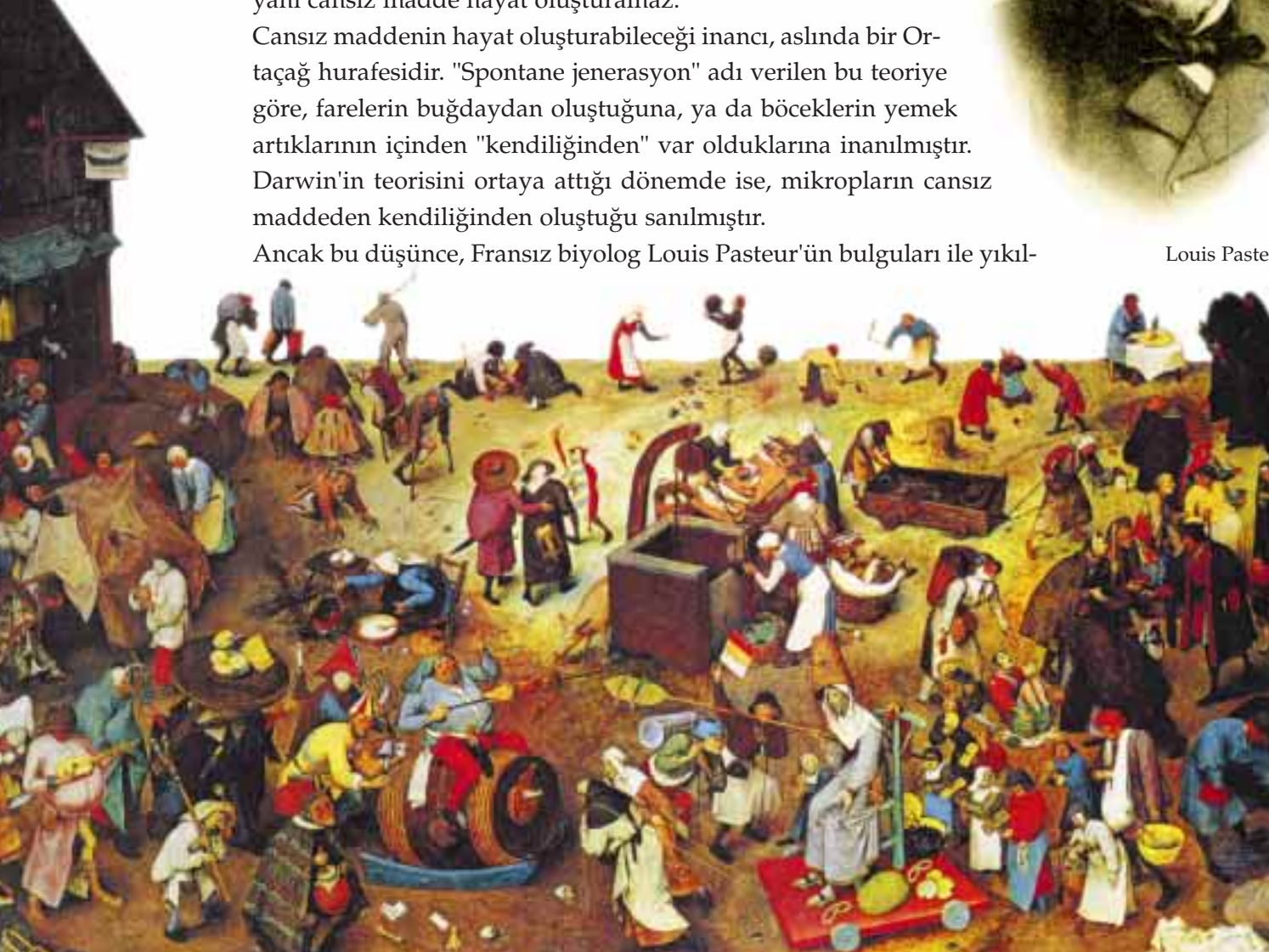
Evrin teorisi bu soruya karşılık, yeryüzündeki ilk canlının, tesadüfler sonucunda cansız maddenin içinden oluşan bir hücre olduğunu iddia eder. Yani teoriye göre, yeryüzünde sadece cansız taşın, toprağın, gazların vs. bulunduğu bir dönemde, rüzgarın, yağmurun, yıldırımların etkisiyle tesadüfen canlı bir varlık oluşmuştur. Oysa evrimin bu iddiası, biyolojinin en temel kanunlarından birine aykırıdır: Hayat yalnızca hayattan gelir, yani cansız madde hayat oluşturamaz.

Cansız maddenin hayat oluşturabileceği inancı, aslında bir Ortaçağ hurafesidir. "Spontane jenerasyon" adı verilen bu teoriye göre, farelerin buğdaydan oluştuğuna, ya da böceklerin yemek artıklarının içinden "kendiliğinden" var olduklarına inanılmıştır. Darwin'in teorisini ortaya attığı dönemde ise, mikropların cansız maddeden kendiliğinden oluştuğu sanılmıştır.

Ancak bu düşünce, Fransız biyolog Louis Pasteur'ün bulguları ile yıkıl-

Louis Pasteur

Ernst Haeckel

"CANLANAN ÇAMUR"

Yandaki çizimin bilimsel ismi "*Bathybus Haeckelii*" yani "Haeckel çamuru." Evrim teorisinin ateşli bir savunucusu olan Ernst Haeckel, bir araştırma gemisi tarafından okyanus dibinden çıkartılan bu karışımı mikroskop altında incelemiş ve bunun canlıya dönüşen cansız bir madde olduğunu iddia etmişti. Haeckel ve onun çağdaşı olan Darwin, canlılığı cansızlıktan kolaylıkla oluşabilecek basit bir yapıda zannediyorlardı. Oysa 20.yy bilimi, canlılığın asla cansızlıktan oluşamayacağını gösterdi.

muş ve Pasteur'ün ifadesiyle "cansız maddenin hayat oluşturabileceği inancı tarihe gömülmüştür".²

Pasteur'ün ardından evrimciler yine de ilk canlı hücrenin tesadüfen oluştuğu iddiasını sürdürmüşlerdir. Ama 20. yüzyıl boyunca yürütülen tüm deney ve araştırmalar hep başarısızlıkla sonuçlanmıştır. Canlı hücrenin "tesadüfen" oluşması bir yana, dünyanın en gelişmiş laboratuvarlarında bilinçli olarak üretilmesi bile mümkün olmamıştır.

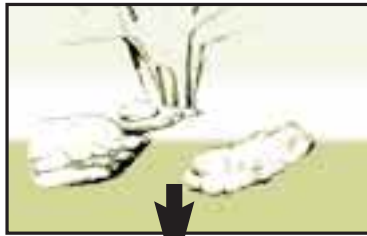
Dolayısıyla ilk canlı organizmanın nasıl ortaya çıktığı sorusu, evrim iddiasını henüz ilk aşamada çıkmaza sokmaktadır. Evrim teorisinin moleküler düzeydeki ünlü savunucularından Prof. Jeffrey Bada şu itirafı yapar:

"Bugün, 20. yüzyılı geride bırakırken, hala, 20. yüzyıla girdiğimizde sahip olduğumuz en büyük çözülmemiş problemle karşı karşıyayız: Hayat yeryüzünde nasıl başladı?"³

"Hayat hayattan gelir" kanunu, evrim teorisini geçersiz kılarken, dünya üzerindeki ilk canlılığın yine hayattan geldiğini göstermekte, yani Allah tarafından yaratıldığını ispatlamaktadır. Cansız maddeye hayat verebilecek olan, sadece O'dur. Kuran'daki ifadeyle, "O ölüden diriye çıkarır ve diriden ölüyü çıkarır." (Rum Suresi, 19)

SPONTANE JENERASYON : ORTAÇAĞ HURAFESİ

Ortaçağ'da insanların inandığı hurafelerden biri, cansız maddelerin kendiliğinden hayat oluşturduğu inancıydı. Örneğin kurbaga ve balıkların, nehir yataklarındaki çamurlardan kendi kendilerine oluştuğu sanılıyordu. Spontane jenerasyon olarak bilinen bu varsayımın bir hurafe olduğu ortaya çıktı. Ancak bir zaman sonra aynı inanç, biraz farklı bir senaryoyla da olsa, "evrim teorisi" adıyla yeniden gündeme geldi.

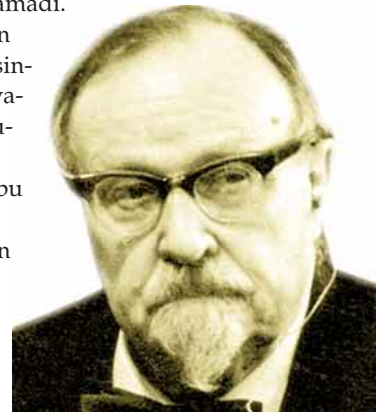
"KİMYASAL EVRİM" EFSANESİ

Ünlü evrimci Alexander Oparin, 20. yüzyılın başlarında "kimyasal evrim" kavramını ortaya attı. Bu kavram, ilk canlı hücrenin ilkel dünya ortamında gerçekleşen bir takım kimyasal reaksiyonlarla tesadüfen oluştuğu anlamına geliyordu. Ancak Oparin dahil hiçbir evrimci bu "kimyasal evrim" iddiasını destekleyecek bir bulgu ortaya koyamadı.

Aksine, 20. yüzyılda yapılan her yeni keşif, canlılığın kesinlikle rastlantılarla oluşamayacak kadar kompleks olduğunu gösterdi.

Ünlü evrimci Leslie Orgel, bu konuda şu itirafı yapar:

"(DNA, RNA ve proteinlerin yapısı incelendiğinde) insan, yaşamın kimyasal yollarla ortaya çıkmasının asla mümkün olmadığı sonucuna varmak zorunda kalmaktadır."⁴

Alexander Oparin

Hemoglobin molekülünün karmaşık tasarımı

Proteindeki tasarım

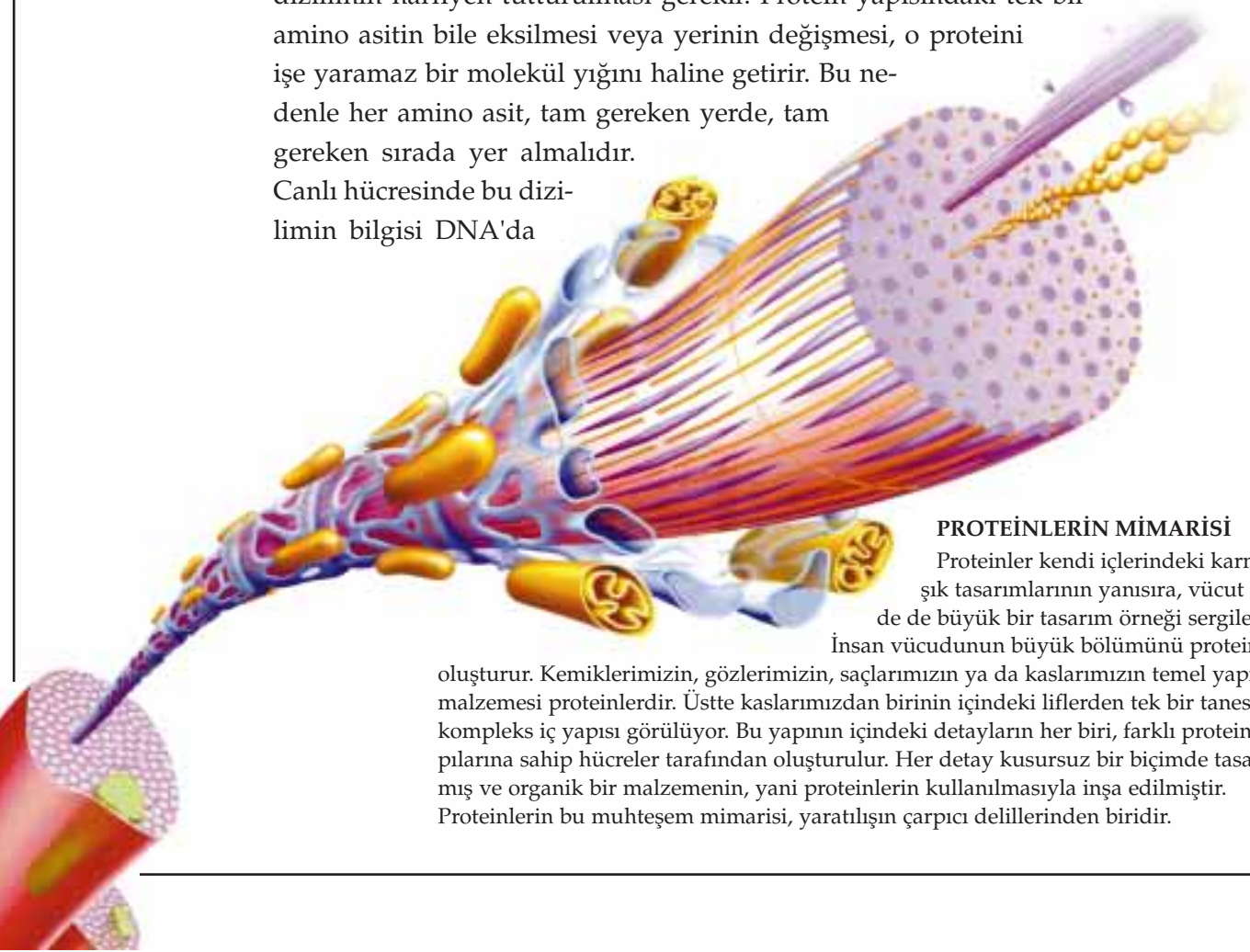
"İlk canlı hücre nasıl oluştu" sorusunu şimdilik bir kenara bırakıp, bundan çok çok daha kolay bir soru soralım: İlk protein nasıl oluştu? Ancak evrim teorisi bu soruyu bile asla cevaplayamamaktadır.

Proteinler hücrenin yapıtaşlarıdır. Eğer hücreyi dev bir gökdelene benzetirsek, proteinler de bu gökdelenin tuğlaları sayılabilirler. Ancak tuğlalar gibi standart şekil ve yapıda değildirler. En basit hücrelerde bile en az 2000 kadar farklı türde protein bulunur. Hücre bu çok farklı proteinlerin hepsinin olağanüstü bir uyum içinde çalışması sayesinde yaşar.

Proteinler de kendilerinden çok daha küçük parçalardan oluşur. Bu parçalar, "amino asit" adı verilen ve karbon, azot, hidrojen gibi atomların farklı şekillerde birleşmesiyle oluşan moleküllerdir. Ortalama bir proteinde 500-1000 kadar amino asit vardır. Bazı proteinler çok daha büyüktür.

İşin en önemli yanı ise, amino asitlerin bir proteini oluşturmak için mutlaka belirli bir sıra içinde dizilmeleri zorunluluğudur. Canlı bedenlerinde kullanılan 20 farklı türde amino asit vardır. Bu amino asitler protein oluşturmak için birbirlerine gelişigüzel bağlanmazlar. Aksine, her proteinin belirli bir amino asit dizilimi vardır ve bu dizilimin harfiyen tutturulması gerekir. Protein yapısındaki tek bir amino asitin bile eksilmesi veya yerinin değişmesi, o proteini işe yaramaz bir molekül yığını haline getirir. Bu nedenle her amino asit, tam gereken yerde, tam gereken sırada yer almalıdır.

Canlı hücresinde bu dizilimin bilgisi DNA'da

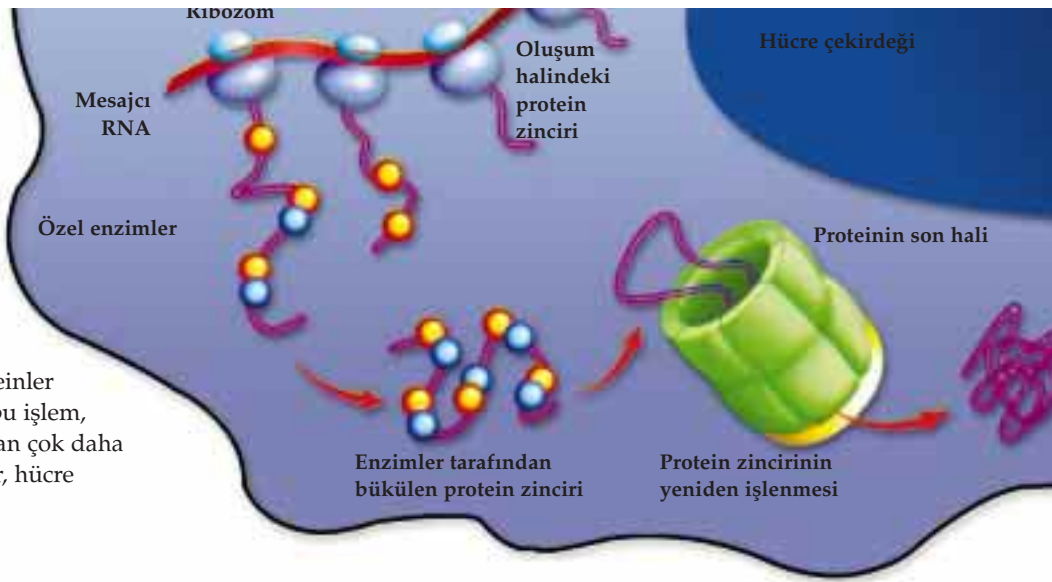
PROTEİNLERİN MİMARİSİ

Proteinler kendi içlerindeki karmaşık tasarımlarının yanı sıra, vücut içinde de büyük bir tasarım örneği sergilerler.

İnsan vücudunun büyük bölümünü proteinler oluşturur. Kemiklerimizin, gözlerimizin, saçlarımızın ya da kaslarımızın temel yapı malzemesi proteinlerdir. Üstte kaslarımızdan birinin içindeki liflerden tek bir tanesinin kompleks iç yapısı görülüyor. Bu yapının içindeki detayların her biri, farklı protein yapılarına sahip hücreler tarafından oluşturulur. Her detay kusursuz bir biçimde tasarlanmış ve organik bir malzemenin, yani proteinlerin kullanılmasıyla inşa edilmiştir. Proteinlerin bu muhteşem mimarisi, yaratılışın çarpıcı delillerinden biridir.

PROTEİN SENTEZİ

Hücrelerimizde durmaksızın süren bir işlem vardır: Yediğimiz besinlerdeki proteinler parçalanır ve bu parçalar (amino asitler) DNA'daki şifrelere göre yeniden birleştirilir. Böylece vücudumuza uygun yeni proteinler yapılır. Protein sentezi denen bu işlem, yandaki basitleştirilmiş tablodan çok daha karmaşıktır. Hiçbir laboratuvar, hücre kadar başarılı protein sentezi yapmamaktadır.

saklanır ve proteinler de DNA'daki bu bilgi okunarak üretilir.

Evrin teorisi ise, ilk proteinlerin "tesadüfen" oluştuğunu iddia etmektedir. Ancak olasılık hesapları bunun kesinlikle imkansız olduğunu gösterir. Örneğin 500 amino asitten oluşan bir proteinin amino asit diziliminin "tesadüfen" doğru çıkması, 10^{950} de 1 ihtimaldir.⁵ 10^{950} demek, 1 rakamının yanına 950 tane sıfır gelmesiyle oluşan akıl almaz bir sayı demektir. Oysa matematikte 10^{50} de 1'den daha düşük ihtimaller pratik olarak "sıfır ihtimal" kabul edilirler.

Kısacası tek bir protein bile tesadüfen oluşamaz. Bu gerçek kimi zaman evrimciler tarafından da itiraf edilir. Örneğin Harold Blum adlı ünlü bir evrimci bilim adamı, "bilinen en küçük proteinlerin bile rastlantısal olarak meydana gelmesi, tümüyle imkansız gözükmektedir" demektir.⁶

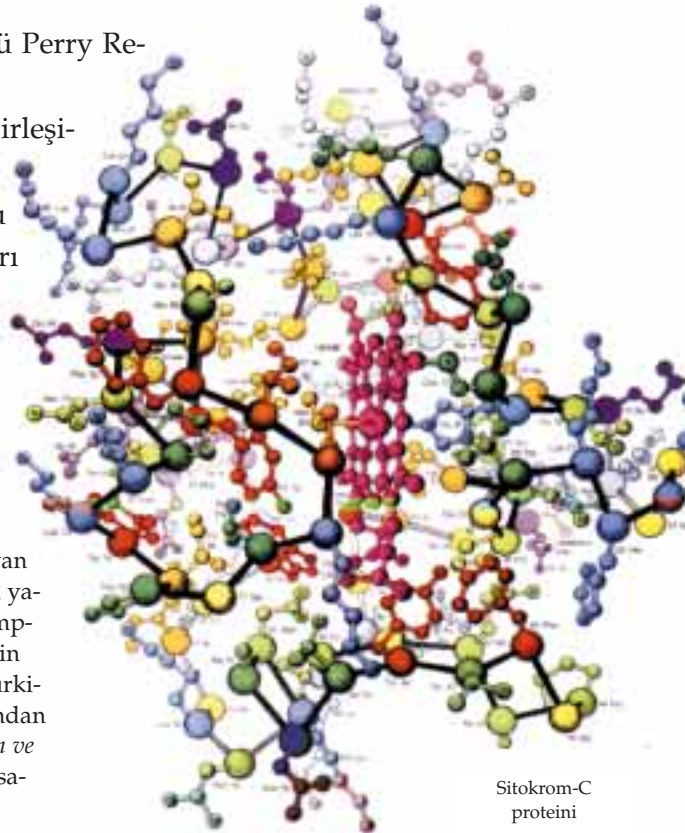
Peki tüm bunlar ne anlama gelir? Kimya profesörü Perry Reeves ise bu soruya şöyle bir cevap verir:

"Bir insan, amino asitlerin rastlantısal olarak birleşiminden ne kadar fazla muhtemel yapı oluşabileceğini düşündüğünde, hayatın gerçekten de bu şekilde ortaya çıktığını düşünmenin akla aykırı geldiğini görür. Böyle bir işin gerçekleşmesinde bir Büyük İnşa Edici'nin var olduğunu kabul etmek, akla çok daha uygundur."⁷

MAYMUNLAR KİTAP YAZABİLİR Mİ?

Sitokrom-C, oksijenli solumunu sağlayan en önemli proteinlerden biridir. Varlığı yaşam için kaçınılmazdır. Son derece kompleks bir tasarıma sahip olan bu proteinin tesadüfen oluşması ise imkansızdır. Türkiye'nin önde gelen evrim savunucularından biri olan Prof. Dr. Ali Demirsoy, *Kalıtım ve Evrim* adlı kitabında sitokrom-C'nin tesadüfen oluşmasının imkansızlığını, "bir

maymunun daktiloda hiç yanlış yapmadan insanlık tarihini yazma olasılığı kadar az" şeklindeki ifadeyle itiraf eder.⁸

Sitokrom-C proteini

Hücredeki tasarım

Tüm canlılar hücrelerden oluşur. Tek bir hücre bile kendi kendine yetebilir; kendi besinini üretebilir, hareket edebilir ve diğer hücrelerle haberleşebilir. Olağanüstü bir teknolojiye sahip olan hücre, canlılığın tesadüfler sonucu oluşamayacağını kesin bir ispatıdır.

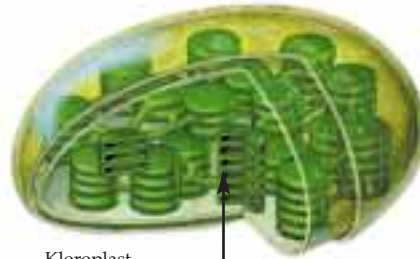
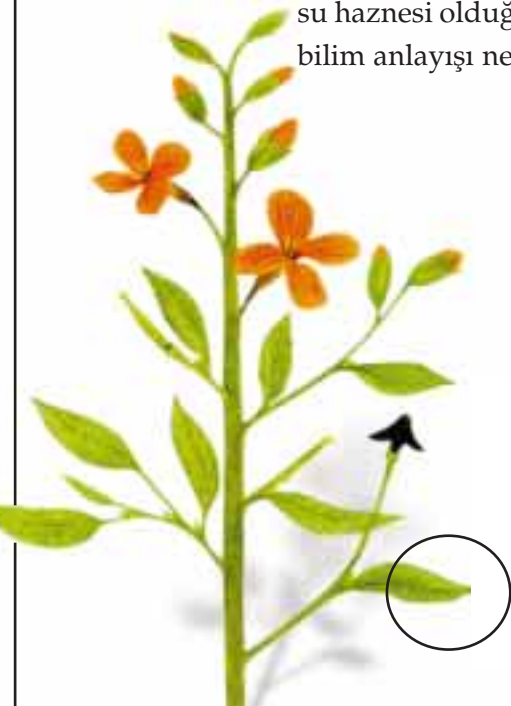
Tek bir proteininin bile tesadüfen oluşamayacağı hücre, evrimin "tesadüf" iddiasını tamamen anlamsız hale getiren bir tasarım harikasıdır. Hücrenin içinde, benzetme yapmak gerekirse; enerji santralleri, kompleks fabrikalar, dev bir bilgi bankası, depolama sistemleri ve gelişmiş rafineriler vardır.

Darwin zamanında hücrenin bu olağanüstü yapısı hakkında hiçbir şey bilinmiyordu. Dönemin ilkel mikroskopları altında hücre belli belirsiz bir leke gibi görünüyordu. Bu nedenle gerek Darwin, gerekse onun dönemindeki diğer evrimciler, hücrenin tesadüflerle oluşabilecek son derece basit bir su haznesi olduğunu sandılar. Canlılığın tesadüflerle açıklanabileceği inancı, bu ilkel bilim anlayışı nedeniyle kabul gördü.

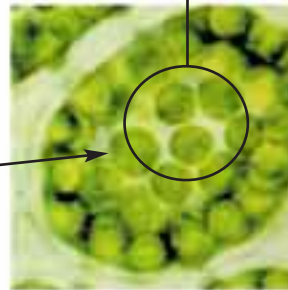

BEYİN HÜCRESİNİN KOMPLEKSİĞİ

Tek bir beyin hücresi kendisi gibi 10 bin kadar hücre ile sürekli bir bağlantı içindedir. Bu haberleşme ağı, dünya üzerinde kurulmuş tüm telefon santrallerinden çok daha kompleksdir.

Kloroplast

Klorofil

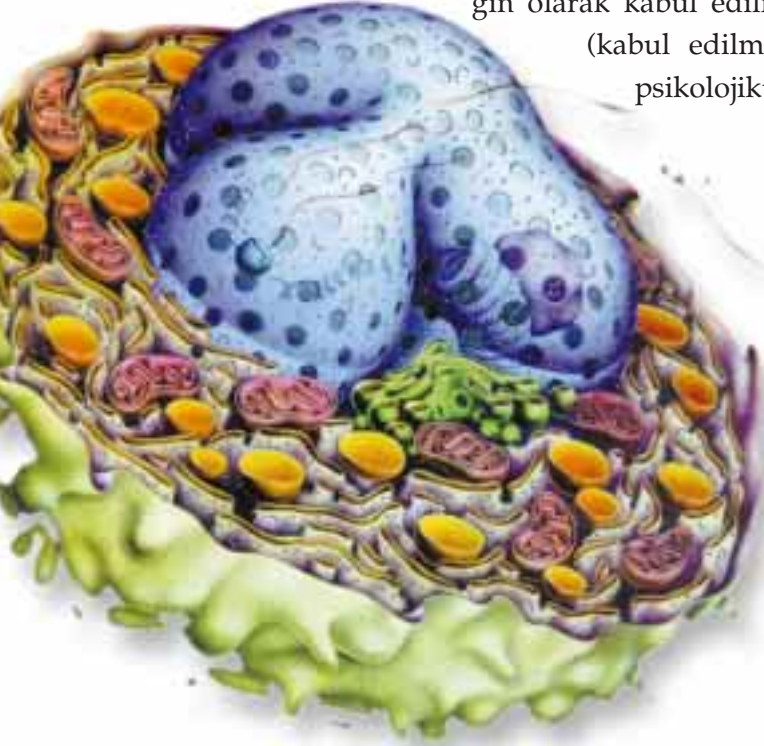
BITKİ HÜCRESİ

İnsan ve hayvan hücrelerinin yanı sıra bitki hücresi de bir yaratılış mucizesidir. Bitki hücresi, günümüzde hiçbir laboratuvarında gerçekleştirilemeyen bir işlemi yani "fotosentez" işlemini gerçekleştirir. Bitki hücresinde bulunan "kloroplast" isimli bir organel sayesinde bitkiler su, karbondioksit ve güneş ışığını kullanarak nişasta üretirler. Bu besin maddesi, yeryüzündeki besin zincirinin ilk halkasıdır ve yeryüzündeki tüm canlıların besin kaynağıdır. Bu çok karmaşık işlemin ayrıntıları günümüzde hala tam olarak çözülememiştir.

Oysa 20. yüzyıldaki bilimsel gelişmeler, canlı hücrenin akıl almaz derecede kompleks bir sisteme sahip olduğunu ortaya çıkarmıştır. Bu denli karmaşık bir tasarıma sahip olan hücrenin, evrim teorisinin iddia ettiği gibi rastlantılarla oluşmasının imkansız olduğu bugün anlaşılmış durumdadır. Elbette insanın bile oluşturamadığı kadar kompleks bir yapı, "tesadüf" ürünü olamaz. Ünlü İngiliz matematikçi ve astronom Profesör Fred Hoyle, bu imkansızlığı şöyle açıklar: "Tesadüfler sonucu bir canlı hücrenin meydana gelmesi, bir hurda yığınınna isabet eden kasırganın savurduğu parçalarla tesadüfen bir Boeing 747 uçağının oluşması kadar imkansızdır."⁹

Hoyle, bir başka yorumunda ise şöyle der: "Aslında, yaşamın akıl sahibi bir varlık tarafından meydana getirildiği o kadar açıktır ki, insan bu açık gerçeğin neden yaygın olarak kabul edilmediğini merak etmektedir. Bunun (kabul edilmemesinin) nedeni, bilimsel değil, psikolojiktir."¹⁰

Vücuda giren mikropları yakalayan bir savunma hücresi.

TESADÜFLERLE UÇAK OLUŞUR MU?

Hücre o kadar detaylı bir tasarıma sahiptir ki, ünlü bilimadamı Fred Hoyle (sağda) onu bir Boeing 747 uçağına benzetir. Hoyle'a göre nasıl bir uçak tesadüfen oluşamaz ise, hiçbir hücre de asla tesadüfen oluşamaz. Aslında bu örnek bile yetersizdir. Çünkü insanoğlu bilgi ve teknolojsi sayesinde dev uçaklar yapabilmektedir, ama hala tek bir hücre dahi yapamamıştır.

Genetik bilgi

Vücudumuzu oluşturan trilyonlarca hücrenin her birinin çekirdeğinde, 900 ciltlik bir ansiklopediye ancak sığacak kadar büyük bir bilgi deposu bulunduğunu biliyor musunuz?

DNA, her canlı hücresinin çekirdeğinde saklı duran dev bir moleküldür. Canlının sahip olduğu bütün fiziksel özellikler, bu sarmal biçimindeki molekülde şifrelenmiştir. Gözümüzün renginden, iç organlarımızın yapısına, hücrelerimizin şekil ve fonksiyonlarına kadar her türlü bilgi DNA'daki gen adı verilen bölümlerde programlanmıştır.

DNA şifresi, dört farklı molekülün diziliminden oluşur. Bu dört molekülün herbirini birer harfe benzetirsek, DNA'yı dört harfli bir alfabeden oluşan bir bilgi bankası olarak kabul edebiliriz. Bedenin tüm bilgisi, bu bilgi bankasında depolanmıştır.

DNA'daki bilgileri kağıda dökmeye kalkarsak, bu bilgiler yaklaşık bir milyon ansiklopedi sayfası büyüklüğünde bir yer tutar. Bu, insanlığın en büyük bilgi birikimlerinden biri olan Britannica Ansiklopedisi'nin 40 katı büyüklüğünde bir ansiklopediye eşittir. Ama bu inanılmaz bilgi, milimetrenin yüzde biri kadar olan hücrelerimizin, ondan daha da küçük çekirdeklerinde saklanmıştır.

Bir çay kaşığına sığabilecek boyuttaki bir DNA zincirinin, bugüne kadar dünya üzerinde basılmış bütün kitapların bilgisini saklayabilecek kapasitede olduğu hesaplanmaktadır.

DNA'nın yapısı, James Watson ve Francis Crick adlı iki bilim adamı tarafından keşfedildi. Crick, bir evrimci olmasına rağmen "DNA tesa-düflerin ürünü olamaz" diyecekti.

KOPYALAMA MUCİZESİ

Bir bakteriyi uygun bir ortama bırakırsanız, birkaç saat sonra kendinin aynı olan yüzlerce bakteri daha üretmiş olduğunu görürsünüz. Çünkü her canlı hücresi "kendini kopyalama" özelliğine sahiptir. DNA keşfedilene dek, bu mucizevi işlemin nasıl gerçekleştiği anlaşılamıyordu. DNA'nın

bulunmasıyla birlikte, her canlı hücresinin, kendisi hakkındaki tüm bilgileri barındıran bir "bilgi bankası"na sahip olduğu ortaya çıktı. Bu bulgu, yaratılışın muhteşemliğini ortaya koyuyordu.

Sadece hücrelerin değil, tüm canlı bedenlerinin planları DNA'da kayıtlıdır. İç organlarımızın yapısı, ya da kuşların kanatlarının şekli, kısacası her şey DNA'da tüm ayrıntılarıyla kayıtlıdır.

DNA'nın dört "harfli" bir alfabeti vardır.

HELEZONDAKİ BİLGİ

DNA molekülü, bir helezon şeklinde uzanan milyonlarca basamaktan oluşur. Eğer bir tek hücremizin içindeki DNA molekülü açılrsa, yaklaşık 1 metrelik bir zincir oluşturur. Ama bu zincir, olağanüstü bir "paketleme" sistemiyle, milimetrenin yüzbinde biri büyüklüğündeki hücre çekirdeğine sıkıştırılmıştır.

Elbette ki böyle muhteşem bir yapı, kendiliğinden ve tesadüfen oluşamaz ve canlılığın Allah tarafından yaratıldığını ispatlar. Nitekim evrim-

ciler DNA'nın kökenine hiçbir açıklama getirememektedir. Ancak sırf teoriyi yaşatmak adına, "tesadüf" iddiasına sarılmayı sürdürürler. Avustralyalı ünlü moleküler biyolog Michael Denton, *Evolution: A Theory in Crisis* (Evrim: Kriz İçinde Bir Teori) adlı kitabında bunu şöyle anlatır: "Canlıların genetik programlarının yapısı, milyarlarca bit (bilgisayar birimi) bilgiye ya da bin ciltlik küçük bir kütüphanenin içindeki tüm harflerin dizilimine eşdeğerdir. Bu denli kompleks organizmaları oluşturan trilyonlarca hücrenin gelişimini belirleyen, emreden ve kontrol eden sayısız karmaşık işlevin tamamen rastlantıya dayalı bir süreç sonucunda oluştuğunu iddia etmek ise, insan aklına yönelik bir saldırıdır. Ama bir Darwinist, bu düşüncüyü en ufak bir şüphe belirtisi bile göstermeden kabul eder!"¹¹

Bir kurdun tüylerinin biyokimyasal yapısı, kalınlığı, rengi ya da çıkış açısı, onun DNA'sında kayıtlıdır.

Her bilgi, onu var eden bir akıl sayesinde ortaya çıkar. DNA'daki muhteşem bilgi ise, Allah'ın üstün aklının ve yaratma gücünün bir ispatıdır.

Doğadaki tasarım

Canlıların mükemmel tasarlanmış yapıları, asla tesadüfler sonucunda kendiliğinden oluşamayacaklarını ispatlamaktadır. Doğadaki tasarım, yaratılışın açık bir delilidir.

Bir gün balta girmemiş bir ormanın derinliklerinde bir geziye çıksanız ve ağaçların arasında son model bir araba bulsanız ne düşünürsünüz? Acaba aklınıza ilk olarak, ormandaki çeşitli elementlerin milyonlarca yıl içinde tesadüfen biraraya gelerek böyle bir ürün ortaya çıkardığı mı gelirdi? Arabayı oluşturan tüm hammadde; demir, plastik, kauçuk vs. topraktan ya da onun ürünlerinden elde edilmektedir. Ama bu durum sizi, bu malzemelerin "tesadüfen" sentezlenip, sonra da biraraya gelerek sonuçta ortaya böyle bir araba çıkardıklarını düşündürür mü? Elbette ki, akıl sağlığı yerinde olan her normal insan, arabanın bilinçli bir tasarımın, yani bir fabrikanın ürünü olduğunu düşünecek, bunun ormanda ne aradığını merak edecektir. Çünkü kompleks bir yapının aniden, bir anda bir bütün olarak ortaya çıkması, onun bi-

linçli bir irade tarafından var edildiğini gösterir.

Araba için verdiğimiz bu örnek, canlı sistemler için de geçerlidir. Hatta canlılıktaki tasarım bir arabayla kıyas edilemeyecek kadar çarpıcıdır. Canlılığın en temel birimi olan hücre, insan yapımı teknolojik ürünlerin hepsinden çok daha komplekstir. Dahası, basite indirgenmesi mümkün olmayan bu yapının, bir anda ve eksiksiz biçimde ortaya çıkmış olması gerekmektedir.

Dolayısıyla tüm canlıların üstün bir "tasarımın" ürünü olduğu açıktır. Daha açık bir ifadeyle, kuşkusuz tüm canlılar Allah tarafından yaratılmıştır.

Evrimcilerin bu açık gerçek karşısında sığındıkları tek kavram "tesadüf"tür. Oysa bu kişiler tesadüflerin ortaya inanılmaz derecede kusursuz tasarımlar çıkarabileceklerine inanmakla, gerçekte aklın ve bilimin dışına çıkmış olurlar. Fransız Bilimler Akademisi'nin eski başkanı olan ünlü zoolog Pierre Grassé, Darwinizm'in temelini oluşturan bu "tesadüf" mantığı hakkında şunları söylemektedir:

"Şanslı mutasyonların havyanların ve bitkilerin ihtiyaçlarının karşılanmasını sağladığına inanmak, gerçekten çok zordur. Ama Darwinizm bundan fazlasını da is-

Bu balık, çok ilginç bir avlanma sistemiyle yaratılmıştır. Normal zamanda bu sistemi gizli tutar.

Avını gördüğünde ise, üst yüzgecini açar. Bu yüzgeç, en ince ayrıntısına kadar küçük bir balık şeklinde tasarlanmıştır.

1

2

ELİMİZDEKİ TASARIM

İnsan eli, bizlere olağanüstü bir hareket yeteneği kazandıran kusursuz bir tasarıma sahiptir. Eli oluşturan 27 ayrı küçük kemik parçasının her biri, belirli bir mühendislik hesabıyla yerlerine yerleştirilmiştir. Parmaklarımızı hareket ettiren kaslar, elimize hantallık vermemeleri için, ön kolumuzdadır. Bu kaslar, güçlü tendonlarla parmaklarımızdaki üçer tane küçük kemiğe bağlanır. Dahası, bileklerimizde bu tendonların hepsini birden sabitleyen bilezik şeklinde özel bir doku vardır. El o kadar kusursuz bir tasarıma sahiptir ki, modern teknolojinin ürettiği "robot el"lerin hiçbiri elin yeteneklerini taklit edememektedir.

ter: Tek bir bitki, tek bir havyan, binlerce ve binlerce tam olması gerektiği şekilde faydalı tesadüflere maruz kalmalıdır. Yani mucizeler sıradan bir kural haline gelmeli, inanılmaz derecede düşük olasılıklara sahip olaylar kolaylıkla gerçekleşmelidir. Hayal kurmayı yasaklayan bir kanun yoktur, ama bilim bu işin içine dahil edilmemelidir."¹²

Grassé, "tesadüf" kavramının evrimciler için ifade ettiği anlamı da şöyle özetler: "...Tesadüf, ateizm görüntüsü altında kendisine gizlice tapınılan bir tür ilah haline gelmiştir."¹³

İşte Darwinizm'in temelinde bu tür bir batıl inanış yatmaktadır.

VENÜS'ÜN KUSURSUZ TUZAĞI

Etobur bir bitki olan Venüs, yaprakları üzerine konan sinekleri aniden yakalayan kusursuz bir tuzağa sahiptir. Elektrik sinyalleri ile çalışan bu kapan sisteminin rastlantıların ya da kademeli bir gelişimin ürünü olması imkansızdır. Venüsün bu kusursuz tasarımı, yaratılışın sayısız delilinden biridir.

Yüzgeci küçük bir balık sanarak yutmaya gelen diğer balık, bir anda avlanır.

KEMİK VE EYFEL KULESİ

Doğadaki tasarım örnekleri, çoğu zaman teknolojik tasarımlara ilham kaynağı olur. Örneğin insan kemiğinin küçük kırışlarla döşenmiş olan süngerimsi yapısı, Paris'teki ünlü Eyfel Kulesi'nin inşasında örnek alınmıştır. Bu yapı, kemiğe çok büyük bir sağlamlık, esneklik ve hafiflik katmaktadır. Aynı özellikler, kemiklerdeki kadar olmasa da, Eyfel Kulesi'nde vardır.

Miller deney aparatıyla birlikte

Miller deneyi

Evrimciler, hayatın ilkel dünyada tesadüfen oluştuğu iddiasına delil olarak, çoğu zaman Miller Deneyi'ni gösterirler. Oysa, yaklaşık yarım asır önce gerçekleştirilen deney, ilerleyen yıllarda ortaya çıkan bulgularla tüm bilimsel anlamını yitirmiştir.

Amerikalı kimyacı Stanley Miller, moleküler evrim senaryosunu desteklemek için 1953 yılında bir deney düzenledi. Miller, ilkel dünya atmosferinin metan, amonyak ve hidrojen gazlarını içerdiğini varsayıyordu. Bu gazları bir deney düzeneğinde birleştirdi ve bu karışıma elektrik verdi. Bir hafta kadar sonra da bu karışımın içinde birkaç amino asit oluştuğunu gözlemledi.

Bu bulgu evrimcilere büyük bir heyecan verdi. Sonraki yirmi yıl boyunca Sydney Fox, Cyril Ponnamperuma gibi diğer bazı evrimciler de Miller'ın senaryosunu devam ettirmeye çalıştılar.

Ancak 1970'li yıllarda elde edilen bulgular, "ilkel atmosfer deneyleri" olarak bilinen tüm bu evrimci çabaları geçersiz kıldı. Çünkü Miller'ın ortaya attığı ve diğer evrimcilerin de kabul ettiği "metan-amonyak ağırlıklı ilkel atmosfer modeli"nin kesinlikle gerçek dışı olduğu ortaya çıktı. Miller bu gazları özellikle seçmişti, çünkü bunlar amino asit oluşumu için çok uygundular. Oysa bilimsel bulgular, o dönemdeki atmosferin daha çok azot, karbondioksit ve su buharından oluştuğunu gösterdi.¹⁴ Bu atmosfer yapısı ise amino asit oluşumuna kesinlikle uygun değildi. Dahası, ilkel atmosferde büyük oranda serbest oksijen olduğu anlaşıldı.¹⁵ Bu da evrimcilerin senaryosunu geçersiz kılıyordu. Çünkü serbest oksijenin amino asitleri hemen parçalayacağı açıktı.

Bu bulgular sonucunda 1980'li yıllarda bilim dünyası Miller Deneyi ve onun izleyen diğer "ilkel atmosfer deneyleri"nin bir anlamı olmadığını kabul etti. Uzun süren bir sessizlikten sonra Miller'ın kendisi de kullandığı

İLSEL ATMOSFER YANILGISI

Miller, yaptığı deneyde ilkel dünya atmosferindeki şartları aynen sağladığını iddia etmişti. Oysa Miller'ın deneyde kullandığı gazlar ilkel dünya atmosferini yansıtmaktan çok uzaktı. Dahası, Miller deneye bilinçli mekanizmalarla müdahale etmişti. Aslında bu şekilde, amino asitlerin doğal şartlarda kendiliklerinden oluşabilecekleri yönündeki evrimci varsayımları kendi eliyle çürütmüş oluyordu.

MILLER'İN VARSAYIMLARI	GERÇEK KOŞULLAR	DENEY NEDEN GEÇERSİZDİR?
Deneyde metan, amonyak ve su buharı kullanılmıştı.	İlkel atmosferde metan ve amonyak yerine karbondioksit ve azot bulunuyordu.	Deney daha sonra doğru gazlar kullanılarak ABD'li Ferris ve Chen tarafından tekrarlandı. Bu kez tek bir aminoasit elde edilemedi.
İlkel atmosferde oksijenin bulunmadığı varsayılıyordu.	Elde edilen bulgular, ilkel atmosferde çok yüksek miktarda oksijenin varolduğunu gösterdi.	Bu miktarda oksijenin bulunduğu bir ortamda amino asitler oluşa bile parçalanacaktır.
Deneyde, amino asitleri sentezleyebilmek için hazırlanmış özel bir düzenek vardı. Deney aparatındaki "Soğuk Tuzak" isimli bir bölüm, amino asitleri oluştuğu anda ortamdan ayırarak korumaya alıyordu.	Bu çeşit düzeneklerin doğada varolması imkansızdı. Doğal şartlarda amino asitler her türlü tahrip edici dış etkene açıktı.	Soğuk tuzak gibi düzenekler olmasaydı, kıvılcım kaynağı ve deney sırasında ortaya çıkan diğer kimyasallar, oluşan amino asitleri anında parçalayacaklardı.

atmosfer ortamının gerçekçi olmadığını itiraf etti.¹⁶

Kaldı ki, tüm bu tartışmalar sırf "amino asit oluşumu" hakkında yapılmıştı. Eğer amino asitler oluşmuş olsa bile, bu basit organik moleküllerin proteinler gibi olağanüstü karmaşık yapıları rastlantısal olarak meydana getirmeleri ve bu yolla, bugün insanoğlunun laboratuvarında yapmayı başaramadığı canlı hücresinin meydana gelmesi mümkün değildir.

Miller'den bu yana geçen yarım asırlık süre, sadece evrim teorisinin moleküler düzeydeki çaresizliğinin daha iyi sergilenmesine yaramıştır.

MILLER'İN İTİRAFI

Bugün Miller'ın kendisi de, 1953 yılında düzenlediği deneyin hayatın kökenini açıklamaktan çok uzak olduğunu kabul ediyor.

FOX'UN BAŞARISIZ DENEYİ

Miller'in senaryosundan etkilenen evrimciler, ilerleyen yıllarda başka deneylere giriştiler. Sydney Fox, bazı amino asitleri birleştirerek "proteinoid" adını verdiği yandaki molekülleri oluşturdu. Bu işe yaramaz amino asit zincirinin, canlı bedenlerini oluşturan gerçek proteinlerle ilgisi yoktu. Aslında tüm bu çabalar, canlılığın tesadüfen oluşmak bir yana, laboratuvar ortamında dahi üretilmediğini belgiliyordu.

Darwin'in kitabı:
Türlerin Kökeni,
Doğal Seleksiyon
Yoluyla...

Doğal seleksiyon yanılığı

Darwin'in evrim mekanizması olarak öne sürdüğü doğal seleksiyonun gerçekte evrimleştirici bir etkisi yoktur. Doğal seleksiyon, yeni canlı türleri oluşturmaz.

Canlılığın yeryüzünde tesadüfen ortaya çıkmasının imkansız oluşu gibi, canlı türlerinin birbirlerine dönüşmesi de imkansızdır. Çünkü doğada böyle bir güç yoktur. Doğa dediğimiz bütün, taşı, toprağı, havayı, suyu oluşturan bilinçsiz atomların bir toplamıdır. Bu cansız madde yığını, omurgasız bir canlıyı balığa çevirecek, sonra onu karaya çıkarıp sürüngen yapacak, sonra kuş yapıp uçuracak ve en son olarak da insana dönüştürecek bir güce sahip değildir.

Bunun aksini iddia eden Darwin, "evrim mekanizması" olarak tek bir kavram öne sürmüştü: Doğal seleksiyon. Doğal seleksiyon doğal seçme demektir. Güçlü ve içinde bulunduğu doğal şartlara uygun olan canlıların hayatta kalacağı düşüncesine dayanır. Örneğin aslanlar tarafından tehdit edilen bir zebra sürüsünde, daha hızlı koşabilen zebralar hayatta kalacaktır. Ama elbette bu mekanizma, zebraları evrimleştirmez, onları başka bir canlı türüne, örneğin fillere dönüştürmez.

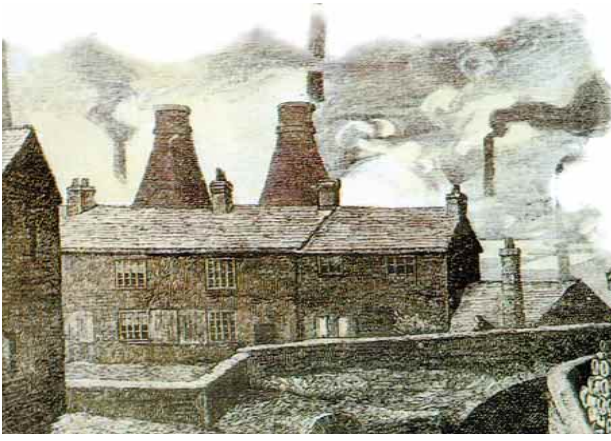
LAMARCK'IN ETKİSİ

Darwin "doğal seleksiyon evrimleştirir" iddiasını ortaya atarken, Lamarck'ın "kazanılmış özelliklerin aktarılması" varsayımından da etkilenmişti. Lamarck'a göre zürafaların boynu, yüksek ağaçları uzanmaya çalışırken uzamıştı. Oysa 20. yüzyılda Lamarckizm'in bir safсата olduğu ortaya çıktı.

ELENME, YENİ TÜR OLUŞTURMAZ

Doğada zayıf olan bireyler elenirler ve bunların yerlerine güçlü olan bireyler sağ kalırlar. Ancak bu olayın sonunda yeni türler oluşmaz. Milyarlarca sene boyunca yırtıcı hayvanlar zayıf ve hızlı hareket edemeyen ceylanları yakalasalar, sonuçta ceylanlar hiçbir zaman bir başka canlı türüne dönüşmeyeceklerdir.

DEVİRİMDEN ÖNCE

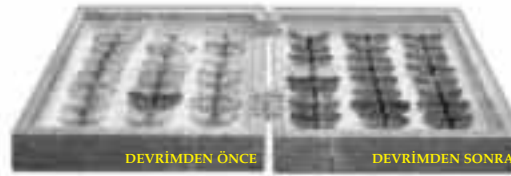
DEVİRİMDEN SONRA

Sanayi devriminden önce de sonra da, koyu ve açık renkli kelebekler zaten vardı. Yeni bir tür kelebek ortaya çıkmamıştı.

SANAYİ DEVRİMİ KELEBEKLERİNİN HİKAYESİ

Evrimciler "doğal seleksiyonla evrimleşmenin gözlemlenmiş örneği" olarak hemen her zaman 18. yüzyıl İngilteresi'ndeki "Sanayi Devrimi Kelebekleri"ni gösterirler. Anlatıldığına göre, İngiltere'de endüstri devriminin başladığı sıralarda, Manchester yöresindeki ağaçların kabukları açık renklidir. Koyu renkli kelebekler bu ağaçlar üzerinde dikkat çektikleri için kuşlara yem olurlar ve bu yüzden sayıları azdır. Ama sanayi devriminin hava kirliliği ağaçların rengini karartınca, bu kez açık renkli kelebekler kuşlara yem

olur ve koyu renklerin sayısı artar. Bu olay bir "evrim" örneği değildir. Çünkü yaşanan doğal seleksiyon, daha önce doğada var olmayan bir türe ortaya çıkarmamıştır. Sanayi devrimi öncesinde de koyu renkli kelebekler zaten vardır. Yanda bir kelebek koleksiyoncusunun sanayi devriminden önce ve sonra biriktirdiği kelebekleri görülmektedir. Sadece, var olan kelebek türlerinin sayıları değişmiştir. Kelebekler "tür değişimi"ne yol açacak biçimde yeni bir organ ya da özellik edinmemiştir.

Endüstri devriminden önce bölgede hem koyu hem de açık renkli kelebeklerin yaşadığını gösteren kelebek koleksiyonu.

Nitekim doğal seleksiyonun canlıları evrimleştirdiğine dair tek bir gözlemlenmiş delil yoktur. Ünlü bir evrimci olan İngiliz paleontolog Colin Patterson, bu gerçeği şöyle itiraf eder:

"Hiç kimse doğal seleksiyon mekanizmalarıyla yeni bir tür üretememiştir. Hiç kimse böyle bir şeyin yakınına bile yaklaşamamıştır. Bugün neo-Darwinizmin en çok tartışılan konusu da budur."¹⁷

CANLILARDA FEDAKARLIK

Darwin'in doğal seleksiyonla evrimleşme teorisi, tüm canlıların kıyasıya bir yaşam mücadelesi sürdürdükleri varsayımına dayanıyor. Ancak yapılan gözlemler, hayvan topluluklarında gerçekte büyük fedakarlık ve dayanışma örnekleri bulunduğunu ortaya çıkardı. Yavrularını korumak için halkalar oluşturan yaban öküzleri, doğadaki sayısız fedakarlık örneğinden yalnızca biridir.

Mutasyonlar

Mutasyonlar, canlıların başına gelen genetik kazalardır. Ve her kaza gibi zarar verir, tahrip ederler. Mutasyonun "evrim" sağlaması, bir çekiç darbesinin bir saati geliştirmesi kadar imkansızdır.

Doğal seleksiyonun hiçbir evrimleştirici etkiye sahip olmadığını gören evrimciler, 20. yüzyılda iddialarına bir de "mutasyon" kavramını eklemişlerdir. Mutasyonlar, radyasyon gibi dış etkenler sonucunda canlıların genlerinde meydana gelen bozulmalardır. Evrimciler ise bu bozulmaların canlıları evrimleştirdiğini öne sürerler.

Bu iddia bilimsel veriler tarafından yalanlanmaktadır. Çünkü gözlemlenen tüm etkili mutasyonlar, canlılara sadece zarar verirler. Mutasyonlar insanlarda Mongolizm, Down Sendromu, Albinizm, cücelik, Orak Hücre Anemisi gibi zihinsel ya da bedensel bozukluklara da kanser gibi hastalıklara neden olmaktadır.

Mutasyonların canlıları evrimleştirmesinin mümkün olmasının bir diğer sebebi, mutasyonun bir canlıya yeni genetik bilgi eklemeyişidir. Mutasyonlar var olan genetik bilginin, iskanbil kağıtlarındaki gibi kendi arasında düzensiz olarak tekrar karışmasına yol açarlar; yeni genetik bilgi, mutasyonlarla oluşmaz.

Evrim teorisi ise canlıların genetik bilgisinin zaman içinde arttığını iddia eder. Örneğin en basit yapıda bir bakteride yaklaşık 2000 çeşit protein bulunurken insan gibi bir organizmada 100.000 çeşit protein vardır. Bir bakterinin insana dönüşmesi için tam 98.000 çeşit yeni proteinin "keşfedilmesi" gereklidir. Bu proteinlerin yapısının mutasyonlar tarafından oluşturulması ise hiçbir şekilde mümkün değildir, çünkü mutasyonlar DNA zincirini uzatmazlar.

ÇERNOBİL'İN SONUÇLARI

İnsanlarda mutasyon en çok radyoaktivite nedeniyle gerçekleşir. Mutasyonların sonucu ise her zaman için zararlıdır. Çernobil'deki nükleer felaketin sonucunda mutasyon geçirenler, resimlerdeki gibi ölümcül kanserlere yakalanmış, ya da sakat organlarla doğmuştur.

DNA'NIN TAHRİBİ

Canlıların fiziksel özellikleri, DNA'daki şifreye göre belirlenir. Eğer bu şifrede radyasyon gibi bir dış etki sonucunda bir kopma ya da yer değişikliği oluşursa, canlı mutasyon geçirmiş olacaktır.

Nitekim bugüne dek, canlıların genetik bilgisini geliştiren tek bir mutasyon bile gözlemlenememiştir. Bu nedenle Fransız Bilimler Akademisi Eski Başkanı Pierre-Paul Grassé, "ne kadar çok sayıda olursa olsunlar, mutasyonlar herhangi bir evrim meydana getirmezler" demektedir.¹⁸

VRİES'İN YANILGISI

Mutasyon mekanizmasını ilk kez keşfeden Hollandalı botanikçi Hugh de Vries, bir "evrim mekanizması" bulduğunu sanmıştı. Oysa ilerleyen yıllardaki deney ve gözlemler, mutasyonların sadece "tahrip mekanizması" olduğunu gösterdi.

MUTASYON İKİZLERİ

İnsanlarda "siyam ikizleri" olarak bilinen yapışık doğum anomalisi, mutasyonlar nedeniyle meydana gelir. Birbirine yapışık olarak doğan bu ikiz kurbağalar da, mutasyonun sonuçları hakkında fikir vermektedir.

MEYVE SİNEĞİ DENEYLERİ

Evrinciler, çok hızlı ürettiği ve mutasyona uğratılması kolay olduğu için, meyve sinekleri üzerinde on yıllarca mutasyon deneyleri yaptılar. Bu canlılar olabilecek her türlü mutasyona milyonlarca kez uğratıldı. Ama tek bir faydalı mutasyon gözlemlenmedi.

Mutasyondan önceki meyve sineğinin kafası

Mutasyondan sonraki sonuç: Bacaklar kafadan çıkmış

İndirgenemez komplekslik

Darwinizm'in bütün iddiaları "kademe kademe gelişim" senaryosuna dayanır. Oysa 20. yüzyıl biliminin ortaya çıkardığı "indirgenemez kompleks" organlar, bu senaryoyu ve onunla birlikte tüm evrim teorisini yıkmaktadır.

Bir saatin çalışabilmesi için, içindeki bütün çarkların eksiksiz olarak var olması gerekir. Çarkların tek biri olmasa, saat hiçbir işe yaramayacaktır. Bu "indirgenemez kompleks" yapı, saatin kusursuz bir tasarımın ürünü olduğunu gösterir.

Eğer bir evrimciye, "Canlıların sahip oldukları olağanüstü organlar nasıl ortaya çıktı?" diye sorarsanız, size şu senaryoyu anlatacağım:

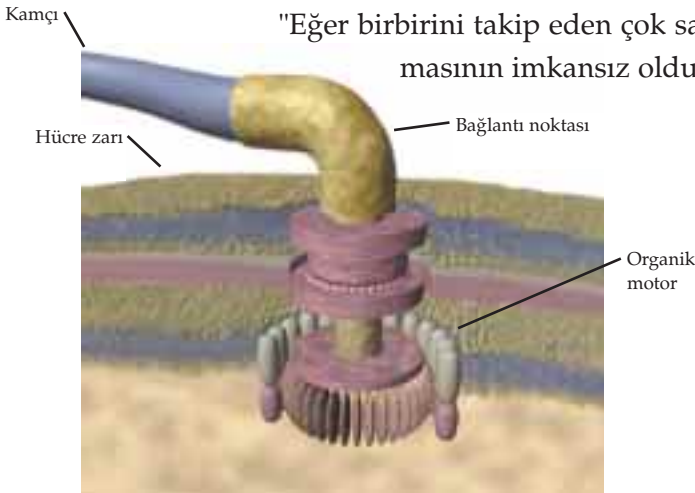
"Evet, canlıların son derece kompleks olan sistemleri bir anda tesadüfen oluşamaz. Ama bu sistemler kademe kademe gelişmiştir. Önce sistemin tek bir parçası tesadüfen ortaya çıkmıştır. Bu parça canlıya avantaj sağladığı için, o canlı doğal seleksiyonla seçilmiştir. Sonra diğer parçalar kademe kademe oluşmuş ve sonunda çok karmaşık olan sistem ortaya çıkmıştır."

Bu senaryoyu daha en başından tamamen geçersiz kılan nokta, canlılardaki çoğu sistemin sahip olduğu "indirgenemez komplekslik" özelliğidir. Bunun anlamı şudur: Eğer bir sistem, ancak bütün parçaları var olduğunda işe yarıyorsa ve tek bir parçası dahi olmadığında hiçbir işe yaramıyorsa, o sistem daha basite indirgenemez. Ya kusursuz olarak vardır ve çalışır, ya da hiçbir işe yaramaz.

Dikkat edilirse, indirgenemez kompleksliğe sahip bir sistemin "kademe kademe" tesadüflerle oluşması imkansızdır. Çünkü sistem eksiksiz ve kusursuz olmadıktan sonra, hiçbir "ara kademe" işe yaramayacaktır. İşe yaramayan bir ara kademe ise, evrimin kendi mantığına göre, doğal seleksiyon tarafından elenip yok olacaktır.

Darwin, teorisini ortaya atarken bu konu hakkında büyük endişe duymuştu. Canlıların basite indirgenebilir organlara sahip olduklarını hayal etmiş, ama bu hayalinin yeni bulgularla yıkılacağından korkmuştu. Bu nedenle *Türlerin Kökeni* adlı kitabında şöyle yazmıştı:

"Eğer birbirini takip eden çok sayıda küçük değişiklikle kompleks bir organın oluşmasının imkansız olduğu gösterilse, teorim kesinlikle yıkılmış olacaktır."¹⁹

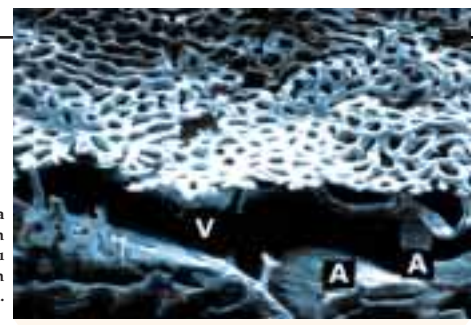
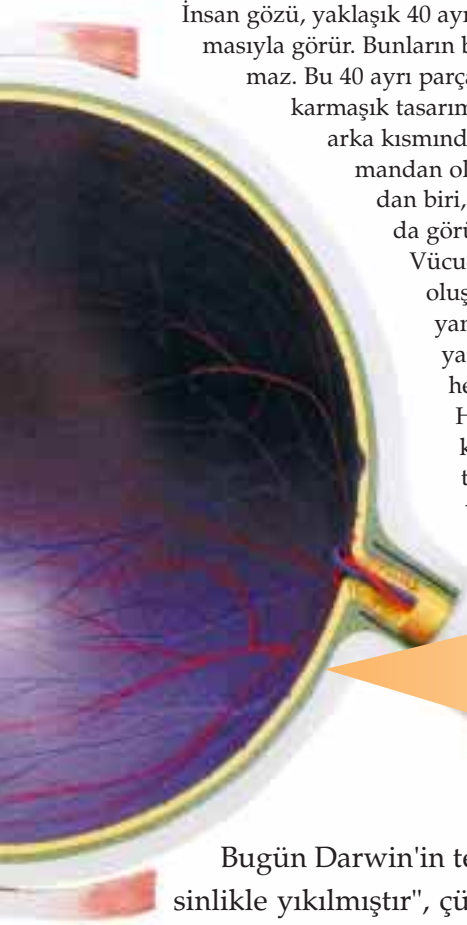
BAKTERİNİN KAMÇISI

Yandaki karmaşık yapı, bir elektrik motorudur. Ama bu elektrik motoru bir ev aletinde ya da taşıtta değil, bir bakterinin üzerinde yer alır. Bakteriler milyonlarca yıldır sahip oldukları bu motor sayesinde "kamçı" adı verilen organlarını hareket ettirir ve su içinde yüzerler. Bakteri kamçısının motoru 1970'lerde keşfedilmiş ve bilim dünyasını şaşkına çevirmiştir. Çünkü yaklaşık 250 ayrı moleküler parçadan oluşan bu "indirgenemez kompleks" organın Darwin'in öne sürdüğü rastlantı mekanizmaları ile açıklanması imkansızdır.

GÖZÜN TASARIMI

İnsan gözü, yaklaşık 40 ayrı parçanın uyum içinde çalışmasıyla görür. Bunların biri olmasa, göz hiçbir işe yaramaz. Bu 40 ayrı parçanın her biri de kendi içlerinde karmaşık tasarımlara sahiptir. Örneğin gözün arka kısmındaki retina tabakası, 11 ayrı katmandan oluşur. (sağ altta) Bu katmanlardan biri, mikroskop altındaki resmi yanında görülen kan damarı ağıdır. (sağda) Vücutun en yoğun damar ağını oluşturan bu tabaka, ışığı yorumlayan retina hücrelerinin oksijen ihtiyacını karşılar. Diğer tabakaların her birinin ayrı görevi vardır. Hiçbir evrimci, bu denli kompleks bir organın nasıl oluştuğu sorusuna cevap verememektedir.

Retina tabakasının 11 ayrı katmanından biri.

Retina tabakasının kesiti

Bugün Darwin'in teorisi tam da korktuğu gibi "kesinlikle yıkılmıştır", çünkü bilimsel bulgular, canlılardaki çoğu sistemin indirgenemez kompleks sistemler olduğunu göstermektedir.

İnsan gözünden hücrenin yapısına, kanın pıhtılaşma sisteminden proteinlere kadar sayısız yapı ve sistem, tek bir parçaları dahi olmasa hiçbir işe yaramayacak yapıdadır. Nitekim hiçbir evrimci bunların ne gibi "kademe"lerle ortaya çıkmış olabileceğini açıklayamamaktadır.

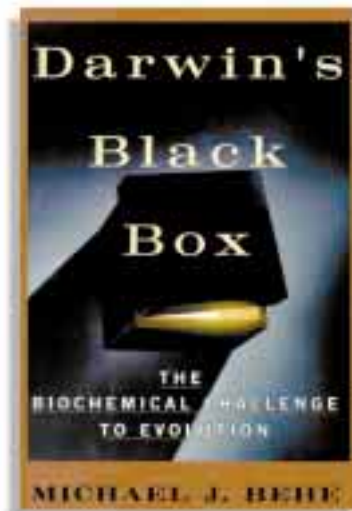
İndirgenemez komplekslik evrim teorisini Darwin'in ifadesiyle "kesinlikle" yıkar, öte yandan yaratılışı da kesinlikle ispatlamaktadır. Çünkü her indirgenemez kompleks sistem, kendini inşa eden bir aklın varlığını gösterir. Canlılardaki komplekslik ise, tüm canlılığı yaratmış olan Allah'ın varlığını ve kusursuz yaratışını ispatlamaktadır. Kuran'da bildirildiği gibi, "O Allah ki, yaratandır, kusursuzca var edendir, 'şekil ve suret' verendir. En güzel isimler O'nundur. Göklerde ve yerde olanların tümü O'nu tesbih etmektedir. O, Aziz, Hakimdir." (Haşr Suresi, 24)

O'nundur. Göklerde ve yerde olanların tümü O'nu tesbih etmektedir. O, Aziz, Hakimdir." (Haşr Suresi, 24)

EVİRİME KARŞI BİYOKİMYASAL REDDİYE

Amerikalı biyokimya profesörü Michael Behe, "Darwin'in Kara Kutusu: Evrime Karşı Biyokimyasal Reddiye" başlıklı kitabında, indirgenemez kompleksliğin çok sayıda örneğini verir. Behe'nin vurguladığı gibi, indirgenemez kompleks organlar, Darwinizm'i çürütürken, aynı zamanda canlılığın "tasarlandığını", yani yaratıldığını ispatlamaktadır.

Ara formlar çıkmazı

Darwin "eğer teorim doğruysa, sayısız ara form fosili bulunmalı" demişti. Oysa evrimciler 140 yıllık çabaya rağmen tek bir tane bile bulamadılar.

Evrım teorisi, canlıların tek bir ortak atadan geldiklerini iddia eder. Teoriye göre canlılar, çok uzun bir zaman içinde birbirine eklenen küçük değişimlerle farklılaşmışlardır.

Eğer bu iddia doğru olsaydı, tarihte, farklı canlı türlerini birbirine bağlayacak çok sayıda "ara tür" yaşamış olması gerekirdi. Örneğin sürüngenler eğer gerçekten kuşlara evrimleşselerdi, tarihte milyarlarca yarı kuş-yarı sürüngen canlı yaşamış olması gerekirdi.

Darwin, teorisine göre fosil kayıtlarının bu "ara-geçiş formları"yla dolu olması gerektiğini biliyordu. Ama hiçbir ara form fosili olmadığını da farkındaydı. Bu yüzden *Türlerin Kökeni* adlı kitabında bu soruna özel bir bölüm ayırmıştı.

Darwin bu büyük sorunun ilerde aşılacağını, yeni araştırmaların ara form fosillerini ortaya çıkaracağını umuyordu. Ancak Darwin'den bu yana geçen 140 yıldır, evrimciler, tüm çabalarına rağmen tek bir ara form fosili bile bulamadılar. Ünlü evrimci paleontolog Derek Ager, bu gerçeği şöyle itiraf eder:

"Sorunumuz şudur: Fosil kayıtlarını detaylı olarak incelediğimizde, türler ya da sınıflar seviyesinde olsun, sürekli olarak aynı gerçekle karşılarız; kademeli evrimle gelişen değil, aniden yeryüzünde oluşan gruplar görürüz."²⁰

Canlıların yeryüzünde aniden oluşmuş olmaları ise, elbette Allah tarafından yaratıldıklarının bir ispatıdır. Evrimci biyolog Douglas Futuyma, "canlılar dünyaya üzerinde ya tamamen mükemmel ve eksiksiz bir biçimde ortaya çıkmışlardır ya da kendilerinden önce var olan bazı canlı türlerinden evrimleşerek meydana gelmişlerdir. Eğer eksiksiz ve mükemmel bir biçimde ortaya çıkmışlarsa, o halde üstün bir akıl tarafından yaratılmış olmaları gerekir" diyerek bu gerçeği kabul eder.²¹

Darwin, ara form fosillerinin var olmadığını, *Türlerin Kökeni* adlı kitabına eklediği "Jeolojik Kayıtların Eksikliği" başlıklı bölümde kabul etmişti.

Darwin'in zamanından günümüze kadar geçen süre içinde yapılan kazılarda tek bir tane bile ara-geçiş formuna rastlanmadı.

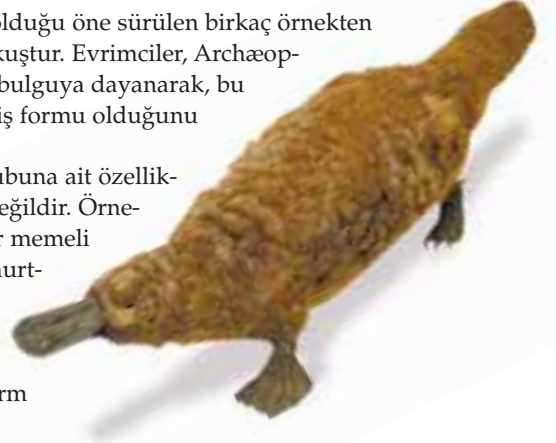

"MOZAİK CANLILAR" ARA FORM DEĞİLDİR

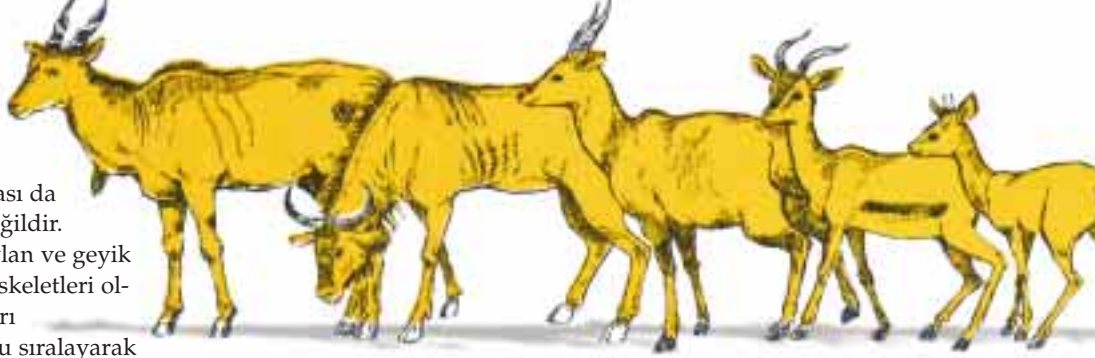
Evrinciler tarafından ara-geçiş formu olduğu öne sürülen birkaç örnekten en önemlisi, Archæopteryx isimli fosil kuştur. Evrinciler, Archæopteryx'in dişleri ve tırnakları gibi birkaç bulguya dayanarak, bu canlının sürüngen-kuş arası bir ara-geçiş formu olduğunu iddia ederler.

Oysa bir canlı grubunun diğer canlı grubuna ait özellikler barındırması, bir ara form özelliği değildir. Örneğin Avustralya'da yaşayan Platypus, bir memeli olmasına rağmen sürüngenler gibi yumurtlayarak çoğalır. Ayrıca kuşlara benzer bir gagası bulunur. Bilim adamları Platypus gibi canlılara "mozaik canlı" ismini verirler. Mozaik canlıların ara form sayılamayacağı, önde gelen evrinciler tarafından da kabul edilmektedir.

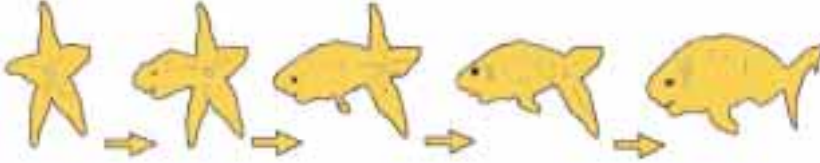
BENZER CANLILAR ARA FORM DEĞİLDİR

Tarihte, farklı büyüklükte ama benzer canlıların yaşamış olması da bir "ara form" kanıtı değildir. Eğer yandaki farklı ceylan ve geyik türlerinin sadece fosil iskeletleri olsaydı, evrinciler bunları büyükten küçüğe doğru sıralayarak hayali bir evrim şeması oluşturabilirlerdi. Ama bu canlılar birer ara form değil, bağımsız birer canlı türüdür.

ARA FORMLAR, "YARIM" CANLILAR OLMALIDIR

Evrincilerin bulmak zorunda oldukları ara formlar, iki canlı türü arasında kalan, ancak eksik ve yarım organlara sahip canlılardır. Örneğin eğer deniz yıldızları gibi omurgasızlar, evrincilerin iddia ettikleri gibi balıklara evrimleşmişse, çok sayıda "yarı balık" ve "yarı deniz yıldızı" canlı yaşamış olmalıdır. Ancak fosil kayıtlarında sadece kusursuz denizyıldızları ve kusursuz balıklar bulunur.

HAYALİ CANLILAR

Evrincilerin hayallerinde yaşattıkları ara-geçiş formlarının eksik ve kusurlu organlara sahip olması gereklidir. Örneğin kuş ve sürüngen arasındaki bir canlı, yarım kanatlara ve yarım kuş akciğerlerine sahip olmalıdır. Oysa böyle bir canlının ne fosilleri bulunmuştur, ne de yandaki çizimdeki gibi "tuhaf" bir canlının doğada yaşamını sürdürmesi mümkündür. Bulunan tüm fosiller, solda görüldüğü gibi eksiksiz ve mükemmel yapıları canlılara aittir.

Kambriyen devri

Yeryüzü tabakaları incelendiğinde, dünyadaki canlılığın birdenbire belirdiği görülür. Çok sayıda canlı türü, bir anda ve eksiksiz halleriyle Kambriyen Devir'de ortaya çıkmıştır. Bu bulgu, yaratılışa çok açık bir delil oluşturmaktadır.

Kambriyen Devri'nin hala yaşayan bir temsilcisi: Nautilus

Kompleks canlı yaratıkların fosillerine rastlanılan en derin yeryüzü tabakası, 520-530 milyon yıl yaşında olduğu hesaplanan "Kambriyen" tabakadır. Kambriyen kayalıklarında bulunan fosiller, salyan-gozlar, trilobitler, süngerler, solucanlar, denizanaları, deniz yıldızları, yüzücü kabuklular, deniz zambakları gibi kompleks omurgasız türlerine aittir. İlginç olan, birbirinden çok farklı olan bu türlerin hepsinin bir anda ve hiçbir ataları olmaksızın ortaya çıkmalarıdır.

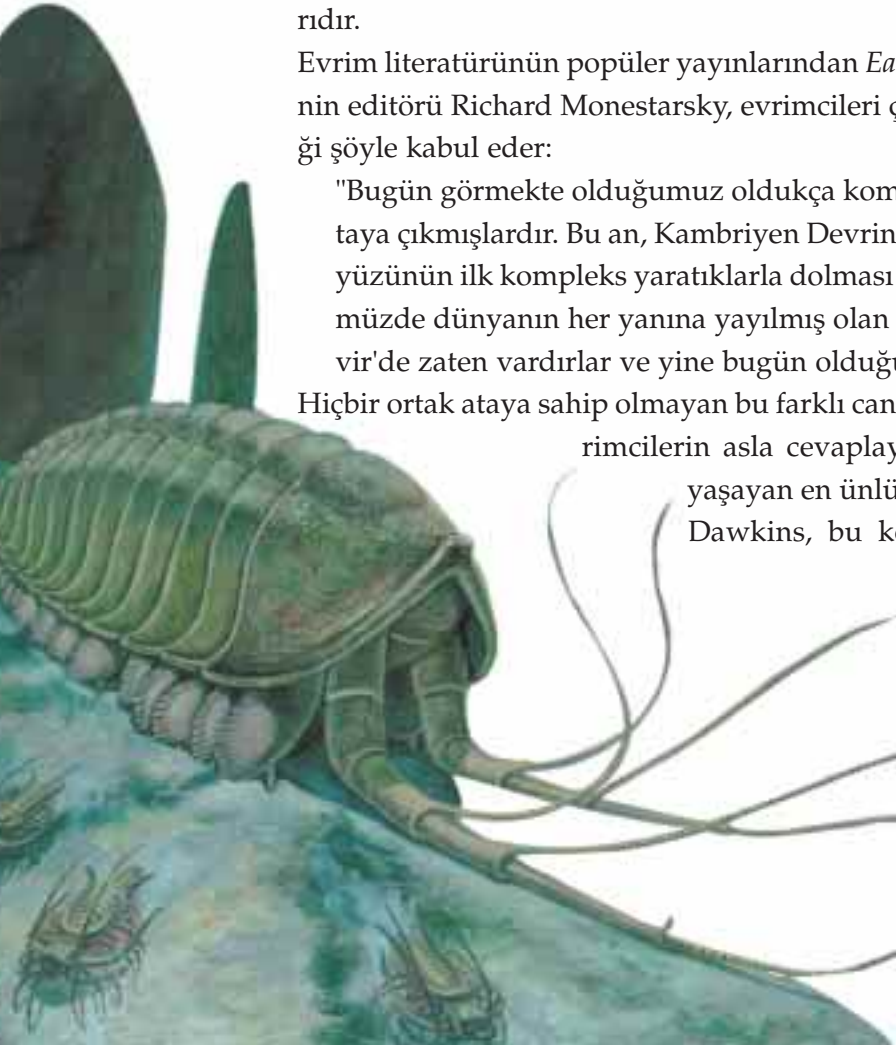
Evrin literatürünün popüler yayınlarından *Earth Sciences* dergisinin editörü Richard Monestarsky, evrimcileri çaresiz bırakan bu gerçeği şöyle kabul eder:

"Bugün görmekte olduğumuz oldukça kompleks hayvan formları aniden ortaya çıkmışlardır. Bu an, Kambriyen Devrin tam başına rastlar ki denizlerin ve yeryüzünün ilk kompleks yaratıklarla dolması bu evrimsel patlamayla başlamıştır. Günümüzde dünyanın her yanına yayılmış olan omurgasız takımları erken Kambriyen Devir'de zaten vardılar ve yine bugün olduğu gibi birbirlerinden çok farklıdılar."²²

Hiçbir ortak ataya sahip olmayan bu farklı canlı türlerinin nasıl olup da ortaya çıktığı, evrimcilerin asla cevaplayamadıkları bir sorudur. Evrim teorisinin yaşayan en ünlü savunucusu olan İngiliz zoolog Richard Dawkins, bu konuda şu itirafı yapar: "Kambriyen

KOMPLEKS SİSTEMLER

Kambriyen Devir'de bir anda ortaya çıkan canlı türlerinin çoğunda, modern örneklerinden hiçbir farkı olmayan, göz, solungaç, kan dolaşımı gibi kompleks sistemler, ileri fizyolojik yapılar bulunuyordu.

Kambriyen Devri'ne ait canlıları gösteren bir illüstrasyon

Devri canlıları, sanki hiçbir evrim tarihine sahip olmadan, o halde, orada meydana gelmiş gibilerdir."²³

Kambriyen patlaması canlıların Allah tarafından yaratıldığının açık bir delilidir. Çünkü canlıların hiçbir evrimsel ataları olmadan aniden ortaya çıkmalarının tek açıklaması yaratılıştır. Nitekim Darwin, "eğer aynı sınıfa ait çok sayıdaki tür gerçekten yaşama bir anda ve birlikte başlamışsa, bu doğal seleksiyonla ortak atadan evrimleşme teorisine öldürücü bir darbe olurdu" diye yazmıştır.²⁴

Darwin'in korktuğu bu öldürücü darbe, fosil kayıtlarının henüz başlangıcında Kambriyen Devir'den gelmektedir.

Trilobitin petek göz yapısı

TRİLOBİT'İN GÖZLERİ

Kambriyen devir canlılarından biri olan trilobitlerin gözleri, olağanüstü bir tasarıma sahipti. Gözün içinde, yüzlerce küçük gözcük yer alıyordu. Dahası, bu gözcüklerin her birinde iki ayrı mercek bulunuyordu.

Bu yapı sayesinde trilobitlerin su altında çok detaylı ve berrak bir görüntü elde ettikleri hesaplanmaktadır. Jeoloji profesörü David Raup, "trilobitlerin gözü, ancak günümüzün iyi eğitim görmüş ve son derece yetenekli bir optik mühendisi tarafından geliştirilebilecek bir tasarıma sahipti" demektedir.²⁵

Bu mükemmel göz yapısı, 530 milyon yıl önce, bir anda, kusursuz biçimde yaratılmıştır. Dahası, bugüne kadar da hiç değişmeden gelmiştir; arı ya da yusufçuk gibi günümüzdeki bazı böcekler de aynı göz yapısına sahiptir.

Balıklar ve amfibiyenler

Balıklar ve amfibiyenler yeryüzünde bir anda ve hiçbir ataları olmadan ortaya çıkmıştır. Evrimciler her iki canlı grubunun da kökenini açıklayamaz.

Evrimciler Kambriyen Devir'de ortaya çıkan omurgasız deniz canlılarının, on milyonlarca yıllık bir zaman dilimi içinde balıklara dönüştüğünü iddia ederler. Ancak bu omurgasızlar ile balıklar arasında bir evrim olduğunu gösterebilecek hiçbir ara-geçiş formu yoktur. Oysa iskeletleri olmayan ve sert kısımları vücutlarının dış kısmında yer alan omurgasızların, sert kısımları vücutlarının ortasında yer alan kemikli balıklara evrimleşmesi çok büyük bir dönüşümdür ve çok sayıda ara form izi bırakmış olması gerekir.

Evrimciler bu hayali formları aramak için 140 yıldır fosil tabakalarını alt-üst etmektedirler. Milyonlarca omurgasız fosili vardır, milyonlarca balık fosili vardır, ama hiç kimse tek bir tane bile ara form fosili bulamamıştır. Evrimci paleontolog Gerald T. Todd, bu gerçek karşısında şu çaresiz soruları sıralar:

"Kemikli balıkların her üç sınıfı da, fosil tabakalarında aynı anda ve aniden ortaya çıkarlar... Peki ama bunların kökenleri nedir? Bu denli farklı ve kompleks yaratıkların ortaya çıkmasını ne sağlamıştır? Ve neden kendilerine evrimsel bir ata oluşturabilecek canlıların izlerinden eser yoktur?"²⁶

Evrimci senaryo, omurgasızlardan evrimleşen balıkların, bir süre sonra da karada yaşama imkanı olan amfibiyenlere dönüştüğünü iddia eder. (Amfibiyenler kurbağalar gibi hem suda, hem karada yaşayan hayvanlardır.) Ama tahmin edilebileceği gibi bu senaryonun da hiçbir delili yoktur. Yarı balık-yarı amfibiyen bir canlının yaşadığını gösteren tek bir fosil bile bulunamamıştır. *Omurgalı Paleontolojisi ve Evrim* kitabının yazarı olan ünlü evrimci Robert L. Carroll, bu gerçeği "Erken amfibiyenlerle balıklar arasında ara form fosillerine sahip değiliz" diyerek istemeden de olsa ifade etmektedir.²⁷

Kısacası hem balıklar, hem de amfibiyenler, yeryüzünde hiçbir ataları olmadan, bir anda ve bugünkü halleriyle ortaya çıkmışlardır. Bir başka deyişle, Allah tarafından kusursuzca yaratılmışlardır.

Yüzmilyonlarca yıl önceki balıkların fosilleri ile günümüz balıkları arasında fark yoktur. Balıklar, balık olarak yaratılmış ve hep öyle kalmışlardır.

280 milyon yıllık soyu tükenmiş bir kurbağa türüne ait fosil. Bu gibi bulgular, kurbağaların yeryüzünde bir anda ve hiçbir ataları olmaksızın ortaya çıktığını göstermektedir.

Sürüngen

PUL SORUNU

Balıktan sürüngeneye uzanan hayali evrim şemasındaki önemli çelişkilerden biri de, bu canlıların derilerinin yapısıdır. Balıkların tümünün derisi pulludur, amfibiyenler ise pulsuz. Amfibiyenlerden evrimleştiği öne sürülen sürüngenler ise pulludurlar. Bu canlılar arasında evrimsel bir ilişki olduğu varsayılırsa, pullar nasıl ve neden balıklarda varken amfibiyenlerde kaybolmuş sürüngenlerde tekrar ortaya çıkmıştır? Evrimciler bu soruyu cevaplayamazlar.

Amfibi

Balık

METAMORFOZ MUCİZESİ

Kurbağalar önce su içinde doğar, bir süre burada yaşar, daha sonra ise "metamorfoz" adı verilen değişimle birlikte karaya çıkarlar. Bazı insanlar ise, metamorfozu "evrim"in bir delili ya da örneği sanır. Oysa, gerçekte metamorfozun evrimle hiçbir ilgisi yoktur. Evrim teorisinin öne sürdüğü tek gelişme mekanizması, mutasyonlardır. Metamorfoz ise, mutasyon gibi tesadüfi etkilerle gerçekleşmez. Aksine bu değişim, kurbağanın genetik bilgilerinde en baştan kayıtlıdır. Yani bir kurbağa ilk doğduğunda, onun bir süre sonra değişim geçirip karada yaşamaya uygun bir vücuda sahip olacağı bellidir. Evrimcilerin "sudan karaya geçiş" iddiası ise, tamamen suda yaşamak için tasarlanmış bir genetik bilgiye sahip olan balıkların, rastgele mutasyonlar sonucunda, tesadüfen kara canlılarına dönüştüğü şeklindedir. Metamorfoz gerçekte evrimi destekleyen değil, çürüten bir delildir. Çünkü metamorfoz sürecine en ufak bir hata karışsa, canlı ölür ya da sakat kalır. Metamorfozun mutlaka kusursuz olarak tamamlanması şarttır. Bu denli kompleks ve hataya izin vermeyen bir sürecin, evrimin iddia ettiği gibi rastgele mutasyonlarla ortaya çıkması ise imkansızdır. Metamorfoz, gerçekte yaratılıştaki kusursuzluğu gözler önüne seren bir mucizedir.

Metamorfozla birlikte kurbağanın yapısı değişir. Kusursuz bir dönüşüm sonucunda, karada yaşamaya uygun bir canlı haline gelir.

Döllenmiş kurbağa yumurtalarından çıkacak yavrular, bir süre sonra neredeyse tüm gölü veya akarsuyu kaplayacak sayıda ulaşacaklar.

Yumurtadan çıkan kurbağa yavrusu, metamorfoz öncesinde suda yaşamak için tasarlanmış, balık benzeri bir canlıdır. Bunlar aynı balıklar gibi solungaçlarını kullanarak oksijen alırlar. Bu aşamadaki kurbağalara "iribaş" denir.

Coelacanth yanılması

Bundan 70 yıl kadar öncesine dek, evrimciler "kara canlılarının atası" saydıkları bir balık fosiline sahiptiler. Ancak bilimsel gelişmeler, bu balık hakkındaki tüm evrimci iddiaları sona erdirdi.

Balıklar ile amfibiyeenler arasında hiçbir ara form fosili olmadığı, bugün evrimcilerin de itiraf ettiği bir gerçektir. Ama bundan 50 yıl öncesine kadar Coelacanth

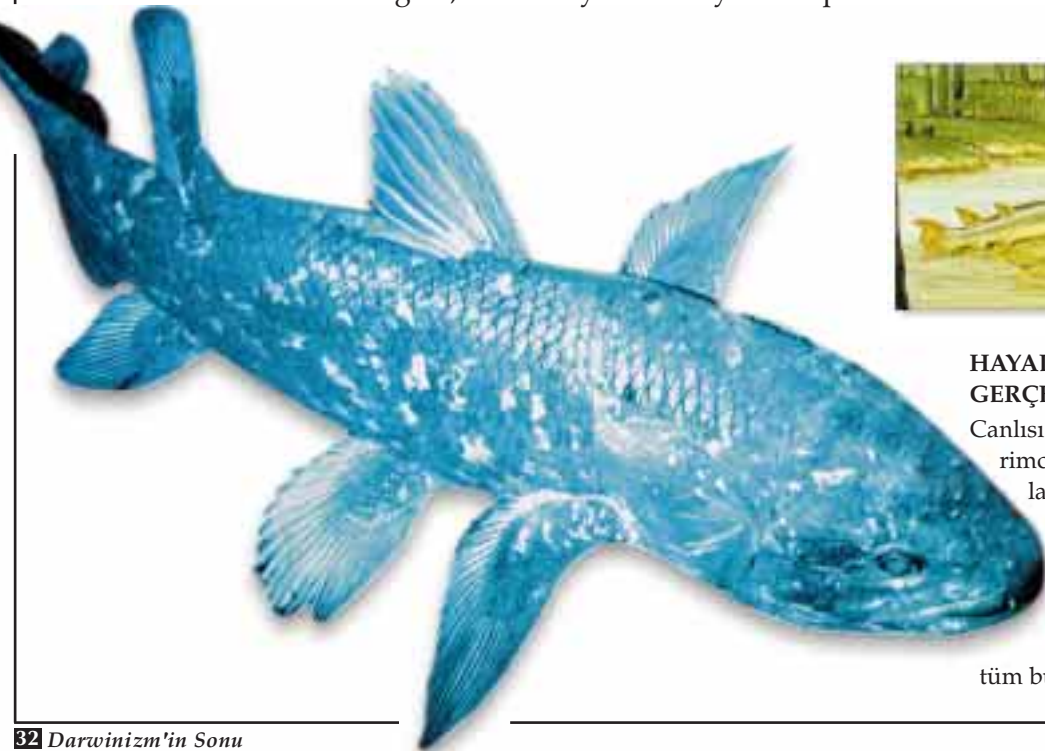
EFSANENİN SONU

Coelacanth yaşıyor! 22 Aralık 1938'de Hint Okyanusu'nda ilk canlı Coelacanth örneğini yakalayan ekip, balıkla birlikte poz veriyor.

adı verilen bir balık fosili, birçok evrimci kaynakta çok kesin bir ara-geçiş formu olarak tanıtılıyordu. Evrimciler yaşı 410 milyon yıl olarak hesaplanan Coelacanth'ın ilkel bir akciğere, gelişmiş bir beyne, karadan çıkmaya hazır bir dolaşım ve sindirim sistemine, hatta ilkel bir yürüme şekline sahip bir ara-geçiş formu olduğunu iddia ediyorlardı. Bu evrimci yorumlar 1930'lu yılların sonuna kadar bütün bilim çevrelerinde tartışmasız kabul edildi.

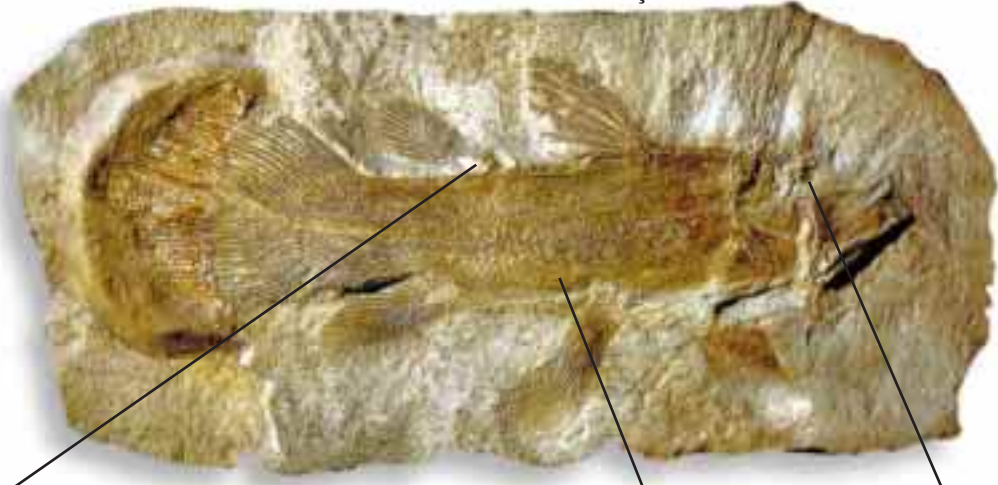
Ancak 22 Aralık 1938'de Hint Okyanusu'nda çok ilginç bir keşif yapıldı. Yetmiş milyon yıl önce soyu tükenmiş bir ara-geçiş formu olarak tanıtılan Coelacanth ailesinin canlı bir üyesi okyanusun açıklarında ele geçti! Coelacanth'ın "kanlı-canlı" bir örneğinin bulunması, evrimciler açısından büyük bir şoktu kuşkusuz. Evrimci paleontolog J. L. B. Smith, "Yolda dinozora rastlasaydım, daha çok şaşırırdım"²⁸ demişti. İlerleyen yıllarda başka bölgelerde de 200'den fazla Coelacanth yakalandı.

Bu balıkların yakalanmasıyla beraber evrimcilerin hayali yorumlar yapmakta ne kadar ileri gidebilecekleri de anlaşılmış oldu. Coelacanthlar iddia edildiği gibi ne ilkel bir akciğere, ne de büyük bir beyne sahiptiler. Evrimci araştırmacıların ilkel akciğer

HAYALİ ÇİZİMLER VE GERÇEK COELACANTH

Canlısı bulunana dek, Coelacanth evrimciler tarafından "tüm kara canlılarının atası" olarak gösteriliyordu. Üsttekinе benzer çizimler, bilimsel bir gerçek gibi sunuluyor ve ders kitaplarını süslüyordu. Ama balığın yandaki canlı örneği yakalanınca, tüm bu evrimci yorumlar suya düştü.

1 Canlısı yakalanmadan önce, evrimciler Coelacanth'ın karada sürünmeye yarayan yüzgeç-ayak arası bir organa sahip olduğunu savunmuşlardı. Canlı Coelacanth incelenince, yüzgeçlerin böyle bir özellik taşımadığı anlaşıldı.

2 Evrimciler balığın ilkel bir akciğere sahip olduğunu iddia etmişlerdi. Ancak ilkel akciğer sanılan organın sadece bir yağ kesesi olduğu anlaşıldı.

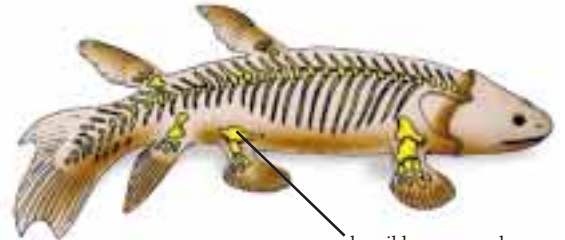
3 Coelacanth'ın beyin yapısının da kara canlılarına benzediği söylenmişti. Oysa beynin günümüz balıklarından hiçbir farkı olmadığı anlaşıldı.

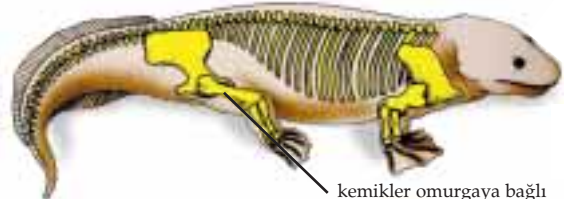
olduğunu düşündükleri yapı, balığın vücudunda bulunan bir yağ kesesinden başka bir şey değildi.²⁹ Dahası, "sudan çıkmaya hazırlanan bir sürüngen adayı" olarak tanımlanan Coelacanth'ın, gerçekte okyanusun derin sularında yaşayan ve 180 m. derinliğin üzerine hemen hiç çıkmayan bir dip balığı olduğu anlaşıldı.³⁰

YÜZGEÇ İLE AYAK ARASINDAKİ FARK

Evrincilerin, Coelacanth ve benzeri balıkları "kara canlılarının atası" olarak hayal etmelerinin asıl nedeni, bu balıkların yüzgeçlerinin kemikli oluşudur. Bu kemiklerin zamanla ayaklara dönüştüğünü varsayarlar. Ancak bu balıkların kemikleri ile kara canlılarının ayakları arasında çok temel bir fark vardır: Balıklarda kemikler, üstteki şekilde görüldüğü gibi canlının omurgasına bağlı değildir. Ancak kara canlılarında kemikler alttaki şekilde gösterildiği gibi doğrudan omurgaya bağlıdır. Dolayısıyla, bu yüzgeçlerin yavaş yavaş ayaklara dönüştükleri iddiası tamamen temelsizdir.

kemikler omurgadan bağımsız

kemikler omurgaya bağlı

Sürüngenler

Evrim teorisi sürüngenlerin de kökenini açıklayamaz. Bu kendilerine özgü canlılar, arkalarında hiçbir evrim süreci bulunmadan, ayrı ayrı ortaya çıkmışlardır. Sürüngenlerin fizyolojik özellikleri de sözde ataları amfibiyelemlerden çok farklıdır.

Dinozor, kertenkele, kaplumbağa ya da timsah... Tüm bu canlılar, "sürüngenler" olarak bilinen aileye aittir. Dinozorlar gibi bazı sürüngenlerin soyu tükenmiştir, ama bazıları hala yaşamaktadır.

Sürüngenlerin kendilerine has özellikleri vardır. Hepsinin vücudu, "pul" olarak adlandırılan sert kabuklarla kaplıdır. Soğukkanlıdırlar, yani kendi vücut ısılarını üretemezler. Bu yüzden de her gün güneşe çıkıp vücutlarını ısıtma ihtiyacı duyarlar. Yavrularını ise yumurtlayarak dünyaya getirirler.

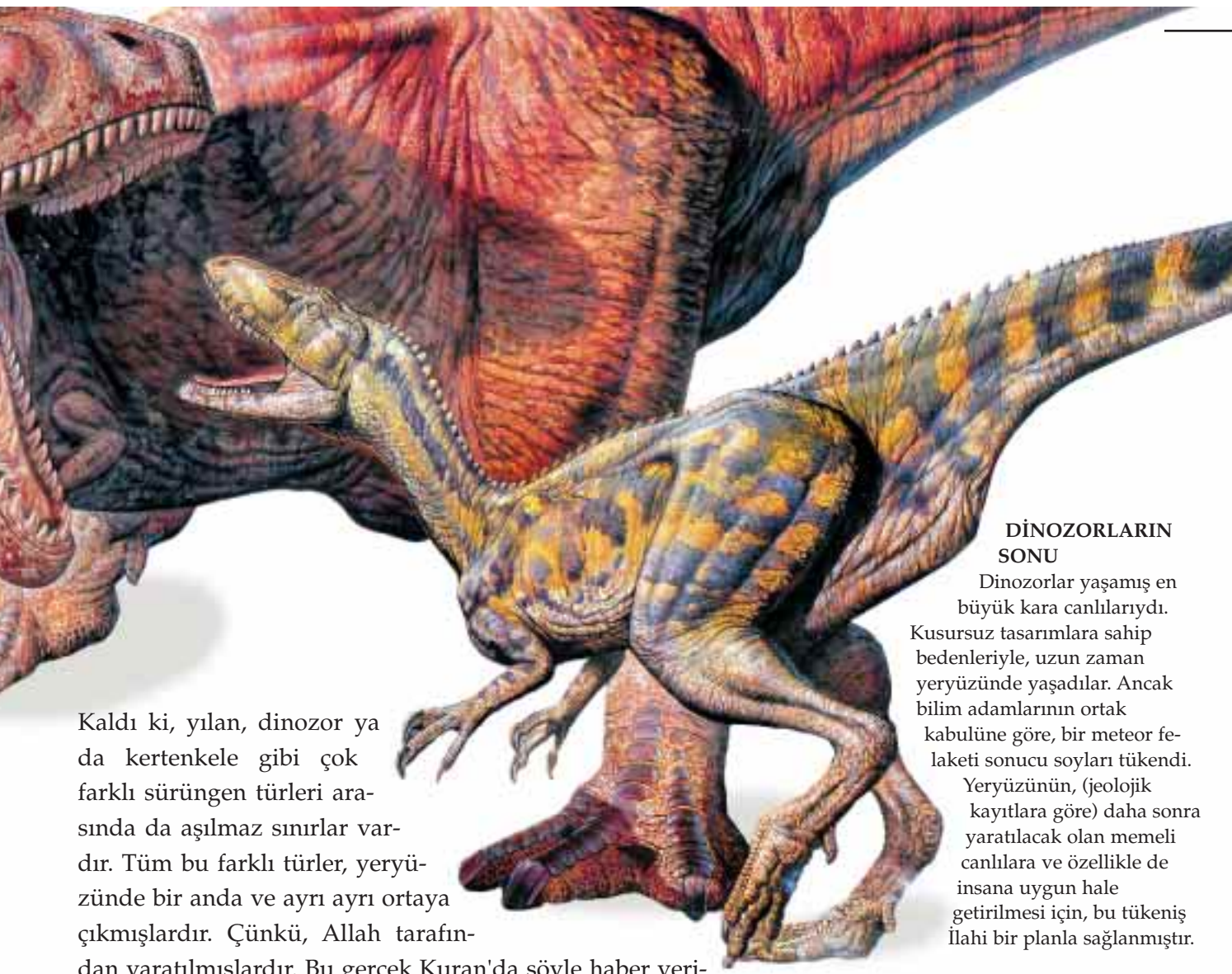
Evrimciler sürüngenlerin nasıl ortaya çıktıklarını açıklayamazlar. Bu konudaki klasik evrimci iddia, sürüngenlerin amfibiyelemlerden evrimleştiği şeklindedir. Ama bu iddiayı destekleyecek hiçbir bulgu yoktur. Aksine, amfibiyelemler ile sürüngenler arasında yapılabilecek bir inceleme, iki canlı grubu arasında çok büyük fizyolojik farklar bulunduğunu ve "yarı sürüngen-yarı amfibiyelemler" bir canlının yaşama şansı olmadığını göstermektedir.

Nitekim fosil kayıtlarında da böyle bir canlıya hiçbir zaman rastlanmamıştır. Ünlü evrimci paleontolog Lewis L. Carroll, "Sürüngenlerin Kökeni Sorunu" başlıklı bir makalesinde bu gerçeği şöyle kabul eder:

"Ne yazık ki sürüngenlerin ortaya çıkışı öncesinde var olan tek bir sürüngen atası örneği yoktur. Bu ara formların olmayışı, amfibiyelemler ve sürüngen geçişi hakkındaki çoğu problemi çözümsüz bırakmaktadır."³¹

SEYMOURIA YANILGISI

Evrimciler bir zamanlar solda fosili yer alan Seymouria adlı canlının, amfibiyelemler ile sürüngenler arasında bir geçiş formu olduğunu iddia etmişlerdi. Bu senaryoya göre, Seymouria "sürüngenlerin ilkel atası" idi. Ancak sonraki fosil bulguları, Seymouria'nın yeryüzünde ilk kez ortaya çıkışından 30 milyon yıl öncesinde de sürüngenlerin yaşadığını gösterdi.³² Bu durum karşısında, evrimciler, Seymouria hakkındaki yorumlarını sona erdirmek zorunda kaldılar.

DİNOZORLARIN SONU

Dinozorlar yaşamış en büyük kara canlılarıydı. Kusursuz tasarımlara sahip bedenleriyle, uzun zaman yeryüzünde yaşadılar. Ancak bilim adamlarının ortak kabulüne göre, bir meteor felaketi sonucu soyları tükendi. Yeryüzünün, (jeolojik kayıtlara göre) daha sonra yaratılacak olan memeli canlılara ve özellikle de insana uygun hale getirilmesi için, bu tükeniş İlahi bir planla sağlanmıştır.

Kaldı ki, yılan, dinozor ya da kertenkele gibi çok farklı sürüngen türleri arasında da aşılmaz sınırlar vardır. Tüm bu farklı türler, yeryüzünde bir anda ve ayrı ayrı ortaya çıkmışlardır. Çünkü, Allah tarafından yaratılmışlardır. Bu gerçek Kuran'da şöyle haber verilir:

"Allah, her canlıyı sudan yarattı. İşte bunlardan kimi karnı üzerinde yürümekte, kimi iki ayağı üzerinde yürümekte, kimi de dört (ayağı) üzerinde yürümektedir. Allah, dilediğini yaratır. Hiç şüphesiz Allah, her şeye güç yetirendir." (Nur Suresi, 45)

KAPLUMBAĞALAR HEP AYNI

En eski sürüngen fosilleri ile bugünkü örnekleri arasında fark yoktur. Soldaki 100 milyon yıllık deniz kaplumbağası, günümüzde yaşayan örnekleri ile tamamen aynı yapıdadır.

YUMURTALARIN FARKI

Amfibiyen-sürüngen evrimi senaryosunun çelişkilerinden biri de, yumurtaların yapısıdır. Su içinde gelişen amfibiyen yumurtaları, jölemsi bir yapıya ve geçirgen bir zara sahiptir. Oysa sürüngen yumurtaları, sağdaki dinozor yumurtası rekonstrüksiyonunda görüldüğü gibi, kara şartlarına uygun sert ve su geçirmez bir yapıdadır. Bir amfibiyenin "sürüngenleşmesi" için yumurtalarının tesadüfen kusursuz bir sürüngen yumurtasına dönüşmesi gerekir. Bu ise imkansızdır.

Kuşlar ve sürüngenler

Evrimciler, kuşların sürüngenlerden evrimleştiği iddiasındadır. Oysa bu iki canlı grubunun yapılarını incelediğimizde, bu iddianın tümüyle bilim dışı olduğunu görürüz.

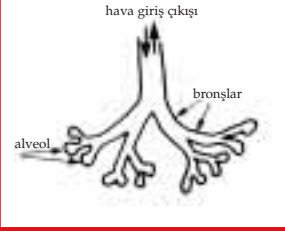
Evrimciler, kuşların küçük yapılı sürüngen dinozorlardan türediklerini iddia ederler. Oysa kuşlar ve sürüngenler arasında yapılacak bir karşılaştırma, bu canlı sınıflarının birbirlerinden çok farklı olduğunu ve aralarında asla bir evrim gerçekleşmiş olamayacağını gösterir.

Kuşlar ve sürüngenler arasında birçok yapısal farklılık bulunur. Bunların en önemlilerinden biri kemiklerin yapısıdır. Evrimciler tarafından kuşların atası olarak kabul edilen dinozorların kemikleri, büyük ve cüsseli yapıları nedeniyle kalındır ve içleri dolguludur. Buna karşın yaşayan ve soyu tükenmiş tüm kuşların kemiklerinin içleri boştur ve bu sayede çok hafiftir. Bu hafif kemik yapısı, kuşların uçabilmesinde büyük önem taşır. Sürüngenler ve kuşlar arasındaki bir diğer farklılık da metabolik yapıdır. Sürüngenler canlılar dünyasında en yavaş metabolik yapıya sahipken, kuşlar bu alandaki en yüksek rekorları ellerinde tutar. Örneğin bir serçenin vücut ısısı hızlı metabolizması nedeniyle zaman zaman 48 °C'ye kadar çıkabilir. Diğer tarafta ise sürüngenler kendi vücut ısılarını bile kendileri üretmez, bunun yerine vücutlarını güneşten gelen ısıyla ısıtırlar. Sürüngenler doğadaki en az enerji tüketen canlılar iken, kuşlar en fazla enerji tüketen canlılardır.

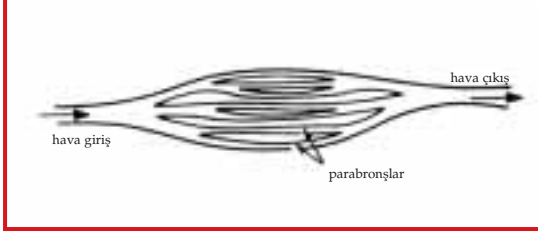
SÜRÜNGENLERİN FARKI

Sürüngenler, omurgalı canlılar dünyasında kuşlara belki en az benzeyen gruptan biridir. Kuşlar en sıcak kanlı canlılar iken, sürüngenler vücut ısısını bile üretmez. Sürüngenler, derilerinin yapısı, metabolizmaları ve iskelet sistemleri ile tamamen karada yaşamak için yaratılmışlardır.

SÜRÜNGEN AKCIĞERİ

KUŞ AKCIĞERİ

KUŞLARIN ÖZEL SOLUNUM SİSTEMİ

Kuş akciğerleri, kara canlılarının akciğerlerine tamamen ters biçimde işler. Kara canlıları havayı aynı nefes borusundan alır ve verirler. Kuşlarda ise hava akciğere ön taraftan girerken arka taraftan dışarı verilir. Uçuş sırasında yüksek miktarda oksijene ihtiyaç duyan kuşlar için böyle özel bir "tasarım" yapılmıştır. Bu yapının sürüngen akciğerinden evrimleşerek ortaya çıkması ise imkansızdır, çünkü iki farklı akciğer yapısı arasındaki "ara" bir yapıyla nefes alınmaz.

TÜYLERİN İŞLEVİ

Sürüngenlerin aksine, kuşların vücutları tüylerle kaplıdır. Tüyler, kuşlara hem aerodinamik özellik katar, hem vücut ısılarının korunmasını sağlar.

Kuşların solunum sistemi de sürüngenlerden tamamen farklıdır. Sürüngenlerde ve memelilerde hava nefes borusuyla ciğerlere alınır, sonra yine aynı borudan dışarı verilir. Ama kuşlarda hava, akciğer kanalları boyunca tek taraflı hareket yapar; ciğere bir taraftan girer, diğer taraftan çıkar. Diğer hiçbir canlı grubunda rastlanmayan bu solunum sistemi sayesinde, kuşlar havayı çok verimli kullanırlar. Bu sayede oksijen yoğunluğunun son derece düşük olduğu 8.000 metre yükseklikte bile uçabilmektedirler.

Kuşlarla sürüngenler arasına aşılmaz uçurum koyan bir başka özellik ise, tamamen kuşlara has bir yapı olan tüyledir. Sürüngenlerin vücutları pullarla, kuşların vücutları ise tüylerle kaplıdır.

Kısacası kuşlar ve sürüngenler arasındaki sayısız farklılıklar, sürüngenlerin kademele olarak kuşlara dönüştüğü şeklindeki evrimci iddiayı kesin olarak çürütmektedir. Kuşlar da, sürüngenler de Allah tarafından ayrı ayrı yaratılmış canlı gruplarıdır. Kuzey Carolina Üniversitesi profesörü Alan Feduccia, bir evrimci olmasına karşılık, bilimsel bulgulara dayanarak kuşların dinazorlarla akraba olduğu teorisine kesinlikle karşı çıkmaktadır. Feduccia şöyle der:

"25 sene boyunca kuşların kafataslarını inceledim ve dinazorlarla aralarında hiçbir benzerlik görmüyorum. Kuşların dört ayaklılardan evrimleştiği teorisi, paleontoloji alanında 20. yüzyılın en büyük utancı olacaktır."³³

KUŞLARA ÖZEL İSKELET SİSTEMİ

Kuşların iskeletlerini oluşturan kemiklerin içi dinozorların ve sürüngenlerin aksine boştur. Bu boşluk, iskelete sağlamlık ve hafiflik katar. Kuşların iskelet yapılarının aynısı, günümüzde uçakların, köprülerin ve bazı yapıların tasarımında kullanılmaktadır.

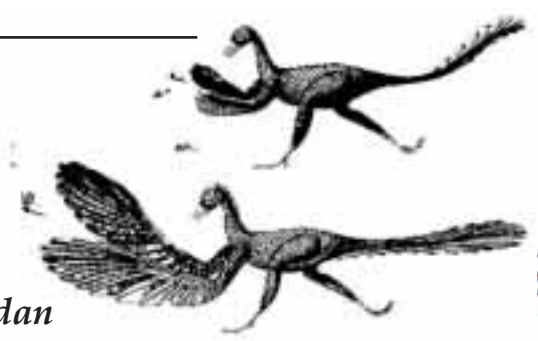
FEDUCCIA REDDEDİYOR

Ünlü kuş bilimci Alan Feduccia, kuşların sürüngenlerden evrimleştiği teorisini saçma bulmaktadır.

Archæopteryx yanılgısı

Evrinciler "kuşlar dinozorlardan evrimleşti" şeklindeki iddialarına yegane delil olarak Archæopteryx fosilini gösterirler. Oysa son bulgular bu canlının sadece soyu tükenmiş bir kuş türü olduğunu gösteriyor.

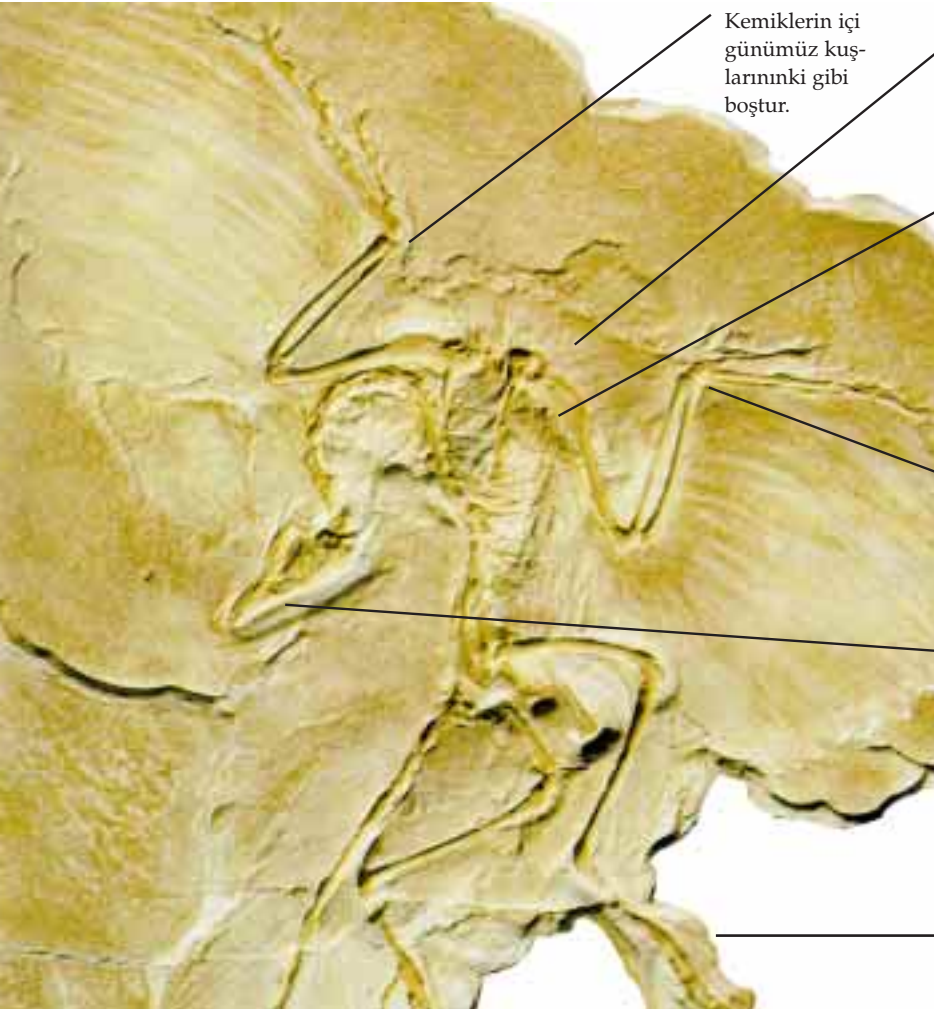

Archæopteryx'in bir rekonstrüksiyonu.

Evrimci çevrelerin öne sürebildikleri en önemli ara-geçiş formu adayı, Archæopteryx isimli 150 milyon yıllık fosil kuştur. Evrimciler, bu fosil kuşun iyi uçamayan yarı-dinozor bir canlı olduğunu iddia ederler.

Oysa evrimcilerin birçok kere yanlış olduğu gösterilen bu iddiası, 1997 yılında bulunan yeni bir Archæopteryx fosiliyle beraber kesin olarak yıkıldı.

Bu canlının uçuş kasları için gerekli olan "sternum" yani göğüs kemiğine sahip olması, canlının uçamayacağını en önemli kanıtı olarak gösterilmekteydi. Ancak 1992 yılında bulunan yedinci Archæopteryx fosili, canlıda evrimcilerin çok uzun zamandır yok saydıkları göğüs kemiğinin var olduğunu göstermiştir. Bu kemiğin varlığı, Archæopteryx'in uçucu bir kuş olduğunu ispatlamış durumdadır.³⁴

Kemiklerin içi günümüz kuşlarınınki gibi boştur.

Tüylerin yapısı, Archæopteryx'in sıcakkanlı ve uçabilen bir kuş olduğunu ispatlar.

Son bulunan Archæopteryx fosilinde bu bölgede sternum kemiği bulundu. Bu kemik, güçlü uçuş kaslarının varlığını ve dolayısıyla bu canlının uçabilen bir kuş olduğunu gösterir.

Kanatlardaki pençelerin benzerlerine günümüzdeki bazı kuşlarda da rastlanır.

Dişlerinin olması, bu kuşun sürüngenlerle akraba olduğu anlamına gelmez. Yapılan analizler, Archæopteryx'in diş yapısının günümüz sürüngenlerinden çok farklı olduğunu göstermektedir.

EVİRİMCİLERDEN MASALLAR

Evrimci kaynaklar "küçük dinazorlar kanatlanıp kuş oldu" iddiasını bilimsel bir edayla sık sık tekrarlar. Ancak bu dönüşümün nasıl gerçekleştiği sorulduğunda verdikleri cevap adeta bir masaldır: Yandaki evrimci çizimlerde gösterildiği gibi, bazı dinozorların ön ayaklarıyla sinek avlamaya çalışırken, yavaş yavaş "kanatlandıklarını" öne sürerler. Tümüyle hayalgücünün bir ürünü olan bu senaryo, bir de ilginç bir soruyu beraberinde getirir: Zaten uçmakta olan, hem de kanatlarını saniyede 500 kez eşzamanlı olarak titreştirerek aerodinamik bir harika sergileyen sinekler nasıl olup da kanatlanmışlardır?

Evrimcilerin, Archæopteryx'i ara-geçiş formu olarak gösterirken dayandıkları diğer iki nokta, yani kanatlarının üzerindeki pençelerin ve ağızdaki dişlerinin bir ara form özelliği olmadığı da anlaşılmıştır. Günümüzde yaşayan iki tür kuşa, Taouraco ve Hoatzin'de de dallara tutunmaya yarayan pençeler bulunduğu görülmüştür. Tarihte yaşamış farklı kuş türlerinde de dişler vardır. Dahası Martin, Stewart ve Whetstone gibi ünlü kuşbilimcilerin yaptıkları ölçümlere göre, Archæopteryx'in diş yapısı sürüngenlerin diş yapısından tamamen farklıdır.³⁵ Tüm bu bulgular, Archæopteryx'in ara form olduğu yönündeki evrimci iddiaların hiçbir bilimsel dayanağı olmadığını göstermektedir.

Confuciusornis'in fosili ve bir illüstrasyonu

DİĞER DİŞSİZ GAGALAR

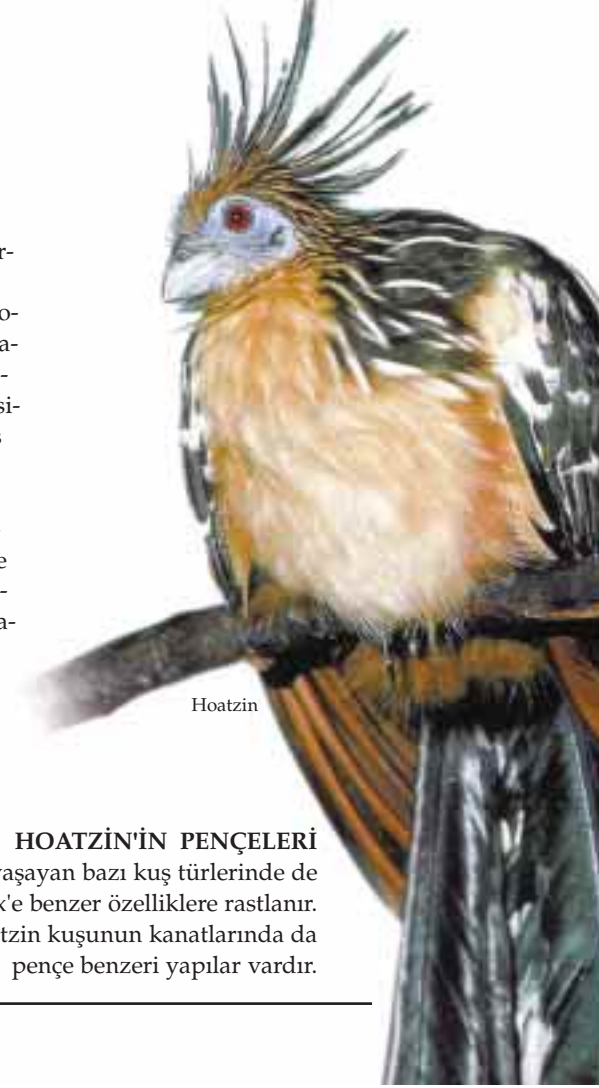
Yanda fosili yer alan Confuciusornis, Archæopteryx'le aynı jeolojik dönemde yaşamıştı. Ancak Archæopteryx'in aksine gagasında diş bulunmuyordu. Bu bulgu, Archæopteryx'in "ilkel" değil, sadece özgün bir kuş türü olduğunu ortaya koydu.

ASİMETRİK TÜYLER

Günümüzdeki tüm uçucu kuşların tüyleri, asimetrik yapıdadır.

Bu yapı, kuşlara aerodinamik bir özellik kazandırır. Archæopteryx'in tüyelerinin de asimetrik yapıda olması, bu canlının uçamadığı şeklindeki evrimci iddiayı geçersiz kılmaktadır.

Hoatzin

HOATZİN'İN PENÇELERİ

Günümüzde yaşayan bazı kuş türlerinde de Archæopteryx'e benzer özelliklere rastlanır. Örneğin Hoatzin kuşunun kanatlarında da pençe benzeri yapılar vardır.

Kuş tüyleri

Son derece karmaşık bir tasarıma ve aerodinamik özelliklere sahip olan tüyler, sadece kuşlara özgüdür. Kuş tüylerinin sürüngen pullarından evrimleştiği iddiası ise tümüyle temelsizdir.

Sürüngenlerin vücutları pullarla, kuşların vücutları ise tüylerle kaplıdır. Evrimciler sürüngenleri kuşların atası saydıkları için, ister istemez kuş tüylerinin de sürüngen pullarından evrimleştiğini öne sürmek zorunda kalırlar. Oysa pullar ile tüyler arasında hiçbir benzerlik yoktur.

Connecticut Üniversitesi'nde fizyoloji ve nörobiyoloji profesörü olan A. H. Brush, bir evrimci olmasına rağmen, "tüyler ve pullar... genetik yapılarından gelişimlerine, morfolojilerinden doku organizasyonlarına kadar her şeyde birbirlerinden farklıdır" diyerek bu gerçeği kabul eder.³⁶ Dahası, Prof. Brush'a göre "kuş tüylerinin protein yapısı da diğer omurgalıların hiçbirinde görülmeyen, tümüyle özgün" bir yapıdır.³⁷

Bunun yanısıra, kuş tüylerinin sürüngen pullarından evrimleştiklerini gösterebilecek hiçbir fosil delili de yoktur. Aksine, Prof. Brush'ın ifadesiyle, "tüyler fosil kayıtlarında sadece kuşlara has bir özellik olarak bir anda belirirler".³⁸ Sürüngenlerde kuş tüyelerine köken oluşturabilecek "hiçbir epidermal (üst deriye ait)

TÜYLER VE PULLAR

Evrin teorisi kuşların mükemmel ve uçmak için dizayn edilmiş tüyelerinin sürüngen pullarından evrimleştiğini kabul etmek zorunda kalır. Oysa tüyler ve pullar, yapı, genetik köken ve embriyolojik gelişim yönünden birbirlerinden tamamen farklıdır. Üstte kuş tüyünün, yanda ise sürüngen pulunun detaylı yapısı görülüyor.

yapı ise belirlenememiştir".³⁹

1996 yılında büyük bir medya propagandası ile gündeme getirilen "Çin'de bulunan tüylü dinazor fosilleri" hikayesi ise tümüyle gerçek dışıdır. Sözü edilen Sinosauroptryx fosilinin gerçekte kuş tüyüne benzer hiçbir yapıya sahip olmadığı, 1997 yılında yapılan incelemelerle anlaşılmıştır.⁴⁰

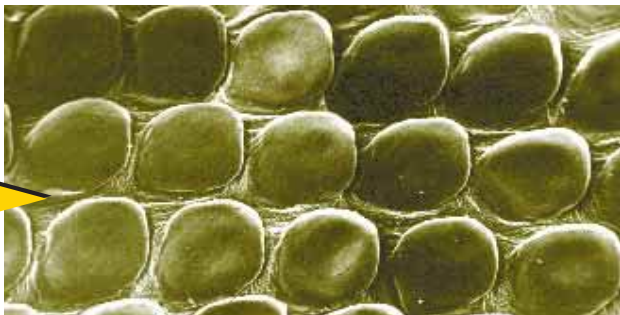
Öte yandan, kuş tüylerinde hiçbir evrimsel süreçle açıklanamayacak kadar kompleks bir tasarım vardır. Ünlü kuşbilimci Alan Feduccia, "tüylerin her özelliği aerodinamik fonksiyona sahiptir. Hafiftirler, kaldırma kuvvetleri vardır ve kolaylıkla eski biçimlerine dönebilirler" der. Feduccia, evrim teorisinin çaresizliğini ise şöyle kabul eder: "Uçmak için böylesine tasarlanmış bir organın, nasıl olup da ilk başta başka bir amaca yönelik olarak ortaya çıktığını anlayamıyorum."⁴¹

Tüylerdeki bu tasarım, Charles Darwin'i de çok düşündürmüş, hatta tavuskuşu tüylerindeki mükemmel estetik kendi ifadesiyle Darwin'i "hasta etmiş"ti. Darwin, arkadaşı Asa Gray'e yazdığı 3 Nisan 1860 tarihli mektupta "gözü düşünmek çoğu zaman beni teorimden soğuttu. Ama kendimi zamanla bu probleme alıştırdım" dedikten sonra şöyle devam ediyordu: "Şimdilerde ise doğadaki bazı belirgin yapılar beni çok fazla rahatsız ediyor. Örneğin bir tavuskuşunun tüylerini görmek, beni neredeyse hasta ediyor."⁴²

TAVUSKUŞU VE DARWIN

Tavuskuşunun tüyleri, çok açık bir tasarım örneğidir. İnsana, Allah'ın canlıları ne denli güzel ve kusursuz bir biçimde yarattığını düşündürür. Ancak Darwin, bu güzelliği her gördüğünde "hasta" olmuştur.

Sürüngen pullarının büyütülmüş hali. Açıkça görüldüğü gibi pullar, birbirlerine tutturulmuş sert deri parçalarıdır. Tüylerle aralarında en ufak bir benzerlik yoktur.

TÜYLERİN YAPISI

Kuş tüyleri, doğrudan canlının kemiklerine tutturulmuş olan sağlam "telek"ler üzerinde gelişir. Bu yapı, kuşların sözde atası olan sürüngenlerin pullarından tamamen farklıdır. Pulların kemiklerle hiçbir bağlantısı yoktur.

Memelilerin kökeni

Memeli canlılar da, evrimin iddialarının aksine yeryüzünde bir anda, hiçbir ataları olmadan ortaya çıkmıştır. Dahası, evrimciler farklı memeli gruplarının kökenine de açıklama getirememektedir.

Evrim teorisi, buraya dek incelediğimiz gibi, denizden evrimleşerek çıkan hayali birtakım canlıların sürüngenlere dönüştüğünü, kuşların da sürüngenlerin evrimleşmesiyle oluştuğunu iddia etmektedir. Aynı senaryoya göre sürüngenlerin yalnızca kuşların değil, aynı zamanda memelilerin de atası olması gerekir. Oysa vücutları pullarla kaplı, soğukkanlı ve yumurtlayarak çoğalan sürüngenler ile, vücutları tüylü, sıcakkanlı ve

doğurarak çoğalan memeliler arasında çok büyük yapısal uçurumlar vardır.

Bu uçurumların bir örneği, sürüngenlerin ve memelilerin çene yapılarıdır. Memelilerde alt çenede tek bir kemik vardır ve dişler bu kemiğin üzerine oturur. Sürüngenlerde ise alt çenenin her iki yanında üçer tane küçük kemik bulunur.

Bir başka temel farklılık, tüm memelilerin orta kulaklarında üç tane kemik (örs, üzengi ve çekiç kemikleri) bulunmasıdır; buna karşılık tüm sürüngenlerde orta kulakta tek bir kemik yer alır. Evrimciler, sürüngen çenesinin ve sürüngen kulağının aşamalı olarak memeli çenesine ve kulağına dönüştüğünü iddia ederler. Bunun nasıl gerçekleştiği sorusu elbette cevapsızdır. Özellikle tek kemikten oluşan bir kulağına üç kemikli hale na-

DENİZ MEMELİLERİ VE AYILAR

Yunuslar ve balinalar gibi deniz memelileri, evrimcileri çaresiz bırakan canlıların başında gelir. Çünkü evrime göre bu canlıların kara memelilerinden evrimleşmesi gerekir, ama bunlara "ata" sayılabilecek bir kara canlısı yoktur. Darwin Türlerin Kökeni adlı kitabında "balinaların suda yüzmeye çalışan ayılardan evrimleştiğini" iddia etmiştir. Ancak bu iddianın saçmalığını fark ederek konuyu kitabının son baskısından çıkarmıştır.

FOSİL BULGULARI

Onmilyonlarca yıllık memeli fosilleri ile bugün yaşayan örnekleri arasında hiçbir fark yoktur. Dahası bu fosiller, yeryüzü tabakalarında, daha önceki türlerle aralarında hiçbir bağlantı olmadan bir anda ortaya çıkarlar.

sıl dönüştüğü ve işitme duyusunun bu sırada nasıl devam ettiği, asla cevaplanamayan bir sorudur.

Nitekim sürüngenlerle memelileri birbirine bağlayabilecek tek bir ara form fosili dahi bulunamamıştır. Bu yüzden evrimci paleontolog Roger Lewin, "ilk memeliye nasıl geçildiği hala bir sırdır" demek zorunda kalır.⁴³

20. yüzyılın en büyük evrim otoritelerinden biri olan George Gaylord Simpson ise, evrimciler açısından çok şaşırtıcı olan bu gerçeği şöyle ifade eder:

"Dünya üzerindeki yaşamın en kafa karıştırıcı olayı, Mezozoik Çağı'nın, yani sürüngenler devrinin, memeliler devrine aniden değişmesidir. Sanki bütün başrol oyuncularının çok sayıda ve türdeki sürüngenler tarafından üstlenildiği bir oyunun perdesi bir anda indirilmiştir. Perde yeniden açıldığında ise, bu kez başrolünde memelilerin yer aldığı ve sürüngenlerin bir kenara itildiği yepyeni bir devir başlamıştır. Ortaya çıkan memelilerin bir önceki devire ait izleri ise yok gibidir."⁴⁴

Yani memeli canlılar da dünya üzerinde hiçbir ataları olmadan, bir anda ve eksiksiz halleriyle ortaya çıkmıştır. Bu durum, Allah tarafından yaratıldıklarının bilimsel delilidir.

TÜYLER SORUNU

Memelilerin vücutları, başka hiçbir canlı türünde örneği görülmeyen tüylerle kaplıdır. Memelilerin sözde atası olan sürüngenlerin derisi ise pullardan oluşur. Evrimciler pulların nasıl memeli tüyüne dönüştüğü sorusu karşısında susmayı tercih ederler.

YARASA VE SONAR SİSTEMİ

Yegane uçan memeli türü olan yarasalar, evrime meydan okuyan canlılardan biridir. Evrimciler yarasaların kademeli olarak evrimleştiğini öne sürer, ancak kanatlarının kökenine hiçbir tutarlı açıklama getiremezler. Kaldı ki, 50 milyon yıllık yarasa fosilleri (solda), bu canlıların ilk kez bugünkü yapılarıyla ortaya çıktıklarını göstermektedir. Dahası yarasalar, olağanüstü bir sonar sistemine sahiptirler. Yüksek frekansla yaydıkları seslerin yankılarını dev kulakları ile algılar ve analiz ederler. Bu denli kompleks bir sistemin oluşumu rastlantılarla açıklanamaz.

Atın evrimi masalı

Bir zamanlar "evrimin büyük delili" olarak gösterilen atın evrimi senaryosu, günümüzde evrimci kaynaklar tarafından dahi reddediliyor.

Yakın bir zamana kadar, evrim teorisine kanıt olarak gösterilen fosil sıralamalarının en başında, atın sözde evrimine ait olduğu öne sürülen hayali bir sıralama gelmekteydi. Oysa bugün pek çok evrimci, atın evrimi senaryosunun geçersizliğini açıkça kabul eder.

Kasım 1980'de Chicago Doğa Tarihi Müzesi'nde 150 evrimcinin katıldığı, dört gün süren ve kademeli evrim teorisinin sorunlarının ele alındığı bir toplantıda söz alan evrimci Boyce Rensberger, atın evrimi senaryosunun fosil kayıtlarında hiçbir dayanağı olmadığını şöyle anlatmıştır:

"... Ünlü atın evrimi örneğinin geçersiz olduğu uzun zamandır bilinmektedir. Kademeli değişim yerine, her türün fosilleri bütünüyle farklı olarak ortaya çıkmakta, değişmeden kalmakta, sonra da soyu tükenmektedir. Ara formlar bilinmemektedir."⁴⁵

Gerçekten de atın evrimi senaryosu, bir hayal ürününden başka bir şey değildir. Değişik araştırmacıların öne sürdükleri 20'den fazla atın evrimi şeması vardır. Hepsi de birbirinden farklı olan bu soy ağaçlarındaki tek ortak nokta, 55 milyon yıl yaşamış "Eohippus" adlı köpek benzeri bir canlının, günümüzde yaşayan atın (Equus) ilk atası olduğuna inanılmasıdır. Aslında evrimcilerin yaptığı şey, soyu tükenmiş bazı memeli türlerini alıp, Eohippus'tan

Atın evrimi propagandası posta pullarına bile yansımıştır. Üstte Eohippus rekonstrüksiyonlu bir ABD pulu.

Bir zamanlar "evrimin en somut paleontolojik kanıtı" olarak gösterilen atın evrimi senaryosu, evrimcilerin diğer benzeri iddiaları gibi sessiz sedasız bir kenara bırakılıyor.

Atın sözde atasının evrimciler tarafından yapılmış bir rekonstrüksiyon çizimi

ATIN GÜNÜMÜZDE YAŞAYAN ATASI!

Evrimgiler, 19.yy'ın sonlarındaki fosil bulgularına dayanarak, atın sözde atalarına "Eohippus" ismini verdiler. Ancak zaman geçtikçe ortaya bir sorun çıktı: Atın sözde atasının bir benzeri günümüzde de yaşamını sürdürüyordu! Afrika çalılıklarında yaşayan ve bilimsel ismi de "Hyrax" olan tapir benzeri bir canlı, atın hayali atasına fazlasıyla benziyordu. Bu gelişme üzerine evrimciler, atın hayali atasının ismini Hyrax'a olan benzerliği nedeniyle "Eohippus" tan "Hyracotherium" a çevirdiler. Gerçekte bu bulgu, atın atası olarak gösterilen canlıların özgün bir memeli türü olduğunu gösteriyordu.

Hyracotherium'u (eski adı Eohippus) temsili resmi

Tapir

PATTERSON'IN İTİRAFİ

Bilimsel bir bulgu gibi sergilenen "at serileri"nin bir örneği, İngiltere'deki Doğa Tarihi Müzesi'ndedir. İlginç olan, bu müzenin yöneticilerinden biri olan Colin Patterson'ın bu "seri"nin bilimsel bir anlamı olmadığını kabul etmiş olmasıdır. Patterson çok yankı uyandıran bir konuşmasında "bizim müzenin alt katında hala duran atın evrimi şeması gerçekte bir spekülasyondan ibarettir" itirafında bulunmuştur.

KÜÇÜK VE BÜYÜK

Bugün de dünya üzerinde farklı büyüklükte at cinsleri yaşamaktadır. Bunların resimleri birbiri ardına dizilerek hayali bir "evrim şeması" oluşturulabilir. Ama gerçekte bu cinslerin hiçbiri bir diğerrinin atası değildir.

günümüz atına kadar uzanan hayali şemalar oluşturmaktır.

Evrimci yazar Gordon R. Taylor, Darwinizm'in açıklayamadığı konuları ele alan *The Great Evolution Mystery* adlı kitabında atın evrimi hikayesinin aslını şöyle anlatır:

"Darwinizm'in belki de en ciddi zaafiyeti, paleontologların, büyük evrimsel değişiklikleri gösterecek olan akrabalık ilişkilerini ve canlı sıralamalarını ortaya koymamalarıdır... At serisi genellikle bu konuda çözüme kavuşturulmuş olan yegane örnek gibi gösterilir. Ama gerçek şudur ki, Eohippus'tan Equus'a kadar uzanan sıralama çok tutarsızdır. Bu sıralamanın, giderek artan bir vücut büyüklüğünü gösterdiği iddia edilir, ama aslında sıralamanın ileriki aşamalarına konan canlıların bazıları (sıralamanın en başında yer alan) Eohippus'tan daha büyük değil, daha küçüktür."⁴⁶

Bu gerçekler, evrimin en sağlam delillerinden birisi gibi sunulan atın evrimi şemalarının, hiçbir geçerliliğe sahip olmayan hayali sıralamalar olduğunu göstermektedir.

EVİM	TEMMÜLLÜŞÜMÜ	1 AY AZLIK	YÜZ AY AZLIK
PLERİTOYENE			
PLERİTOYENE			
PLERİTOYENE			
PLERİTOYENE			
PLERİTOYENE			
PLERİTOYENE			

ÇELİŞKİLİ ŞEMALAR

Evrimci kitapları süsleyen "atın evrimi" şemaları arasında büyük çelişkiler vardır. Çünkü bu şemalar bilimsel bulgulara değil, hayalgücüne dayanır. Evrimciler tarihte yaşamış olan at benzeri canlıların fosillerini, teorilerinin gereklerine göre dizmektedirler.

Atlar, ilk var oldukları günden bu yana aynıdırlar. Kusursuz bir anatomiyile yaratılmışlar ve yaratıldıklarından bu yana da hiçbir "evrim" geçirmemişlerdir.

Yaşayan fosiller

Yüzmilyonlarca yıllık fosil canlılarla, bu canlıların günümüzde yaşayan örnekleri arasında hiçbir fark yoktur. Bu gerçek, evrim iddiasını tümüyle geçersiz kılmaktadır.

100 milyon yıllık amber içindeki karınca fosili. Günümüzdeki karıncalardan farksız.

Evrim teorisi, canlıların sürekli bir değişim içinde olduklarını, tesadüfler sonucunda sürekli olarak geliştiklerini iddia etmektedir. Oysa fosil kayıtları, bunun tam aksini gösterir. Fosillere baktığımızda, bundan yüzmilyonlarca yıl önce yaşamış olan canlılarla, bugünkü örnekleri arasında hiçbir fark olmadığını görürüz. Dünya üzerinde ilk ortaya çıkan balıklar, sürüngenler ya da memeliler nasılsa, bugünkü balıklar, sürüngenler ya da memeliler de öyledir. Bazı canlı türlerinin soyları tükenmiştir, ama hiçbir tür bir başka türe dönüşmemiştir.

Bu ise, canlı türlerin Allah tarafından ayrı ayrı yaratıldıklarını ve yaratıldıkları günden bu yana da hiçbir evrim geçirmediğini göstermektedir.

ARI FOSİLİ

60 milyon yıl öncesine ait taşlaşmış arı fosili; günümüzdeki arılardan farksız.

300 MİLYON YILDIR DEĞİŞMEYEN YAPI

Bilimsel ismi Triops cancriformis olan karides benzeri canlı 300 milyon yıl boyunca hiçbir değişim göstermemiş.

YUSUFÇUK VE FOSİLİ

150 milyon yıllık yusufoçuk fosili ve canlı yusufoçuk arasında hiçbir fark yoktur.

BALIKLAR

200 milyon yıl önce-sine ait alttaki balık fosili göstermektedir ki, en eski balıklar ile günümüzdeki örnekleri farksızdır.

DENİZ YILDIZLARI

400 milyon yıllık deniz yıldızı fosili ve canlı bir deniz yıldızı.

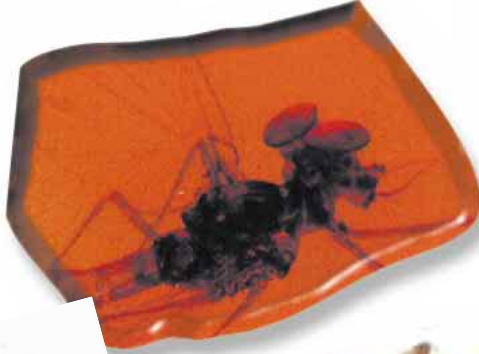
NAUTILUS HEP AYNI

Günümüz denizlerinde sıkça rastlanan Nautilus isimli omurgasız canlının fosillerine günümüzden 520 milyon yıl önceki Kambriyen tabakalarında da sıkça rastlanılmaktadır. Nautilus, yaratılmış olduğu zamandan günümüze hiçbir evrim geçirmemiştir.

DEĞİŞMEYEN MAYIS BÖCEĞİ

Baetidae sınıfına ait olan mayıs böceğinin yaşayan örneği ve amber içinde saklanmış 220 milyon yıllık fosili. Bu fosil, canlıının bu süre boyunca hiçbir şekilde evrimleşmediğini gösteriyor.

BİTKİLER DE AYNI

"Bitkilerin evrimi" de masaldan başka bir şey değildir. Yanda *Acer monspessulanum* cinsi bitkinin yaşayan örneği ve 30 milyon yıllık fosili.

İnsanın evrimi masalı

Evrincilerin canlıların kökeni hakkındaki diğer iddiaları gibi, insanın kökeni hakkında ortaya attıkları senaryo da bilimsel yönden temelsizdir. Bulgular, "insanın evrimi"nin sadece bir masal olduğunu göstermektedir.

Darwin, insanlarla maymunların ortak bir atadan geldikleri iddiasını, 1871 yılında yayınlanan *İnsanın Türeyişi (Descent of Man)* adlı kitabında öne sürmüştü. O zamandan bu yana da Darwin'in yolunu izleyenler bu iddiayı destekleme yarışına giriştiler. Ancak yapılan tüm araştırmalara rağmen, başta fosiller alanında olmak üzere, "insanın evrimi" iddiası hiçbir somut bilimsel bulgu ile desteklenemedi. Bazı insanlar bu gerçekten habersizdir ve insanın evrimi iddiasının pek çok delille desteklenen somut bir gerçek olduğunu sanır. Bu yanlış kanının nedeni, evrimcilerin medya yoluyla sürdürdükleri propagandadır. Ancak gerçekte konunun uzmanları "insanın evrimi" iddiasının temelsiz bir varsayımdan başka bir şey olmadığını farkındadır. Harvard Üniversitesi paleoantropologlarından David Pilbeam, şöyle demektedir:

"Farklı bir bilim dalından zeki bir bilim adamını getirseniz ve ona elimizdeki yetersiz delilleri göstererseniz, kesinlikle 'bu konuyu unutun; devam etmek için yeterli delil yok' diyecektir."⁴⁷

Paleoantropoloji hakkındaki önemli bir kitabın yazarı olan William Fix ise, şu yorumu yapar:

"İnsanlarla ilgili olan fosil kayıtları hakkında hala çok az bilgi bulunmaktadır. İddiada bulunanlar tehlikeli bir tahminden başka bir tahmine atlamaktan başka bir

MAYMUNLARIN ÇEŞİTLİLİĞİ

Tarih boyunca 6000'den fazla maymun türü yaşamıştır.

Bunların çok büyük bir bölümü, nesli tükenerek ortadan kaybolmuştur. İşte, çok sayıdaki nesli tükenmiş maymun türünün fosilleri, evrimciler için çok zengin bir malzeme kaynağı oluşturur. Soyu tükenmiş bazı maymun türlerinin kafataslarını küçükten büyüğe doğru dizen, bu seriye kaybolmuş bazı insan ırklarını da ekleyen evrimciler, insanın evrimi senaryosunu yazmışlardır.

şey yapmamakta ve bir sonraki keşfin onları aptal konumuna düşürmesini ummaktadırlar. İnsanın kökeni hakkında hiçbir şüphe duymamız gerektiğini söyleyen hala sayısız bilim adamı vardır, ancak tek eksiklikleri bir delillerinin olmamasıdır... "48

Delili olmayan bu evrim senaryosu, insanın soyağacını Australopithecus adlı bir maymun türüyle başlatır. İddiaya göre Australopithecus zamanla ayağa kalkmış, beyni büyümüş ve çeşitli aşamalardan geçerek günümüz insanı (Homo sapiens) haline gelmiştir. Ancak fosil bulguları bu senaryoyu hiçbir biçimde desteklememektedir.

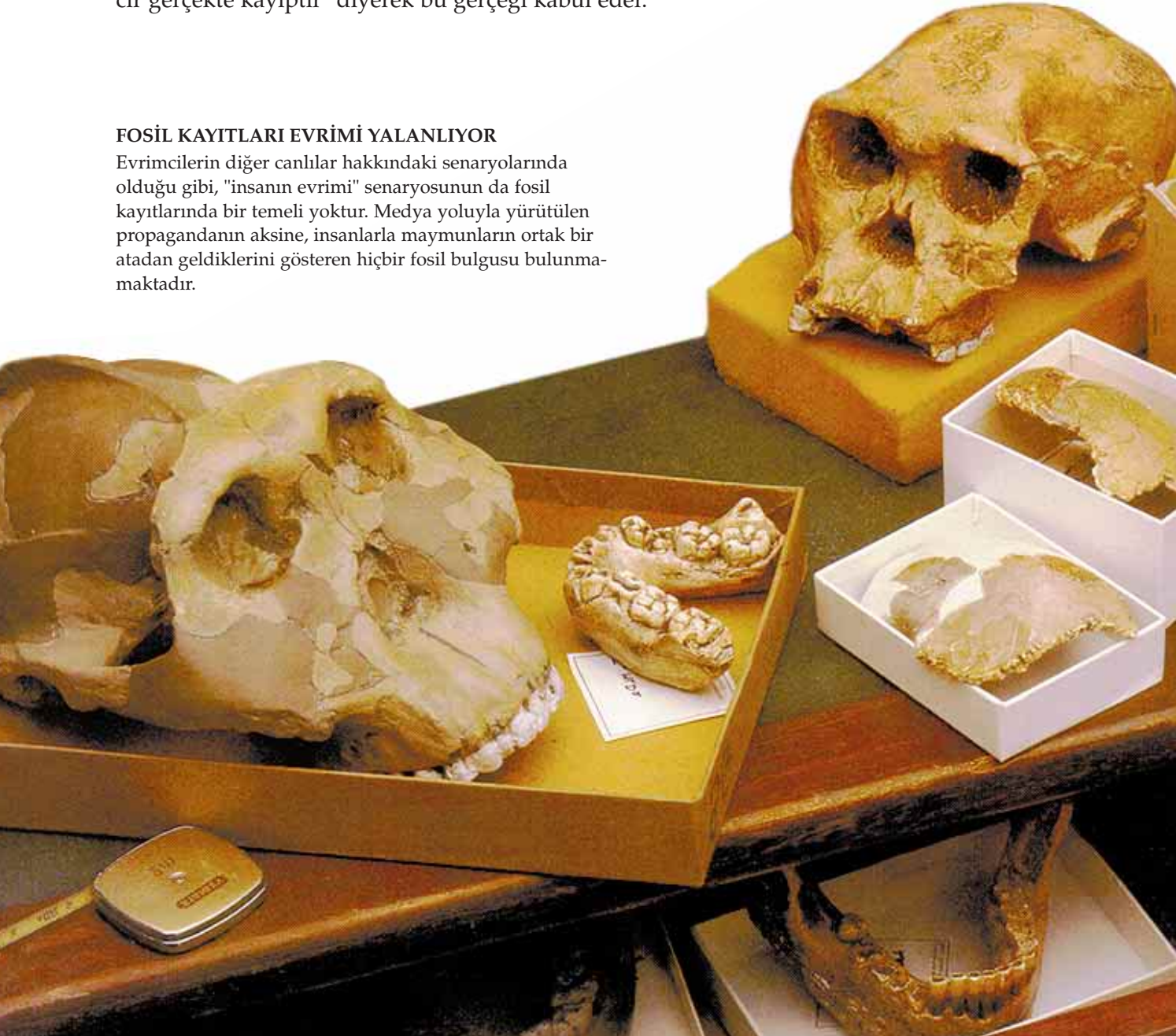
Her türlü ara form iddiasına rağmen, insan ve maymunlara ait fosil kalıntıları arasında aşilamaz bir sınır vardır. Dahası birbirinin atası olarak gösterilen türlerin gerçekte aynı dönemde yaşamış çağdaş türler oldukları ortaya çıkmıştır. Evrim teorisinin 20. yüzyıldaki en önemli savunucularından biri olan Ernst Mayr, "Homo sapiens'e (günümüz insanına) uzanan zincir gerçekte kayıptır" diyerek bu gerçeği kabul eder.⁴⁹

Neo-Darwinizm'in kurucularından biri olan Ernst Mayr, "insanın evrimi" senaryosunun fosil kayıtlarında delil bulamadığını kabul eder.

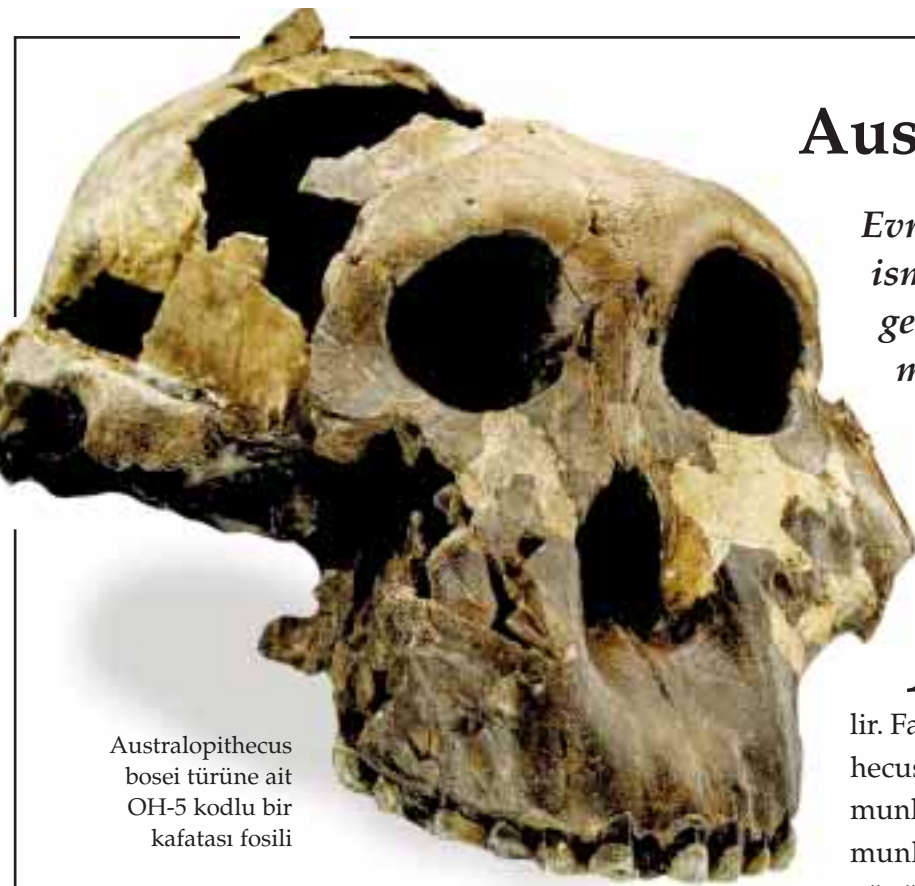
FOSİL KAYITLARI EVRİMİ YALANLIYOR

Evrimcilerin diğer canlılar hakkındaki senaryolarında olduğu gibi, "insanın evrimi" senaryosunun da fosil kayıtlarında bir temeli yoktur. Medya yoluyla yürütülen propagandanın aksine, insanlarla maymunların ortak bir atadan geldiklerini gösteren hiçbir fosil bulgusu bulunmamaktadır.

Australopithecus

Evrimcilerin Australopithecus ismini verdikleri canlılar gerçekte soyu tükenmiş bir maymun türünden başka bir şey değildir...

Australopithecus bosei türüne ait OH-5 kodlu bir kafatası fosili

Australopithecus kelimesi "güney maymunu" anlamına gelir. Farklı kategorilere ayrılan Australopithecus türlerinin tümü, günümüz maymunlarına benzeyen soyu tükenmiş maymunlardır. Tümünün beyin hacimleri, günümüz şempanzelerininkiyle aynı ve ya daha küçüktür. Ellerinde ve ayaklarında

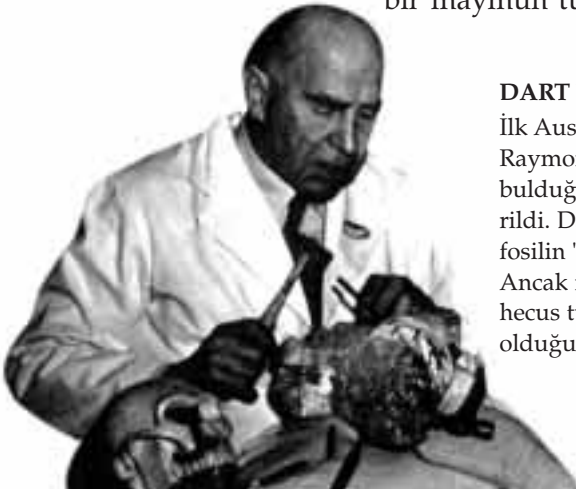
günümüz maymunlarındaki gibi ağaçlara tırmanmaya yarayan çıkıntılar vardır. Birbirine yakın gözler, sivri azı dişleri, çene yapısı, uzun kollar, kısa bacaklar gibi birçok özellik, bu canlıların günümüz maymunlarından farklı olmadıklarını gösteren delillerdir.

Evrimcilerin bu konudaki iddiası ise, Australopithecus'un, tam bir maymun anatomisine sahip olmasına rağmen, insanlar gibi dik olarak yürüdüğü tezidir.

Ancak İngiltere ve ABD'den dünyaca ünlü iki anatomist, Lord Solly Zuckerman ve Prof. Charles Oxnard'ın, Australopithecus örnekleri üzerinde yaptıkları çok geniş kapsamlı çalışmalar bu canlıların günümüz maymunlarındakine aynı hareket şekline sahip olduklarını gösterdi. İngiliz hükümetinin desteğiyle, beş uzmandan oluşan bir ekiple bu canlıların kemiklerini on beş yıl boyunca inceleyen Lord Zuckerman, kendisi de bir evrimci olmasına rağmen, Australopithecus'un sadece sıradan bir maymun türü olduğu ve kesinlikle dik yürümediği sonucuna vardı.⁵⁰

DART VE ÇOCUĞU

İlk Australopithecus fosili, evrimci paleontolog Raymond Dart tarafından bulunmuştu. Dart'ın bulduğu bu ilk örneğe "Taung Çocuğu" adı verildi. Dart, bebek yaştaki bir bireye ait olan bu fosilin "insansı" hatları olduğunu öne sürmüştü. Ancak ilerleyen yıllardaki bulgular, Australopithecus türünün tam bir maymun yüzüne sahip olduğunu gösterdi.

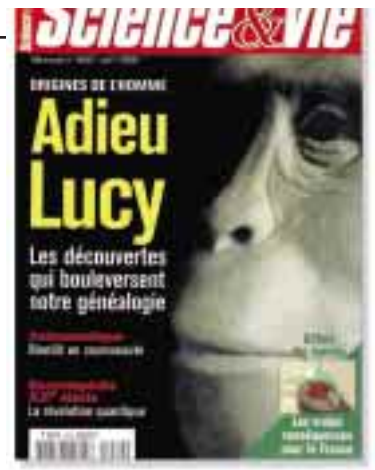

HAYALİ ÇİZİMLER

Australopithecus'u ayakta dik yürürken tasvir eden bu gibi evrimci çizimler, son bilimsel bulgular tarafından yalanlanmaktadır.

"ELVEDA LUCY!"

Bilimsel bulgular, Australopithecus sınıfının en ünlü örneği sayılan "Lucy" hakkındaki evrimci varsayımları da çökertti. Ünlü Fransız bilim dergisi *Science et Vie*, Şubat 1999 sayısında "Elveda Lucy" (Adieu Lucy) başlığını atarak bu gerçeği kabul ediyor ve Australopithecus'un insanın atası sayılmayacağını itiraf ediyordu.

Yine bir evrimci olan Oxnard ise, Australopithecus'un iskelet yapısının günümüz orangutanlarına benzediğini açıkladı.⁵¹

Amerikalı antropolog Holly Smith'in 1994 yılında Australopithecus dişleri üzerinde yaptığı detaylı analizler de yine Australopithecus'un bir maymun türü olduğunu gösterdi.⁵²

Aynı yıl Fred Spoor, Bernard Wood ve Frans Zonneveld adlı üç anatomi uzmanı çok farklı bir yöntemle yine aynı sonuca ulaştılar. Bu yöntem, insan ve maymunların iç kulaklarında yer alan ve denge sağlamaya yarayan yarı-çembersel kanalların karşılaştırmalı analizine dayanıyordu. Spoor, Wood ve Zonneveld'in, inceledikleri tüm Australopithecus örneklerinin iç kulak kanalları modern maymunlarınkıyla aynıydı.⁵³ Bu bulgu, Australopithecus türünün günümüz maymunlarına benzer bir tür olduğunu bir kez daha gösterdi.

Australopithecus afarensis türüne ait A.L. 444-2 kodlu kafatası

AUSTRALOPITHECUS VE ŞEMPANZE

Australopithecus afarensis kafatası ile günümüz şempanzesinin kafatasları birbirine çok benzer. Bu benzerlik, Australopithecus sınıflamasına dahil edilen canlıların insanla ilgisi bulunmayan bir maymun türü olduğunun göstergelerinden biridir.

Şempanze kafatası

Avustralya'daki Kow Bataklığı'nda bulunan ve günümüz insanı ve Homo erectus özelliklerini aynı anda barındıran 13.000 yıl öncesine ait bir kafatası.

Homo erectus

Evrincilerin "ilkel insan" olarak göstermeye çalıştıkları Homo erectus, gerçekte kayıp bir insan ırkıdır. Homo erectus ile bizim aramızdaki farklar, sadece irksal farklılıklardır.

Evrincilerin ortaya attıkları "insanın evrimi" şemasında, Australopithecus türünden sonra temel olarak Homo erectus adıyla sınıflandırılan fosiller gelir. (Bazı evrincilerin "Homo habilis" adıyla ortaya attıkları sınıflandırma ise son yıllarda giderek Australopithecus türü içine dahil edilmektedir.)

Homo erectus kavramı "dik yürüyen insan" anlamına gelir. Evrinciler bu insanları, "erect" sıfatı ile öncekilerden ayırmak zorunda kalmışlardır. Çünkü eldeki tüm Homo erectus fosilleri, Australopithecus ya da Homo habilis örneğinde görülmeye kadar diktir. Günümüz insanının iskeleti ile Homo erectus iskeleti arasında hiçbir fark yoktur.

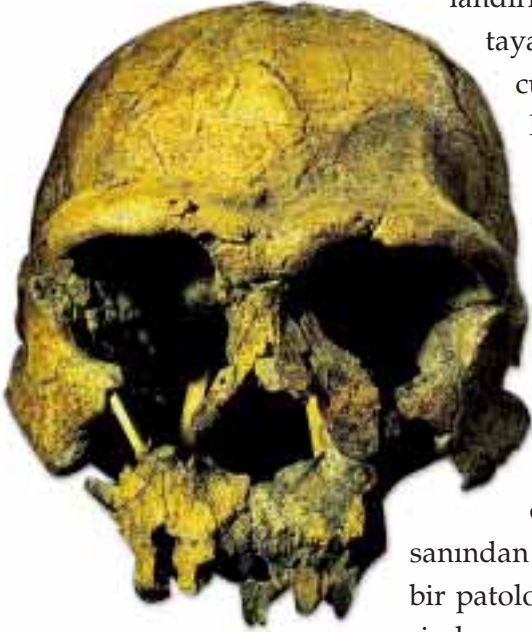
Bunun iyi bir göstergesi, Homo erectus sınıfına dahil edilen "Turkana Çocuğu" fosilidir. Bu fosilin sahibinin 12 yaşında bir çocuk olduğu ve büyüdüğü zaman yaklaşık 1.83 boyunda olacağı saptanmıştır. Fosilin dik iskelet yapısı günümüz insanından farksızdır. Amerikalı paleoantropolog Alan Walker, "ortalama bir patolojistin bu fosilin iskeletiyle, bir modern insan iskeletini birbirinden ayırmasının çok güç olduğunu" söyler.⁵⁴

Evrincilerin Homo erectus'u "ilkel" saymaktaki yegane dayanakları ise, kafatası hacminin (900-1100 cc.) modern insanın ortalamasından küçüklüğü ve kalın kaş çıkıntılarıdır. Oysa bugün de dünyada Homo erectus'la aynı kafatası ortalamasında pek çok insan yaşamaktadır (örneğin pigmeler) ve bugün de çeşitli ırklarda kaş çıkıntıları vardır (örneğin Avustralya yerlileri Aborijinler'de).

Kafatası hacmi farklılığının zeka ve beceri yönünden hiçbir fark oluşturmadığı ise bilinen bir gerçektir. Zeka, beynin hacmine göre değil, beynin kendi içindeki organizasyonuna göre değişir.⁵⁵

Nitekim ünlü evrimci Richard Leakey bile Homo erectus'un günümüz insanı ile olan farklılığının irksal farklılıktan öte bir anlam taşımadığını şöyle ifade eder:

"Herhangi bir kişi farklılıkları farkedebilir: Kafatasının biçimi, yüzün açısı, kaş çıkıntısının kabalığı vs. Ancak bu fark-

1975'te Afrika Koobi Fora'da bulunan Tipik bir Homo erectus kafatası.

TURKANA ÇOCUĞU

"Uzun boylu ve modern". Richard Leakey, 2.2 milyon yıl yaşındaki bu fosil için bu yorumu yapmıştı. Çünkü Homo erectus sınıflamasına dahil edilen bu fosil ile günümüz insanı iskeleti arasında gerçekten fark yok gibidir.

THIS WEEK

Ancient mariners

Early humans were much smarter than we suspected

OUR ancestors made organized sea journeys more than 700,000 years earlier than previously thought—and they probably used language to coordinate their efforts.

This surprising new theory comes from palaeoanthropologist Mike Morwood and his colleagues at the University of New England in northern New South Wales. It is the result of an intriguing find during their exploration of an ancient lake bed at Mata Menge on the coast of

ash surrounding the tools were between 800,000 and 680,000 years old. Fossil plants and animals found near the tools dated from the same period.

The researchers believe the tools were used by the ancestral human species *Homo*

GEMİ MÜHENDİSİ HOMO ERECTUS

"Antik denizciler: İlk insanlar sandığımızdan daha akıllıydılar" New Scientist dergisinde yayınlanan 14 Mart 1998 tarihli bu makaleye göre evrimcilerin *Homo erectus* ismini verdikleri insanlar, günümüzden 700 bin yıl önce gemicilik yapıyorlardı. Gemi yapabilecek bilgi, teknoloji ve kültüre sahip insanların ilkel sayılmaları elbette ki mümkün değildir.

lıklar bugün değişik coğrafyalarda yaşamakta olan insan ırklarının birbirleri arasındaki farklılıklardan daha fazla değildir.¹⁵⁶

Kısacası evrimcilerin *Homo erectus* sınıflamasına dahil ettikleri insanlar, zeka düzeyleri bizden farklı olmayan kayıp bir insan ırkıdır. Bir insan ırkı olan *Homo erectus* ile "insanın evrimi" senaryosunda kendisinden önce gelen maymunlar (*Australopithecus* ya da *Homo habilis*) arasında ise büyük bir uçurum vardır. Yani fosil kayıtlarında beliren ilk insanlar, evrim süreci olmadan, aynı anda ve aniden ortaya çıkmışlardır. Bu ise yaratılmış olmalarının açık bir göstergesidir.

MODERN HOMO ERECTUSLAR

Time dergisi Kasım 1996'daki sayısında Java Adası'nda bulunan 20 bin yıllık *Homo erectus* insanından bahsediliyordu. *Homo erectus* insanının günümüzden bu kadar kısa bir dönem öncesine kadar yaşaması, bunun ayrı bir "tür" değil, günümüz insanının bir ırkı olduğunun kanıtıdır.

AVUSTRALYA YERLİLERİ

Avustralya kıtasının günümüzde halen yaşamakta olan yerli halkı Aborijinler, kafatası özellikleri yönünden *Homo erectus* insanına büyük benzerlikler gösterir.

Homo erectus'un fosil bulguları, bu sınıflamanın gerçek bir insan ırkı olduğunu gösteriyor.

Kaybolmuş bir insan ırkı: Neandertal

Evrinciler tarafından "insanın ilkel atası" olarak gösterilmeye çalışılan Neandertal adamının, sadece kaybolmuş bir insan ırkı olduğu bugün artık kesin olarak ortaya çıkmıştır.

Neandertal insanını bugün sokakta görseydik, diğer insanlardan farklı olduğunu düşünmeyecektik.

Neandertal insanlarına ait kemikten yapılmış takı eşyaları

Neandertaller bundan 100 bin yıl önce Avrupa'da aniden ortaya çıkmış ve yaklaşık 35 bin yıl önce de yine hızlı ve sessiz bir biçimde yok olmuş —ya da diğer ırklarla karışarak asimile olmuş— insanlardır. Günümüz insanından tek farkları, iskeletlerinin biraz daha güçlü ve kafatası ortalamalarının biraz daha yüksek olmasıdır.

Neandertaller bir insan ırkıdır ve bugün artık bu gerçek hemen herkes tarafından kabul edilmektedir. Evrimciler bu insanları "ilkel bir tür" olarak göstermek için çok çabalamışlar, ama bütün bulgular Neandertal insanının bugün sokakta yürüyen herhangi bir "yapılı" insandan daha farklı olmadığını göstermiştir. Bu konuda önde gelen bir otorite sayılan New Mexico Üniversitesi'nden paleoantropolog Erik Trinkaus şöyle yazar:

"Neandertal kalıntıları ve modern insan kemik-

EVİRCİLERDEN SAHTE NEANDERTAL MASKELERİ

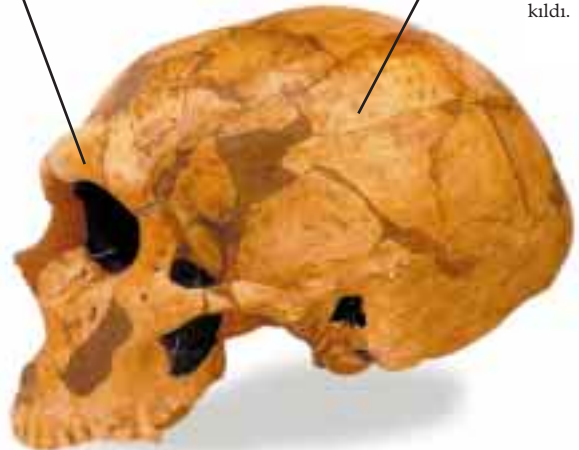
Evrinciler Neandertal ırkını ilkel mağara adamları olarak göstermek için çok çaba harcadılar. Yandakine benzer hayali çizimler ders kitaplarını süsledi. Ancak bugün evrimciler de Neandertal insanının yüksek bir kültüre sahip olduğunu kabul etmek zorunda kalmışlardır.

Neandertal insanı, günümüzde yaşayan Avustralya yerlileri gibi kalın kaş çıkıntısına sahiptir.

Neandertaller'in beyin hacmi günümüz insanından yaklaşık 150 cc daha fazlaydı. Bu bulgu, evrimcilerin "beyin zaman içinde büyümüştür" iddiasını geçersiz kıldı.

NEANDERTAL KAFATASI

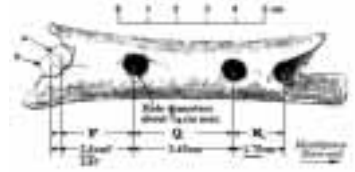
Neandertal insanının kafatası günümüz insanından küçük farklılıklarla ayrılıyordu.

NEANDERTAL İSKELETİ

Kemiklerden yola çıkılarak yapılan tahminler, Neandertallerin günümüz insanından bedensel olarak daha güçlü olduğunu gösteriyor.

NEANDERTAL FLÜTÜ

Neandertal insanına ait kemikten yapılmış 40 bin yıllık flüt.

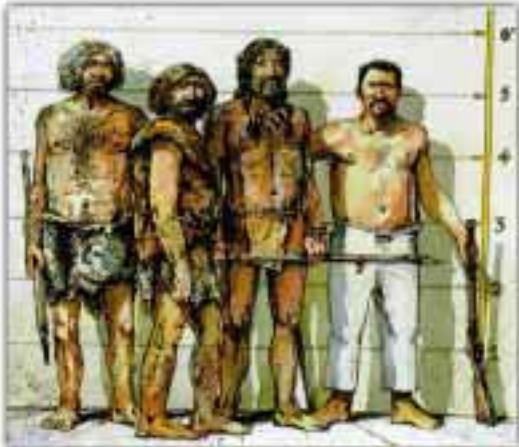
Bu flüt üzerinde yapılan hesaplamalar, deliklerin doğru notalarda ses verecek biçimde açıldığını, yani bunun son derece ustaca tasarlanmış bir enstrüman olduğunu göstermiştir.

Üstte Bob Fink adlı araştırmacının flütle ilgili hesapları görülüyor.

Bu gibi bulgular, evrimci propagandanın aksine, Neandertal insanların ilkel mağara adamları değil, medeni bir insan ırkı olduğunu göstermektedir.

leri arasında yapılan ayrıntılı karşılaştırmalar göstermektedir ki, Neandertaller'in anatomisinde, ya da hareket, alet kullanımı, zeka seviyesi veya konuşma kabiliyeti gibi özelliklerinde modern insanlardan aşağı sayılabilecek hiçbir şey yoktur.⁵⁷

Bu nedenle günümüzde birçok araştırmacı, Neandertal insanını günümüz insanının bir alt türü olarak tanımlayarak "Homo sapiens neandertalensis" demektedir. Bulgular, Neandertaller'in ölümlerini gömdüklerini, çeşitli müzik aletleri yaptıklarını ve aynı dönemde yaşamış Homo sapiens sapienslerle beraber, gelişmiş bir kültürü paylaştıklarını açıkça göstermektedir. Kısacası Neandertaller, sadece zamanla ortadan kaybolmuş "yapılı" bir insan ırkıdır.

NEANDERTALLER VE ESKİMOLAR

Neandertal insanı ve günümüzdeki insan ırklarıyla yapılan bir karşılaştırma. Soldan birinci ve ikinci olarak Neandertal insanı canlandırılmış. Neandertal, en çok günümüzde soğuk iklimlerde yaşamakta olan eskimolarla benzerlik gösteriyor.

NEANDERTALLERİN DİKİŞ İĞNESİ

Neandertal insanların medeniyetini yansıtan bir diğer fosil bulgusu, üstte resmi görülen dikeş iğnesidir. 26 bin yıllık olduğu hesaplanan bu iğne, Neandertal ırkının giyim-kuşam kültürüne de sahip olduğunu göstermektedir.

Soyağacının çöküşü

Evrincilerin ortaya attıkları "insanın soyağacı" senaryosu, fosil bulguları tarafından yalanlanıyor. Evrimciler tarafından birbirlerinin atası olarak gösterilen türlerin, gerçekte aynı dönemde yaşamış farklı ırklar olduğu bugün anlaşılmış durumda.

Evrinci biyolog Ernst Haeckel tarafından 19. yüzyılın sonlarında çizilen sözde "evrim ağacı".

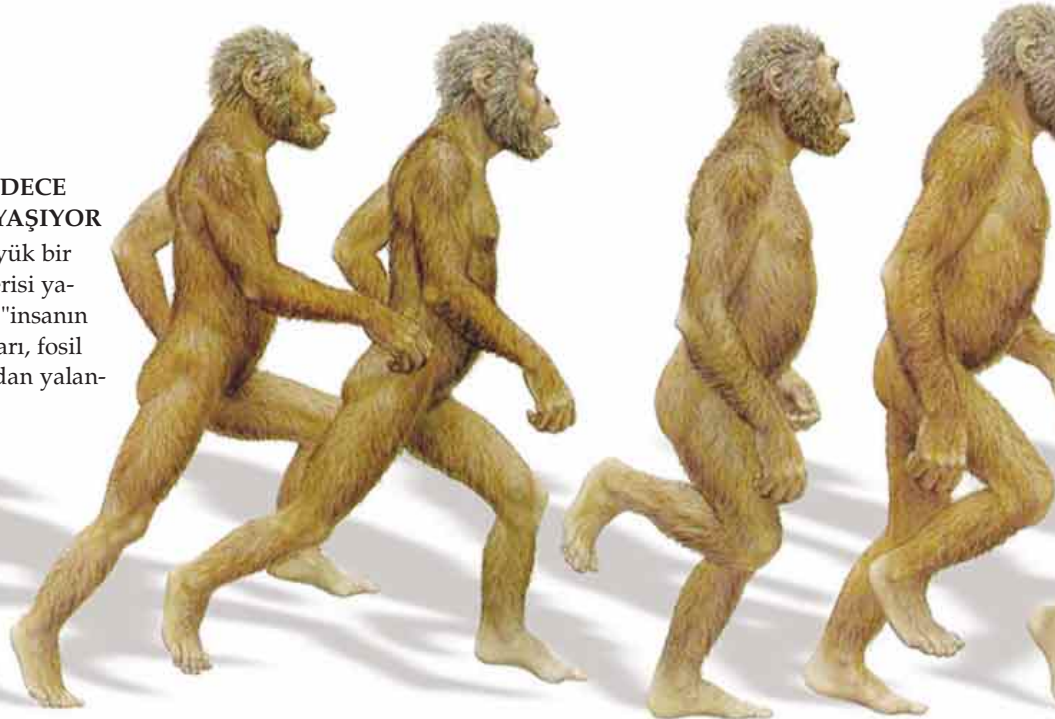
İnsanın evrimi senaryosu tümüyle hayali bir kurgudur. Çünkü böyle bir soyağacının var olması için, maymunlardan insanlara aşamalı bir evrim yaşanmış ve bunun fosillerinin bulunmuş olması gerekir. Oysa maymunlarla insanlar arasında açık bir uçurum vardır. İskelet yapıları, kafatası hacimleri, dik ya da eğik yürüme kriterleri gibi özellikler, insan ile maymunun arasını açıkça ayırmaktadır.

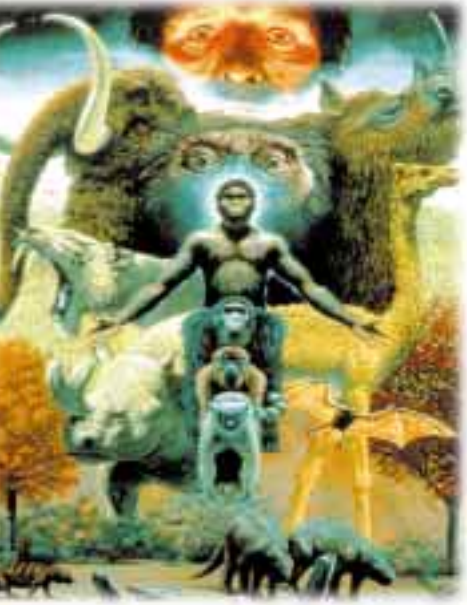
Bu farklı türler arasında bir soyağacı olamayacağını gösteren çok önemli bir başka bulgu ise, birbirlerinin atası olarak gösterilen türlerin aynı anda ve birarada yaşamış olmalarıdır! Eğer evrimcilerin iddia ettiği gibi Australopithecus zamanla Homo habilis'e, o da zamanla Homo erectus'a dönüşmüş olsalardı, bu türlerin yaşadıkları dönemlerin de birbirini izlemesi gerekirdi. Oysa aksine, böyle bir kronolojik sıralama yoktur.

Evrinci fosil bilimci Alan Walker, "Doğu Afrika'da Australopithecus bireyleri ile Homo habilis ve Homo erectus türlerinin aynı anda yaşadıklarına dair kesin deliller vardır" diyerek bu gerçeği doğrular.⁵⁸ Louis Leakey ise, Olduvai Gorge bölgesindeki Bed II katmanında Australopithecus, Homo habilis ve Homo erectus fosillerini neredeyse yanyana bulmuştur.⁵⁹

SOYAĞACI SADECE ÇİZİMLERDE YAŞIYOR

Evrincilerin büyük bir hayalgücü gösterisi yaparak çizdikleri "insanın soyağacı" şemaları, fosil kayıtları tarafından yalanlanıyor.

Primatlardan maymunlara, oradan da insana uzanan soyağacı kavramı, sadece evrimcilerin hayallerinde yer alıyor.

Harvard Üniversitesi paleontologlarından Stephen Jay Gould, kendisi de bir evrimci olmasına karşın, Darwinist teorinin bu konuda içine girdiği çıkmazı şöyle açıklar:

"Eğer birbiri ile paralel bir biçimde yaşayan üç farklı hominid (insanımsı) çizgisi varsa, o halde bizim soyağacımıza ne oldu? Açıktır ki bunların biri diğerinden gelmiş olamaz. Dahası, biri diğeriyle karşılaştırıldığında evrimsel bir gelişme trendi göstermemektedirler."⁶⁰

Homo erectus'tan Homo sapiens'e doğru ilerlediğimizde de yine ortada bir soyağacı olmadığını görürüz. Homo erectus'un ve Homo sapiens archaic'in günümüzden 27.000 yıl öncesine hatta 10.000 yıl öncesine kadar yaşamlarını sürdürmüş olduklarını gösteren bulgular vardır. Avustralya'da Kow Bataklığı'nda 13 bin yıllık, Java Adası'nda ise 27 bin

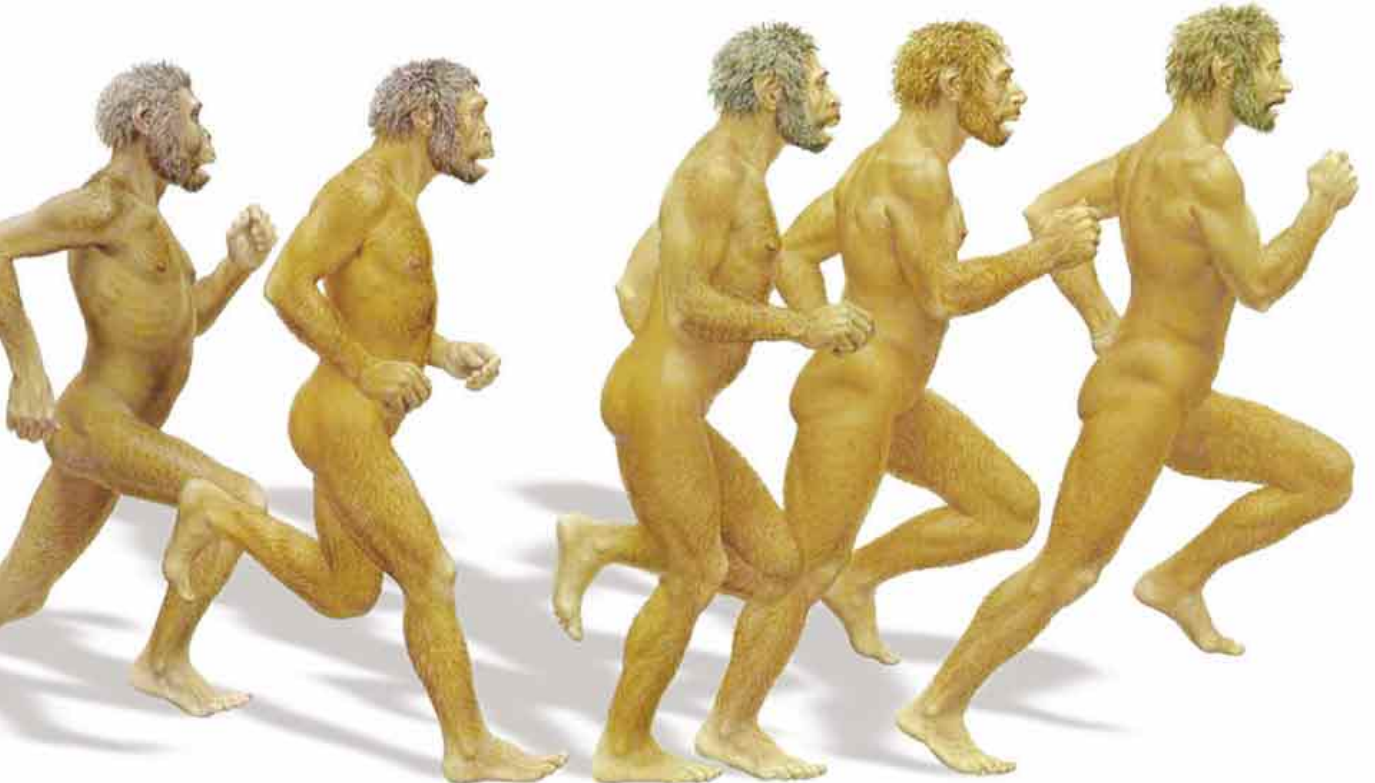
yıllık Homo erectus kafatasları bulunmuştur.⁶¹

Bu bulgular, evrim teorisinin "insanın ataları" olarak gösterdikleri canlıların, birbirleriyle bir ilgileri olmayan soyu tükenmiş canlı türleri ya da kaybolmuş insan ırkları olduklarını göstermektedir.

GOULD İTİRAF EDİYOR

Harvard Üniversitesi paleontoloğu Stephen Jay Gould, kendi de bir evrimci olmasına rağmen, "insanın soyağacı" senaryosunun çöktüğünü kabul ediyor.

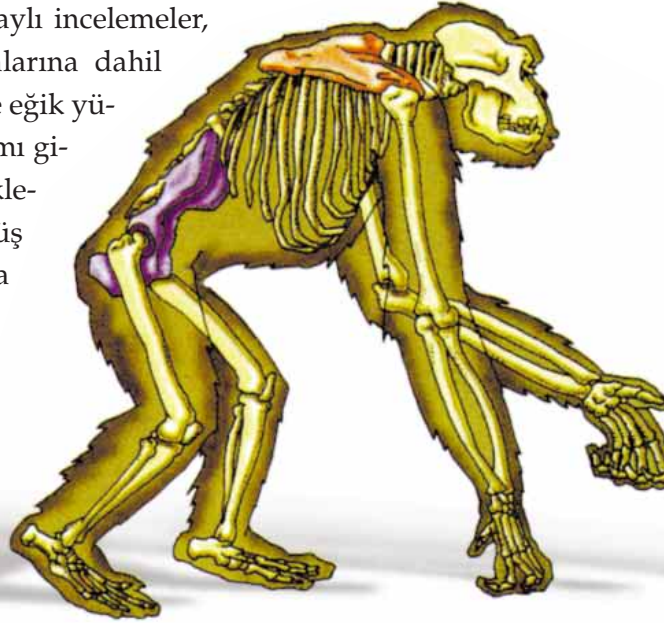
İki ayaklılık çıkmazı

İnsanın evrimi senaryosunu geçersiz kılan delillerden biri de iki ayaklılık engelidir. Araştırmalar, dört ayaklı ve eğik maymun yürüyüşünün, iki ayaklı ve dik insan yürüyüşüne dönüşmesinin imkansız olduğunu göstermektedir.

İnsan, diğer canlılardan tamamen farklı bir şekilde hareket eder. Başka hiçbir canlı, insan gibi iki ayağı üzerinde dik olarak yürümez. Evrimciler ise insanın iki ayaklı dik yürüyüşünün, maymunların dört ayaklı eğik yürüyüşünden kademeli olarak evrimleştiği iddiasındadır.

Bu iddia doğru değildir. Öncelikle fosil kayıtları, hiçbir zaman hiçbir canlının insan ve maymun yürüyüşü arası bir hareket şekline sahip olmadığını göstermektedir. Fosil kayıtları üzerinde yapılan detaylı incelemeler, Australopithecus ve Homo habilis sınıflamalarına dahil edilen canlıların maymunlar gibi dört ayaklı ve eğik yürüdüklerini, Homo erectus ve Neandertal adamı gibi insan ırklarının aynı bizim gibi dik yürüdüklerini ispatlamaktadır. Yani iki ayaklı dik yürüyüş modeli, dünya üzerinde ilk olarak insanlarla birlikte ve aniden ortaya çıkmıştır.

Ayrıca son yıllarda yapılan anatomik incelemeler, maymun yürüyüşünün kademeli olarak insan yürüyüşüne evrimleş-

MAYMUNLARIN DÖRT AYAĞI

Maymunların tüm iskelet yapıları, dört ayaklı yürüyüşe uygun olarak tasarlanmıştır. Kolları uzun, iskeletleri öne eğiktir. Dahası, elleri ve ayakları, ağaçlara tırmanmayı kolaylaştıracak biçimde kıvrıktır.

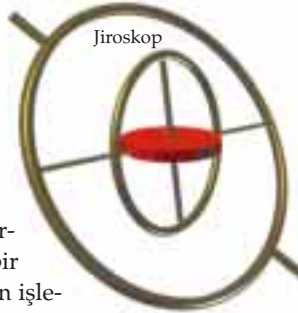

BİLGİSAYAR SİMÜLASYONLARI

Evrimciler insanın sözde atalarının "yarı eğik yarı dik" bir hareket şekline sahip olduklarını söylerler. Oysa Robin Crompton'un bilgisayar simülasyonlu çalışmaları böyle bir hareket şeklinin mümkün olmadığını göstermiştir. Bir canlı enerjisini tam verimli kullanmak için ya tam dik ya da tam eğik olarak yürümelidir.

İÇ KULAK ANALİZİ SONUÇLARI

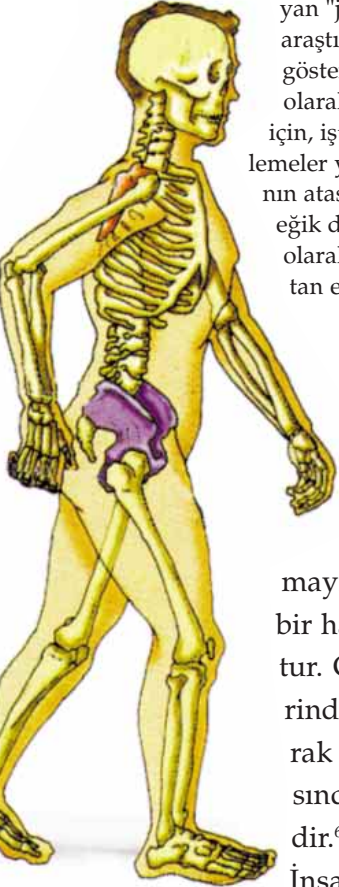
İnsanların ve diğer karmaşık yapılı canlıların iç kulaklarında, vücudun yere göre konumunu belirleyen "salyangoz" isimli bir organ bulunur. Bu organın işle-

vi, uçakların dengesini sağlayan "jiroskop" isimli cihazla aynıdır. İngiliz araştırmacı Fred Spoor, insanın atası olarak gösterilen canlıların iki ayakları üzerinde dik olarak yürüyüp yürümediklerini bulmak için, işte bu "salyangoz" organı üzerinde incelemeler yapmıştır. Spoor'un vardığı sonuç, insanın atası olarak gösterilen canlıların bir kısmının günümüz maymunları gibi eğik durdukları, diğer bir kısmının da günümüz insanlarıyla aynı şekilde dik olarak durduklarıdır. Bu sonuç, iki ayaklılığın kademeli olarak dört ayaklıktan evrimleştiği teorisini tamamen çürütmektedir.

Fred Spoor

mesinin zaten mümkün olmadığını ortaya koymaktadır. 1996 yılında insanın iki ayaklı yürüyüşü konusunda araştırmalar yapan İngiliz mühendis Robin Crompton, yaptığı bilgisayar simülasyonları sonucunda maymun yürüyüşü ve insan yürüyüşü arasında bir hareket şeklinin mümkün olmadığını ortaya koymuştur. Crompton göstermiştir ki, bir canlı ya iki ayağı üzerinde dik olarak yürüyebilir, ya da dört ayağını kullanarak ve öne eğik olarak hareket edebilir. Bu ikisinin arasında kalan bir yürüyüş modeli son derece verimsizdir.⁶²

İnsanla maymun arasındaki uçurum, sadece iki ayaklılıkla sınırlı değildir. Beyin kapasitesi, konuşma yeteneği gibi diğer pek çok özellik de evrimciler tarafından asla açıklanamamaktadır. Evrimci paleoantropolog Elaine Morgan şu itirafta bulunur:

"İnsanlarla (insanın evrimiyle) ilgili en önemli dört sıradır:

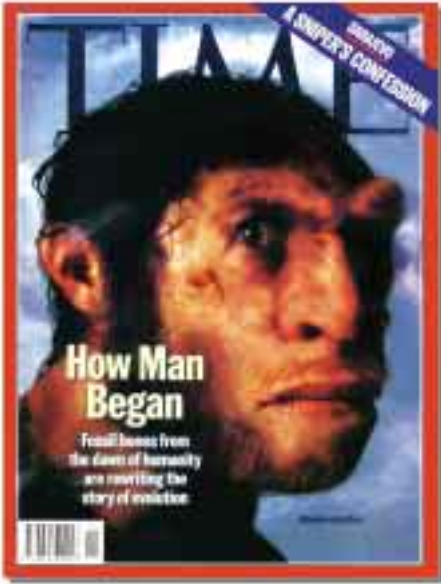
- 1) Neden iki ayak üzerinde yürürler? 2) Neden vücutlarındaki yoğun kılları kaybettiler? 3) Neden bu denli büyük beyinler geliştirdiler? 4) Neden konuşmayı öğrendiler? Bu sorulara verilecek standart cevaplar şöyledir: 1) Henüz bilmiyoruz. 2) Henüz bilmiyoruz. 3) Henüz bilmiyoruz. 4) Henüz bilmiyoruz. Sorular çok daha artırılabilir, ama cevapların tekdüzeliği hiç değişmeyecektir."⁶³

Kısacası, "insanın evrimi", hiçbir bilimsel temeli olmayan bir masaldan ibarettir. İnsan, sahip olduğu tüm yetenek ve özelliklerle birlikte, Allah tarafından yaratılmıştır.

HAYALİ CANILAR

Evrimciler tarafından çizilen "yarı dik" canlılar, gerçekte sadece birer hayal ürünüdür. Bilimsel bulgular, tarihin hiçbir döneminde insan-maymun arası bir yürüyüşe sahip canlıların yaşamadığını göstermektedir.

Sahte yüzler

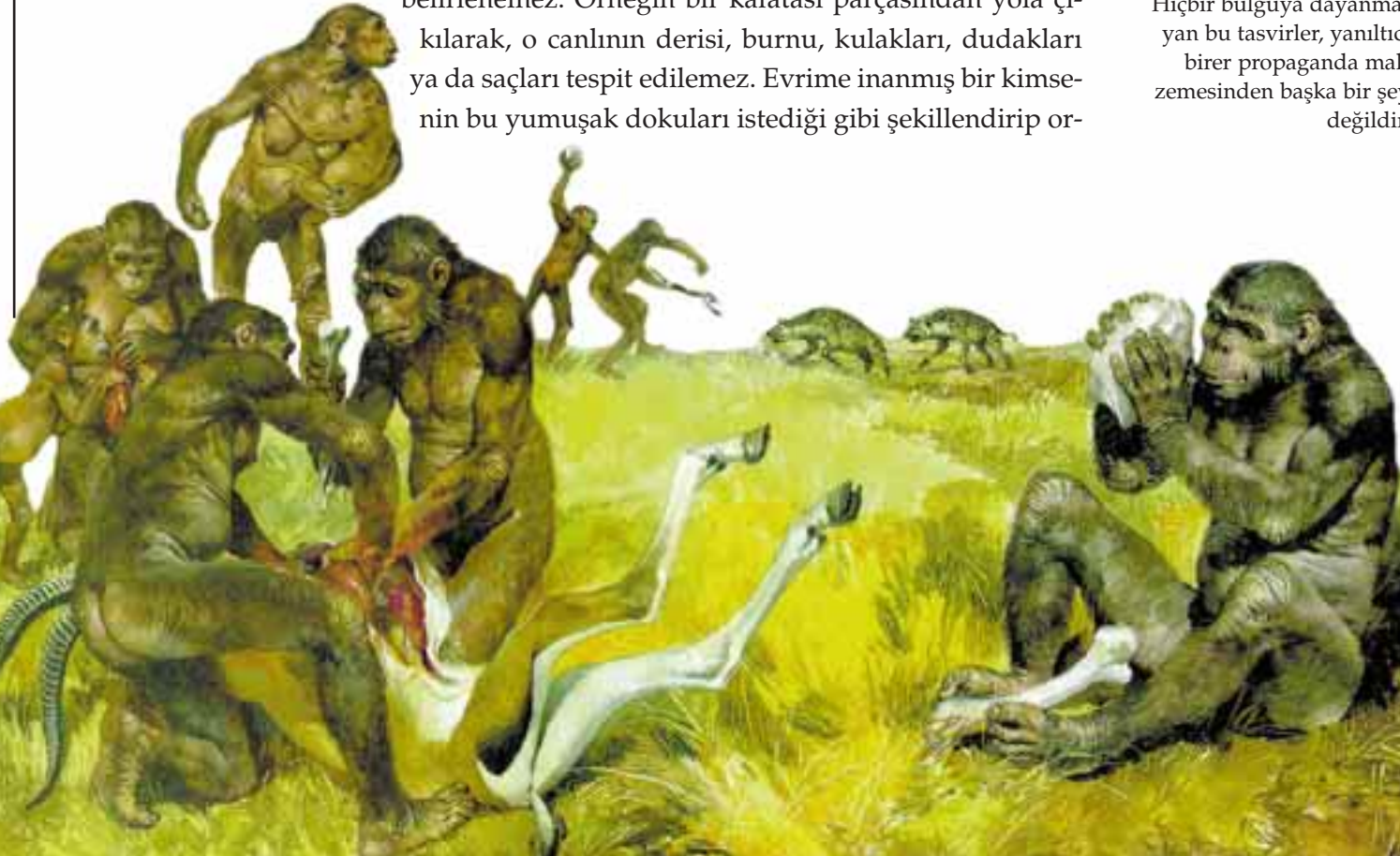
Evrinciler, teorilerini destekleyecek bilimsel deliller bulma konusunda başarısız olsalar da, bir konuda oldukça başarılıdırlar: Propaganda. Bu propagandanın en önemli unsuru ise "rekonstrüksiyon" adı verilen sahte çizim ve maketlerdir.

Rekonstrüksiyon "yeniden inşa" demektir ve sadece bir kemik parçası bulunmuş olan canlının resminin ya da maketinin yapılması anlamına gelir. Gazetelerde, dergilerde, filmlerde sıkça gördüğümüz "maymun adam"ların her biri birer rekonstrüksiyondur. Ancak önemli olan, bu çizimlerin gerçekte ne kadar bilimsel olduğudur. İnsanın kökeni ile ilgili fosil kayıtları çoğu zaman dağınık ve eksiktir. Dolayısıyla bunlara dayanarak herhangi bir tahminde bulunmak, temelde hayal gücüne dayalı bir işittir. Nitekim evrimciler tarafından fosil kalıntılarına dayanılarak yapılan rekonstrüksiyonlar da, tamamen evrim ideolojisinin gereklerine uygun olarak tasarlanır.

Burada bir noktaya dikkat etmek gerekir: Kemik kalıntılarına dayanılarak yapılan çalışmalarda bir canlının "yumuşak doku"ları belirlenemez. Örneğin bir kafatası parçasından yola çıkılarak, o canlının derisi, burnu, kulakları, dudakları ya da saçları tespit edilemez. Evrime inanmış bir kimse nin bu yumuşak dokuları istediği gibi şekillendirip or-

Evrincilerin çizimlerinde hayali canlıların "sosyal hayat"ları bile resmediliyor. Hiçbir bulguya dayanmayan bu tasvirler, yanlızca birer propaganda malzemesinden başka bir şey değildi.

ZINJANTHROPUS'UN ÜÇ YÜZÜ

Evrimciler hayali çizimlerde o denli ileri gitmektedirler ki, aynı kafatasına birbirinden çok farklı yüzler yakıştırabilmektedirler.

Australopithecus boisei (Zinjanthropus) adlı fosil için çizilen birbirinden tamamen farklı üç ayrı rekonstrüksiyon (altta), bunun ünlü bir örneğidir.

N. Parker'in çizimi.
National Geographic, Eylül 1960

Maurice Wilson'un çizimi.

5 Nisan 1964 tarihli *Sunday Times*'da yer alan çizim.

NEBRASKA ADAMI: BİR DOMUZ DİŞİ!

Evrimcilerin hayal gücünün bir diğer ünlü örneği, Nebraska Adamı skandalıydı. Nebraska Adamı, 1922 yılında ABD'nin Nebraska eyaletinde bulunan tek bir azı dişinden ilham alınarak ortaya atıldı. Evrimciler bu azı dişine dayanarak Nebraska Adamı'nın ve "eşi"nin alttaki hayali çizimlerini yayınladılar.

Ancak 1929'da bu dişin gerçekte bir yaban domuzuna ait olduğu anlaşılacaktı.

taya hayali bir yaratık çıkarması ise çok kolaydır. Harvard Üniversitesi'nden Earnst A. Hooten bu konuda şu uyarıyı yapar:

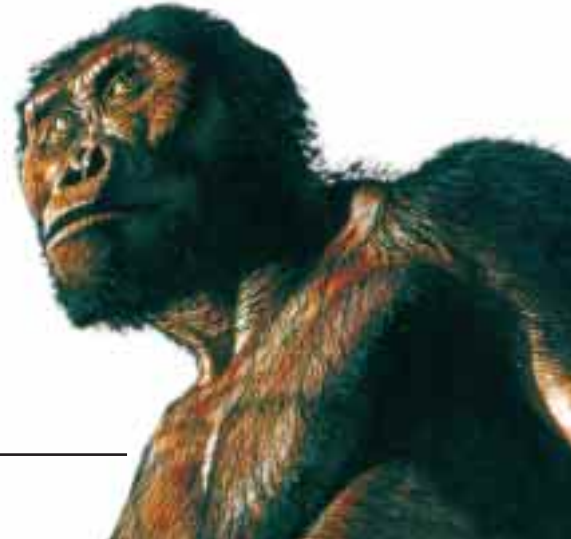
"Yumuşak kısımların tekrar inşası çok riskli bir girişimdir. Dudaklar, gözler, kulaklar ve burun gibi organların altlarındaki kemikle hiçbir bağlantıları yoktur. Örneğin bir Neandertal kafatasını aynı yorumla bir maymuna veya bir filozofa benzetebilirsiniz. Eski insanların kalıntılarına dayanarak yapılan canlandırmalar hemen hiçbir bilimsel değere sahip değildir ve toplumu yönlendirmek amacıyla kullanılır... Bu sebeple rekonstrüksiyonlara fazla güvenilmemelidir."⁶⁴

Evrimciler, sadece kendi hayal güçlerinde yaşayan canlıları "rekonstrüksiyon" yöntemiyle canlandırır ve topluma "işte sizin atanız" diye gösterirler. Aradıkları "yarı insan yarı maymun" canlıları fosil kayıtlarında bulamayınca, sahte çizimlerle toplumu aldatmayı seçmektedirler.

YUMUŞAK DOKULARA DİKKAT!

Göz, burun, kulak, deri, saç gibi yumuşak dokular fosil kayıtlarında iz bırakmaz. Ama evrimciler, atölyelerde ürettikleri rekonstrüksiyonlarda bu dokuları diledikleri gibi şekillendirir ve sağdaki gibi hayali "yarı maymun-yarı insan" yaratıklar ortaya çıkarırlar.

Pitdown skandalı

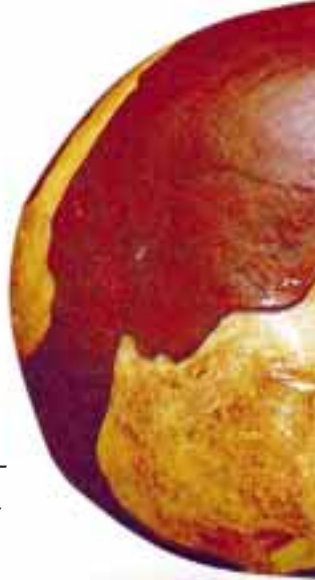
Pitdown Adamı'nın kafatası, 40 yıl boyunca tüm dünyaya "insanın evrimi" iddiasının en büyük kanıtı olarak gösterildi. Ama bu kafatası, gerçekte tarihin en büyük bilim sahtekarlığıydı.

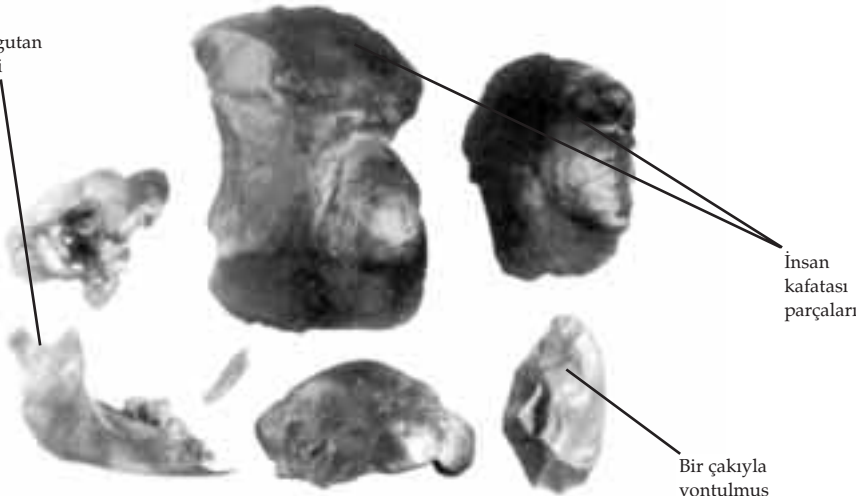
Pitdown Adamı'nın bir zamanlar müzeleri süsleyen büstü

Ünlü bir doktor ve aynı zamanda da amatör bir paleontolog olan Charles Dawson, 1912 yılında, İngiltere'de Pitdown yakınlarındaki bir çukurda, bir çene kemiği ve bir kafatası parçası bulunduğu iddiasıyla ortaya çıktı. Çene kemiği maymun çenesine benzemesine rağmen, dişler ve kafatası insaninkilere benziyordu. Bu örnekler "Pitdown Adamı" adı verildi, 500 bin yıllık bir tarih biçildi ve çeşitli müzelerde insan evrimine kesin bir delil olarak sergilendi. 40 yılı aşkın bir süre, üzerine birçok bilimsel makaleler yazıldı, yorumlar ve çizimler yapıldı. Dünyanın farklı üniversitelerinden 500'ü aşkın akademisyen, Pitdown Adamı üzerine doktora tezi hazırladı.⁶⁵

1949'da ise British Museum'un paleontoloji bölümünden Kenneth Oakley yeni bir yaş belirleme metodu olan "flor testi" metodunu, eski bazı fosiller üzerinde denemek istedi. Bu yöntemle, Pitdown Adamı fosili üzerinde de bir deneme yapıldı. Sonuç çok şaşırtıcıydı. Yapılan teste Pitdown Adamı'nın çene kemiğinin hiç flor içermediği anlaşıldı. Bu, çene kemiğinin toprağın altında birkaç yıldan fazla kalmadığını gösteriyordu. Az miktarda flor içeren kafatası

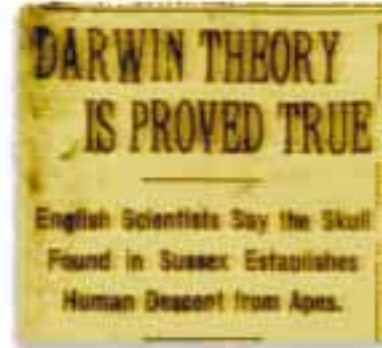

Orangutan çenesi

KAFATASININ PARÇALARI

Pitdown çukuruna Dawson tarafından yerleştirilen, ve daha sonra "keşfedilen" parçalar. Bu parçalar daha sonra ustaca bir araya getirilecekti.

EVİRİMCİ GAZETELERİN HEZEYANI

Pitdown fosili bulunur bulunmaz, pek çok gazete fosil hakkında ateşli başlıklar attı. Üstte yer alan "Darwin'in Teorisi İspatlandı" manşeti, dönemin Londra gazetelerinden birine aitti.

ise sadece birkaç bin yıllık olmalıydı.

Araştırmalar ilerletildi ve sonuçta Piltown kafatasının tarihin en büyük bilim sahtekarlığı olduğu ortaya çıktı. Bu, yapay bir fosildi; Kafatası 500 yıl yaşında bir insana, çene kemiği de yeni ölmüş bir orangutana aitti! Dişler, insana ait olduğu izlenimini vermek için sonradan özel olarak eklenmiş ve sıralanmış, eklem yerleri de törpülenmişti. Daha sonra da bütün parçalar, eski görünmeleri için potasyum-dikromat ile lekelenmişti.

Sahtekarlığı ortaya çıkaran ekipten Le Gros Clark "dişler üzerinde yıpranma izlenimini vermek için, yapay olarak oynanmış olduğu o kadar açık ki, nasıl olur da bu izler dikkatten kaçmış olabilir?" diyerek şaşkınlığını gizleyemiyordu.⁶⁶ Tüm bunların üzerine "Piltown Adamı", 40 yılı aşkın bir süredir sergilenmekte olduğu British Museum'dan alelacele çıkarıldı.

Piltown skandalı, evrimcilerin teorilerini ispatlamak uğruna her türlü yola başvurabileceklerinin bir göstergesiydi. Dahası, bu skandal evrimcilerin iddialarını destekleyen hiçbir bulguya sahip olmadıklarını da gösteriyordu. Ellerde delil olmadığı için, delili kendileri üretmeyi tercih etmişlerdi.

Piltown Adamı, gerçek bir maymun-insan fosiliydi. Çünkü, insan kafatasına maymun çenesi yapıştırılarak oluşturulmuş bir sahtekarlıktan başka birşey değildi!

PROFESYONEL SAHTEKARLIK

Charles Dawson (solda), orangutan çenesini kafatasına dikkatlice monte ettikten sonra bunları bir çukura gömdü. Daha sonra dönemin saygın kabul edilen bir bilim adamı olan Sir Arthur Keith'le (ortada) beraber çukur tekrar açıldı. 40 yıl devam edecek olan Piltown Adamı yalanı böyle başladı.

Flor testiyle Piltown Adamı sahtekarlığının içyüzü ortaya çıkarılırken.

Sahte fosil Piltown Adamı İngiltere basınında böyle tasvir edilmişti

Embriyoloji yanılgısı

Evrimci yayınlarda zaman zaman "insan embriyosunda balık solungaçları" olduğundan söz edilir. Oysa bu masal, 19. yüzyıldan miras kalan büyük bir bilim sahtekarlığına dayanmaktadır.

Evrimci yayınlarda zaman zaman "Embriyolojik Rekapitülasyon" adlı bir teori, Darwinizm'e delil gibi gösterilir. Bu teori, evrimci biyolog Ernst Haeckel tarafından 19. yüzyılın sonlarında ortaya atılmıştı. Haeckel, canlı embriyolarının, anne rahmindeki gelişim süreçleri sırasında atalarının sözde geçirmiş olduğu evrimsel süreci tekrar-

ladıklarını öne sürmüştü. Örneğin insan embriyosunun, anne karnındaki gelişimi sırasında önce balık, sonra sürüngen özellikleri gösterdiğini, en son olarak da insana dönüştüğünü iddia etmişti.

Oysa ilerleyen yıllarda bu teorinin tamamen hayal ürünü bir senaryo olduğu ortaya çıktı. İnsan embriyosunun ilk dönemlerinde ortaya çıktığı iddia edilen sözde "solungaçların", gerçekte insanın orta kulak kanalının, paratiroidlerinin ve timüs bezlerinin başlangıcı olduğu anlaşıldı. Haeckel'in ve onu izleyenlerin "kuyruk" olarak tanımladıkları kısım ise, insanın omurga kemiğiymiş ve sadece bacaklardan daha önce ortaya çıktığı için "kuyruk" sanılmıştı.

Evrim teorisinin en önde gelen savunucularından biri olan George Gaylord Simpson, Haeckel'in teorisinin gerçek dışı olduğunu şöyle kabul eder:

"Haeckel evrimsel gelişimi yanlış bir şekilde ortaya koydu. Bugün canlıların embriyolojik gelişimlerinin geçmişlerini yansıtmadığı artık kesin olarak biliniyor."⁶⁷

Konunun daha da ilginç bir başka yönü ise, Ernst Haeckel'in aslında ortaya attığı Rekapitülasyon teorisini desteklemek için çizim hileleri yapan bir sahtekar olmasıdır. Haeckel, balık ve insan embriyolarını birbirine benzetebilmek için, bu embriyoların resimlerine bazı eklemeler yapmış, bazı kısımları ise çıkarmıştır.

Kısacası "Embriyolojik Rekapitülasyon" teorisi, sadece evrim teorisinin ne denli bilim dışı bir masal olduğunu gösterdiği için önem taşımaktadır.

Rekapitülasyon teorisini ortaya atan Alman evrimci Haeckel, yaptığı sahte çizimlerle bilim dünyasını on yıllar boyu aldattı. Solda, Haeckel'in 1909 yılında Berlin'de açtığı ve sahte çizimlerini sergilediği sözde bilimsel sergi.

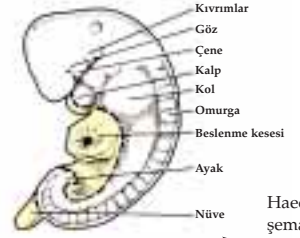

HAECKEL'İN İTİRAFI

Haeckel'in embriyo çizimlerinde yaptığı sahtekarlık, gerçekte o henüz hayatta iken ortaya çıkmıştı. İlginç olan ise, Haeckel'in kendini savunurken, benzeri sahtekarlıklarının diğer evrimciler tarafından da yapıldığını açıklamasıydı: "Bu yaptığım sahtekarlık itirafından sonra kendimi ayıplanmış ve kınanmış olarak görmem gerekir. Fakat birçok ünlü biyolog var ki, onların çıkardıkları en iyi biyoloji kitaplarında, tezlerinde ve dergilerinde benim derecemde yapılmış sahtekarlıklar, kesin olmayan bilgiler, az çok tahrif edilmiş şekiller bulunuyor."⁶⁸

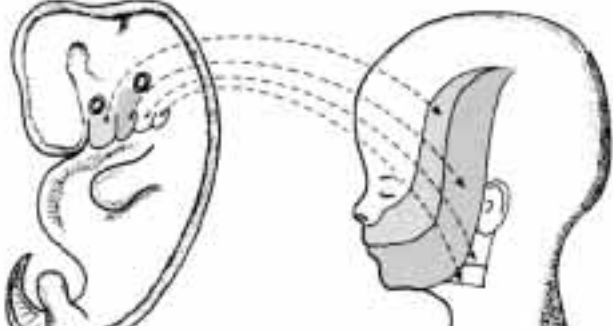
SAHTE

GERÇEK

Haeckel'in şemasında çıkarıp attığı kısımlar sarı renkle gösterilmiştir.

"İNSANIN SOLUNGAÇLARI" MASALI

İnsan embriyosunda yer alan ve Haeckel'in "solungaç" sandığı yapıların, gerçekte insan yüzünün parçalarını oluşturduğu ve solungaçlarla hiçbir ilgileri olmadığı bugün anlaşılabilir durumda.

HAECKEL'İN HAYALİ İNSANLARI

Ernst Haeckel sadece sahte embriyo çizimleri yapmakla kalmamış, "insanın evrimi" senaryosunu desteklemek için de hayal gücünü devreye sokmuştu. Yandaki çizim, Haeckel'in ortaya attığı "konuşamayan maymun adam" (Pithecanthropus alalus) adlı hayali türe aitti.

Haeckel'in bu fantezisi, uzun yıllar evrimci kitapların sayfalarını süsledi.

Haeckel's Embryos: Fraud Rediscovered

EVİRCİ KAYNAKLAR SAHTEKARLIĞI KABUL EDİYOR

5 Eylül 1997 tarihli *Science* dergisi, rekapitülasyon teorisinin bir hurafe olduğunu "Haeckel'in Embriyoları: Sahtekarlık Keşfedildi" başlığıyla kabul etti. Embriyoları inceleyen biyologlar, bunların Haeckel'in çizimlerinin aksine "çoğunlukla şaşırtıcı derecede farklı gözüktükleri" sonucuna varmışlardı. Haeckel'in çizimleri ise, *Science* dergisine göre, "biyoloji tarihindeki en büyük sahtekarlıklardan biri" sıfatını hak ediyordu.

Ring Laser Senses Earth's Spin

Homoloji yanılığı

Darwin'den günümüze dek evrimciler canlılardaki benzer yapıların evrime delil olduğunu öne sürerler. Oysa, son yıllardaki araştırmalar, bu varsayımı geçersiz kılmaktadır.

Evrinciler, Darwin'den bu yana, farklı canlı türlerinde yer alan ancak birbirlerine benzeyen organların, teorilerine delil oluşturduğunu öne sürerler. Örneğin, bu iddaya göre, güvercinlerin de kanatları vardır, kartalların da kanatları vardır; demek ki güvercinler, kartallar ve bunlar gibi kanatlı tüm kuşlar ortak bir atadan evrimleşmişlerdir. Evrimciler bu benzerliğe "homoloji" adını verirler.

Oysa homoloji, yalnızca dış görünüşlerden yola çıkılarak ortaya atılmış yüzeysel bir varsayımdır. Son yıllardaki araştırmalar ise, bu varsayımın hiçbir bilimsel temeli olmadığını göstermiştir. Sırayla;

BENZER KANATLAR

Uçan sürüngenlerin, kuşların ve memelilerin kanatları büyük ölçüde aynı yapıya sahiptir. Ama evrimciler bu kanatların birbirlerinden evrimleştiğini öne süremezler.

- 1- evrimcilerin hiçbir evrimsel bağ kuramadıkları, bütünüyle farklı sınıflara ait canlılarda bile ortak homolog (benzer) organların var olması,
- 2- homolog organlara sahip canlılarda, bu organların embriyolojik gelişim aşamalarının birbirinden çok farklı olması ve
- 3- homolog organlara sahip canlılarda, bu organların genetik şifrelerinin çok farklı olması homolojinin evrime hiçbir dayanak teşkil etmediğini ortaya koymuştur.

Bu üç madde arasında özellikle sonuncusu çok önemlidir. Çünkü benzer organlar tamamen farklı genler tarafından yönetildiğine göre, bu organlar arasında evrimsel bir ilişki aramak imkansızdır. Avustralyalı biyokimya profesörü Michael Denton bu gerçeği,

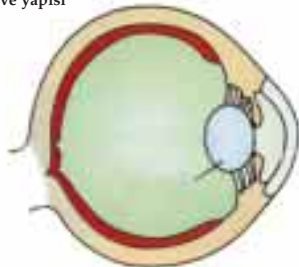
"homolojinin evrimci temeli belki de en ciddi olarak, görünürde benzer olan yapıların, farklı türlerde bütünüyle farklı genler tarafından belirlendiği anlaşıldığında çökmüştür" diyerek açıklar.⁶⁹

Ahtapot gözü ve yapısı

İnsan gözü ve yapısı

AHTAPOTLAR VE İNSANLAR

Evrincilerin açıklama getiremedikleri benzerlik örneklerinden biri, insan ve ahtapot gözleridir. Evrimciler, tümüyle farklı sınıflamalara dahil olan bu gözlerin, "aynı ayın" evrimleştiğini iddia ederler. Ancak bu durumda, bu gözlerin neredeyse birbirleriyle aynı olan yapısı, "homoloji" efsanesini yıkmaktadır.

UÇAN MEMELİ VE UÇAN SÜRÜNGEN

Yarasa yegane uçan memeli türüdür. Bugün soyu tükenmiş olan pterosaur ise "uçan sürüngenler" sınıfına dahildir. İlginç olan, her iki canlının kanat tasarımlarının çok benzer olmasıdır.

HOMOLOJİNİN MOLEKÜLER ÇÖKÜŞÜ

Son yıllarda DNA ve protein yapıları üzerinde yürütülen araştırmalar, görünüşte benzer olan canlılar arasında büyük moleküler farklar olduğunu göstermiştir. Örneğin protein yapısına göre yapılan karşılaştırmalara göre, iki ayrı sürüngen türü arasındaki fark, bir balıkla bir kuşun ya da bir balıkla bir memelinin arasındaki farktan daha büyüktür. Bir başka araştırma, kuşlar arasındaki moleküler farklılıkların, aynı kuşlarla memeliler arasındaki farktan büyük olduğunu göstermiştir. Birbirine çok yakın gözükten bakteriler arasındaki moleküler farklılığın, memeliler ile amfibiyenler ya da böcekler arasındaki farklılıktan daha büyük olduğu bulunmuştur.⁷⁰

KRİZ İÇİNDE BİR TEORİ

Ünlü biyokimyacı Michael Denton'a göre, evrim teorisi, özellikle moleküler biyolojinin ortaya koyduğu kanıtlar karşısında kriz içindedir.

ORTAK ATA DEĞİL, ORTAK TASARIM

Evrinciler, canlıların benzer organlarını, bu canlıların ortak bir atadan geldiklerinin kanıtı gibi sunmaya çalışırlar. Oysa aralarında hiçbir evrimsel ilişki kuramadıkları canlıların da benzer yapıları vardır. Örneğin köpekbalığı, yunus ve penguen, sırayla balık, memeli ve kuş sınıflamalarına dahildir. Aralarında hiçbir evrimsel ilişki iddia edilemez. Ancak suda yüzmelerini sağlayan benzer organlara sahiptirler. Bu durum, sözkonusu canlıların içinde yaşadıkları ortama göre "ortak bir tasarıma" sahip olduklarını göstermektedir. Allah, bu canlıları benzer bir vücut planıyla yaratmıştır. Nitekim "taksonomi" (biyolojik sınıflandırma) biliminin kurucusu olan büyük bilim adamı Carl Linneaus da (solda), canlılardaki benzerlikleri "ortak tasarım"la açıklamıştır.

Darwinizm neden savunuluyor?

Evrim teorisi, ortaya atıldığı günden itibaren materyalist felsefeye hizmet etmiştir. Bugün de teoriyi ayakta tutmak için çabalayanlar, bu felsefenin bağlılarıdır.

Evrim teorisini reddeden tüm açık gerçeklere rağmen teori neden hala savunulmaktadır? Amerikalı evrimci biyolog Michael Walker bu soruyu cevaplarırken şu itirafta bulunur:

"Kabul etmeliyiz ki bir çok bilim adamı ve teknoloji uzmanının Darwin'in teorisine onay veriyor olmasının tek nedeni, bu teorinin bir Yaratıcı'nın varlığını reddetmesidir."⁷¹

Teoriyi ısrarla savunanların tek hedefi, Allah'ı inkar eden materyalist felsefeyi yaşatabilmektir. Materyalizm sadece maddenin varlığını kabul eden ve her türlü madde ötesi varlığı reddeden körü körüne bir inançtır. Materyalistler sözde bilimsel dayanaklarını evrim teorisinde buldukları için, ortaya atıldığı günden bu yana Darwinizm'i desteklemişlerdir.

Diyalektik materyalizmin (komünizmin) kurucusu olan Karl Marx, Charles Darwin'in yazdığı ve evrim teorisinin temelini oluşturan Türlerin Kökeni adlı kitap için, "bizim görüşlerimizin doğal tarihsel temelini içeren kitap budur işte" demiştir.⁷²

O günden bu yana da, başta Marksistler olmak üzere bütün materyalistler Darwinizm'i gözü kapalı bir biçimde savunmaktadırlar.

Ama 140 yıldır dünyayı aldatan bu yalan bundan sonra fazla yaşayamayacaktır. Amerikalı felsefeci Malcolm Muggeridge, teorinin kaçınılmaz çöküşünü şöyle anlatır:

"Ben kendim, evrim teorisinin, geleceğin tarih kitaplarındaki en büyük alay konularından biri olacağına ikna oldum. Gelecek kuşaklar, bu kadar dayanaksız ve belirsiz bir hipotezin inanılmaz bir saflıkla kabul edilmesini hayretle karşılayacaktır."⁷³

MATERYALİZM BAĞLANTISI

Materyalist felsefe Eski Yunan'ın putperest kültürü içinde doğmuştu. 18. yüzyılda yeniden dünyanın gündemine gelen bu felsefenin sözde bilimsel dayanağı ise Darwin'in evrim teorisi oldu.

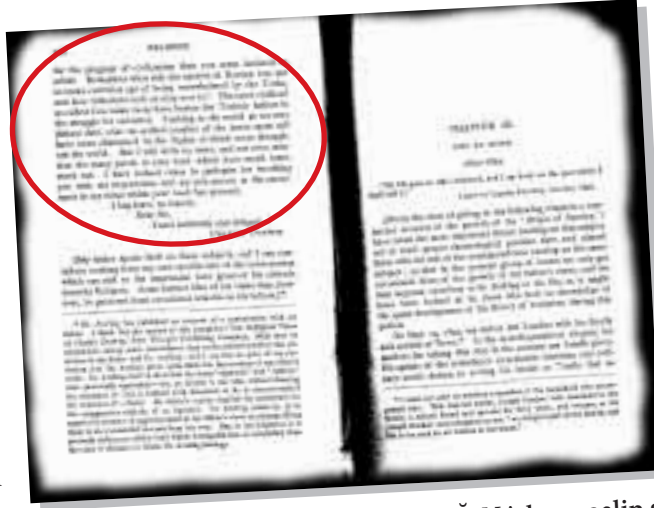
DARWINİZM VE IRKÇILIK

Darwinizm'in zemin sağladığı bir başka ideoloji ise ırkçılık oldu. Darwin "İnsanın Türeyişi" adlı kitabında, Avrupalı beyaz ırkların evrimde ileri gittiklerini, diğer ırkların ise hala maymunlarla aynı düzeyde olduklarını öne sürmüştü. Bu fikirler, ırkçı düşünürlerle sözde bilimsel bir dayanak sağladı. Zenciler ile maymunları aynı ağaçta gösteren yandaki ırkçı çizim, Darwinizm'in 19. yüzyıl İngilteresi'nde doğurduğu etkinin bir ifadesiydi. Darwinizm'in bu ırkçı mirası, 20. yüzyılda ise Nazizm gibi ideolojilere zemin sağladı. Nazi lideri Adolf Hitler'in ırkçı görüşleri, Darwin'in evrim teorisinden kaynaklanıyordu. Hitler'in "Kavgam" adlı kitabında Darwin'in yaşam mücadelesi kavramından esinlenmiş görüşler yer alıyordu.

DARWIN'İN TÜRK DÜŞMANLIĞI

Charles Darwin'in ırkçı görüşleri, özellikle Türk Milleti'ni de hedef alıyordu. Darwin'in mektuplarını içeren *The Life and Letters of Charles Darwin* adlı kitapta aktarıldığına göre Darwin, Türk Milleti için "aşağı ırk" demiş, sonra da "bu tür aşağı ırklar yakında yok olacaktır" şeklinde bir kehanette bulunmuştu. Charles Darwin, W. Graham'a yazdığı 3 Temmuz 1881 tarihli mektubunda şöyle diyordu: "Düşünün ki, birkaç yüzyıl önce Avrupa Türkler tarafından istila edildiğinde, Avrupa milletleri ne

kadar büyük bir tehlikeyle karşı karşıya gelmişlerdi, şimdi ise bu çok saçma bir düşüncedir. Avrupalı ırklar olarak bilinen medeni ırklar, yaşam mücadelesinde TÜRK

BARBARLIĞINA karşı galip gelmişlerdir. Dünyanın çok da uzak olmayan bir geleceğine baktığımda, **BU TÜR AŞAĞI IRKLARIN** çoğunun medenileşmiş yüksek ırklar tarafından elimine edileceğini (yok edileceğini) görüyorum.⁷⁴

KARL MARX

Darwin'in materyalizme yaptığı büyük katkının önemini ilk anlayan kişi, komünizmin kurucusu Karl Marx oldu.

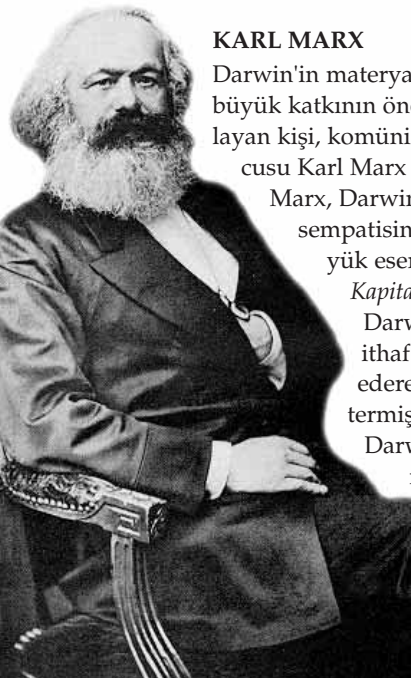
Marx, Darwin'e olan sempatisini en büyük eseri *Das Kapital*'i Darwin'e ithaf ederek göstermişti. Kitabın

Darwin'e yolladığı Almanca baskısına el yazısıyla şöyle yazmıştı: "Charles Darwin'e, gerçek bir hayranı olan Karl Marx'tan".

FRIEDRICH ENGELS

Marx'ın en büyük destekçisi olan Friedrich Engels de yine evrim teorisini materyalizm için büyük bir fırsat olarak görmüştü. Engels, Darwin'i, onu Marx'la eş tutacak biçimde övüyor ve "Darwin nasıl organik doğadaki evrim yasasını keşfettiyse, Marx da insanlığın tarihindeki evrim yasasını keşfetti" diyordu.⁷⁵

Apaçık olan gerçek: Yaratılış

Bilim, canlıları tesadüfle açıklamaya çalışan evrim teorisini çökertirken, doğada kusursuz bir yaratılış olduğunu göstermektedir. Tüm canlılar Allah'ın yaratmasıyla var olmuştur.

Evrim teorisi canlılığın bir "tesadüf" ürünü olduğunu iddia eder. Oysa bu kitap boyunca incelediğimiz tüm bilimsel kanıtlar, bunun kesinlikle gerçek dışı bir iddia olduğunu, canlılığın asla tesadüfle açıklanamayacak kadar üstün bir tasarımla yaratıldığını göstermektedir.

"Tesadüf" inancı, canlılığın basit sanıldığı 19. yüzyılda doğmuş, bazı ideolojik nedenlerle de 20. yüzyıla kadar zorla taşınmıştır. Ama artık bilim dünyası bu iddianın saçmalığını görmekte ve çok sayıda bilim adamı, canlılığın üstün bir Yaratıcı'nın eseri olduğunu kabul etmektedir. Cardiff Üniversitesi'nden, Uygulamalı Matematik ve Astronomi Profesörü Chandra Wickramasinghe, "tesadüf" masalına on yıllar boyunca inandırılmış bir bilim adamı olarak karşılaştığı bu gerçeği şöyle anlatır:

"Bir bilim adamı olarak aldığım eğitim boyunca, bilimin herhangi bir bilinçli yaratılış kavramı ile uyuşamayacağına dair çok güçlü bir beyin yıkamaya tabi tutuldum. Bu kavrama karşı şiddetle tavır alınması gerekiyordu... Ama şu anda, Tanrı'ya inanmayı gerektiren açıklama karşısında, öne sürülebilecek hiçbir akılcı itiraz bulamıyorum... Biz hep açık bir zihinle düşünmeye alıştık ve şimdi yaşama getirilebilecek tek mantıklı cevabın yaratılış olduğu sonucuna varıyoruz, tesadüfi karmaşalar değil."⁶

HÜCREDEN İNSANA

İnsanın anne karnındaki yaratılışı başlıbaşına bir mucizedir. Sperm ve yumurtalığın birleşmesiyle tek bir canlı hücre oluşur. Sonra bu hücre çoğalmaya başlar. Çoğalan bu hücreler gizli bir emirle farklılaşırlar. Kemikleri, gözleri, kalbi, damarları ya da deriyi oluşturacak biçimde şekillenir ve dizilirler. Bu kusursuz süreç sonucunda tek bir hücre, kusursuz bir insana dönüşür. Allah bu yaratılış karşısında insana şöyle seslenmektedir: "Ey insan, 'üstün kerem sahibi' olan Rabbine karşı seni aldatıp-yanıltan nedir? Ki O, seni yarattı, 'sana bir düzen içinde biçim verdi' ve seni bir itidal üzere kıldı. Dilediği bir surette seni tertip etti. (İnfitar Suresi, 6)

SİVRİSİNEĞİN YARATILIŞI

Sivrisinek, gece avını bulmasını sağlayan özel bir "kızılötesi görüş" sistemine sahiptir. Kan emmesini sağlayan iğnesi, gerçekte 8 ayrı bıçaktan oluşan karmaşık bir alettir. Emdiği kanın pıhtılaşmasını engelleyen, hatta insanın sinir sistemini uyuşturan özel salgılarla donatılmıştır. Bu üstün tasarımıyla tek bir sivrisinek dahi, yaratılışın açık bir delilidir. Nitekim Allah Kuran'da şöyle buyurur:

"Şüphesiz Allah, bir sivrisineği de, ondan üstün olanı da, (herhangi bir şeyi) örnek vermektan çekinmez.

Böylece iman edenler, kuşkusuz bunun Rablerinden gelen bir gerçek olduğunu bilirler..." (Bakara Suresi, 26)

Bu apaçık gerçeği görebilmek için, mutlaka biyokimya laboratuvarlarına ya da fosil yataklarına gitmeye de gerek yoktur. İnsan, akıl ve sağduyusunu kullanarak dünyanın hangi köşesini incelese, yaratılış gerçeğini görebilir. Kendisinin, ilk başta sadece bir damla su iken, bu satırları okuyup anlayabilen bir insan haline nasıl geldiğini düşünse, Yaratıcısı'nın sonsuz akıllı, bilgisi ve gücünü anlayabilir.

Hiç kimse bu dünyaya rastgele gelmemiştir. Tüm evreni ve tüm insanları yaratan, Alemlerin Rabbi olan Allah'tır. Allah, sadece Kendisi'ne ait olan yaratma gücünü, insanlara yol gösterici olarak indirdiği Kuran'da şöyle anlatmaktadır:

"Ey insanlar, (size) bir örnek verildi; şimdi onu dinleyin. Sizin, Allah'ın dışında tapmakta olduklarınız -hepsi bunun için bir araya gelseler dahi- gerçekten bir sinek bile yaratamazlar. Eğer sinek onlardan bir şey kapacak olsa, bunu da ondan geri alamazlar. İsteyen de güçsüz, istenen de. Onlar, Allah'ın kadri hakıyla takdir edemediler. Şüphesiz Allah, güç sahibidir, azizdir." (Hac Suresi, 73-74)

BALARILARININ İLHAMI

Balarları olağanüstü bir mimari yetenek sergilerler. Yaptıkları altıgen petekler, karmaşık matematiksel formlere dayanmaktadır. En az malzemeyle en çok depolama yapabilecekleri sistemi kullanırlar. Peteklerin en ilginç yanı ise, arıların kovana farklı noktalardan inşa etmeye başlamaları ve sonunda ortada birleşmeleridir. Ama birleşme yerinde hiçbir uyumsuzluk görülmez. Bu durum, arıların tek bir merkezden yönetildiklerini göstermektedir. Nitekim Allah, Kuran'da arıların Kendi ilhamı ile hareket ettiklerini bildirmektedir:

"Rabbin bal arısına vahyetti: Dağlarda, ağaçlarda ve onların kurdukları çardaklarda kendine evler edin. Sonra meyvelerin tümünden ye, böylece Rabbinin sana kolaylaştırdığı yollarda yürü-uçuver. Onların karınlarından türlü renklerde şerbetler çıkar, onda insanlar için bir şifa vardır. Şüphesiz düşünen bir topluluk için gerçekten bunda bir ayet vardır." (Nahl Suresi, 68-69)

DEVENİN YARATILIŞI

Kuran'da Allah, "bakmıyorlar mı deveye, nasıl yaratıldı?" buyurur. (Gaşıye Suresi, 17) Deveyi incelediğimizde, bu hayvanın çöl şartları için özel olarak yaratıldığını görürüz. Haftalarca su içmeden yaşayabilecek bir metabolizmaya, kızgın kumlara karşı bedenini koruyacak özel dokulara, hatta kum fırtınalarına karşı gözlerini perdeleyecek özel kirpik sistemlerine sahiptir.

Dipnotlar

- 1) Charles Darwin, *The Origin of Species: A Facsimile of the First Edition*, Harvard University Press, 1964, s. 184
- 2) Sidney Fox, Klaus Dose. *Molecular Evolution and The Origin of Life*. New York: Marcel Dekker, 1977. s. 2
- 3) Jeffrey Bada, "Origins", *Earth*, Şubat 1998, s. 40
- 4) Leslie E. Orgel, "The Origin of Life on Earth", *Scientific American*, Cilt 271, Ekim 1994, s. 78
- 5) Bkz. Harun Yahya, *Evrin Aldatmacası*, Vural Yayıncılık, 1998, s. 120
- 6) W. R. Bird, *The Origin of Species Revisited*. Nashville: Thomas Nelson Co., 1991, s. 304
- 7) J. D. Thomas, *Evolution and Faith*. Abilene, TX, ACU Press, 1988. s. 81-82
- 8) Ali Demirsoy, *Kalıtım ve Evrim*, Ankara: Meteksan Yayınları, 1984, s. 64
- 9) "Hoyle on Evolution", *Nature*, Cilt 294, 12 Kasım 1981, s. 105
- 10) Fred Hoyle, Chandra Wickramasinghe, *Evolution from Space*, New York, Simon & Schuster, 1984, s. 130
- 11) Michael Denton, *Evolution: A Theory in Crisis*. London: Burnett Books, 1985, s. 351
- 12) Pierre-P Grassé, *Evolution of Living Organisms*, New York: Academic Press, 1977, s. 103.
- 13) Pierre-P Grassé, *Evolution of Living Organisms*, s. 107
- 14) J. P. Ferris, C. T. Chen, "Photochemistry of Methane, Nitrogen, and Water Mixture As a Model for the Atmosphere of the Primitive Earth", *Journal of American Chemical Society*, cilt 97:11, 1975, s. 2964.
- 15) "New Evidence on Evolution of Early Atmosphere and Life", *Bulletin of the American Meteorological Society*, cilt 63, Kasım 1982, s. 1328-1330
- 16) "Life's Crucible", *Earth*, Şubat 1998, s. 34
- 17) Colin Patterson, "Cladistics", *BBC*, Brian Leek ile Röportaj, Peter Franz, 4 Mart 1982,
- 18) Pierre-Paul Grassé, *Evolution of Living Organisms*, Academic Press, New York, 1977, s. 88
- 19) Charles Darwin, *The Origin of Species: A Facsimile of the First Edition*, Harvard University Press, 1964, s. 189
- 20) Derek A. Ager, "The Nature of the Fossil Record", *Proceedings of the British Geological Association*, cilt 87, 1976, s. 133
- 21) Douglas J. Futuyma, *Science on Trial*, New York: Pantheon Books, 1983. s. 197
- 22) Richard Monestarsky, "Mysteries of the Orient", *Discover*, Nisan 1993, s. 40
- 23) Richard Dawkins, *The Blind Watchmaker*, London: W. W. Norton 1986, s. 229
- 24) Charles Darwin, *The Origin of Species: A Facsimile of the First Edition*, Harvard University Press, 1964, s. 302
- 25) David Raup, "Conflicts Between Darwin and Paleontology", *Bulletin, Field Museum of Natural History*, Cilt 50, Ocak 1979, s. 24
- 26) Gerald T. Todd, "Evolution of the Lung and the Origin of Bony Fishes: A Casual Relationship", *American Zoologist*, Cilt 26, No. 4, 1980, s. 757
- 27) R. L. Carroll, *Vertebrate Paleontology and Evolution*, New York: W. H. Freeman and Co. 1988, s. 4.
- 28) Jean-Jacques Hublin, *The Hamlyn Encyclopædia of Prehistoric Animals*, New York: The Hamlyn Publishing Group Ltd., 1984, s. 120
- 29) Jacques Millot, "The Coelacanth", *Scientific American*, Cilt 193, Aralık 1955, s. 39
- 30) *Bilim ve Teknik*, Kasım 1998, Sayı 372, s. 21
- 31) Lewis L. Carroll, "Problems of the Origin of Reptiles" *Biological Reveiws of the Cambridge Philosophical Society*, vol 44. s. 393
- 32) En eski Seymouria fosilleri, Alt Permiyen tabakasına, yani bundan 280 milyon yıl öncesine aittir. Oysa bilinen en eski sürüngen türleri olan Hylonomus ve Paleothyris, Alt Pensilvanyen tabakalarında bulunmuşlardır ki, bu tabakalar 330-315 milyon yıl öncesine aittirler. (bkz. Barbara J. Stahl. *Vertebrate History: Problems in Evolution*, Dover, 1985. ss. 238-39)
- 33) Pat Shipman, "Birds do it... Did Dinosaurs?", *New Scientist*, 1 Şubat 1997, s. 28
- 34) *Nature*, cilt 382, 1 Ağustos 1996, s. 401
- 35) L. D. Martin, J. D. Stewart, K. N. Whetstone, *The Auk*, Cilt 98, 1980, s. 86.
- 36) A. H. Brush, "On the Origin of Feathers", *Journal of Evolutionary Biology*, Vol. 9, 1996. s. 132.

- 37) A. H. Brush, "On the Origin of Feathers", s. 131.
- 38) A. H. Brush, "On the Origin of Feathers", s. 133.
- 39) A. H. Brush, "On the Origin of Feathers", s. 131.
- 40) "Plucking the Feathered Dinosaur", *Science*, Cilt 278, 14 Kasım 1997, s. 1229.
- 41) Douglas Palmer, "Learning to Fly", (Review of *The Origin of and Evolution of Birds* by Alan Feduccia, Yale University Press, 1996), *New Scientist*, Cilt 153, 1 Mart 1997, s. 44.
- 42) Norman Macbeth, *Darwin Retried: An Appeal to Reason*, Boston: Gambit, 1971, s. 101.
- 43) Roger Lewin, "Bones of Mammals, Ancestors Fleshed Out", *Science*, cilt 212, 26 Haziran 1981, s. 1492.
- 44) George Gaylord Simpson, *Life Before Man*, New York: Time-Life Books, 1972, s. 42.
- 45) Boyce Rensberger, *Houston Chronicle*, 5 Kasım 1980, blm. 4, s. 15
- 46) Gordon Rattray Taylor, *The Great Evolution Mystery*, Abacus, Sphere Books, London, 1984, s. 230
- 47) Richard E. Leakey, *The Making of Mankind*, Michael Joseph Limited, London 1981, s. 43
- 48) William R Fix., *The Bone Peddlers*, Macmillan Publishing Company: New York, 1984, sf.150-153
- 49) *Scientific American*, Aralık 1992
- 50) Solly Zuckerman, *Beyond The Ivory Tower*, New York: Toplinger Publications, 1970, ss. 75-94.
- 51) Charles E. Oxnard, "The Place of Australopithecines in Human Evolution: Grounds for Doubt", *Nature*, Cilt 258, s. 389
- 52) Holly Smith, *American Journal of Physical Antropology*, Cilt 94, 1994, ss. 307-325.
- 53) Fred Spoor, Bernard Wood, Frans Zonneveld, "Implication of Early Hominid Labryntine Morphology for Evolution of Human Bipedal Locomotion", *Nature*, cilt 369, 23 Haziran 1994, s. 645-648.
- 54) Boyce Rensberger, *The Washington Post*, 19 Kasım 1984
- 55) Marvin Lubenow, *Bones of Contention*, Grand Rapids, Baker, 1992, s. 83
- 56) Richard Leakey, *The Making of Mankind*, London: Sphere Books, 1981, s. 62
- 57) Erik Trinkaus, "Hard Times Among the Neanderthals", *Natural History*, cilt 87, Aralık 1978, s. 10; R. L. Holloway, "The Neanderthal Brain: What Was Primitive", *American Journal of Physical Anthropology Supplement*, Cilt 12, 1991, s. 94
- 58) Alan Walker, *Science*, cilt 207, 1980, s. 1103.
- 59) A. J. Kelso, *Physical Antropology*, 1st ed., New York: J. B. Lipincott Co., 1970, s. 221; M. D. Leakey, *Olduvai Gorge*, Cilt 3, Cambridge: Cambridge University Press, 1971, s. 272.
- 60) S. J. Gould, *Natural History*, Cilt 85, 1976, s. 30
- 61) *Time*, Kasım 1996
- 62) Ruth Henke, "Aufrecht aus den Baumen", *Focus*, Cilt 39, 1996, s. 178
- 63) Elaine Morgan, *The Scars of Evolution*, New York: Oxford University Press, 1994, s. 5
- 64) Earnest A. Hooten, *Up From The Ape*, New York: McMillan, 1931, s. 332
- 65) Malcolm Muggeridge, *The End of Christendom*, Grand Rapids, Eerdmans, 1980, s. 59.
- 66) Stephen Jay Gould, "Smith Woodward's Folly", *New Scientist*, 5 Nisan 1979, s. 44
- 67) G. G. Simpson, W. Beck, *An Introduction to Biology*, New York, Harcourt Brace and World, 1965, s. 241.
- 68) Francis Hitching, *The Neck of the Giraffe: Where Darwin Went Wrong*, New York: Ticknor and Fields 1982, s. 204.
- 69) Michael Denton. *Evolution: A Theory in Crisis*. London, Burnett Books, 1985, s. 145
- 70) W. R. Bird, *The Origin of Species Revisited*, Thomas Nelson Co., Nashville: 1991, ss. 98-99; Percival Davis, Dean Kenyon, *Of Pandas and People*, Houghton Publishing Co., 1990, ss. 35-38
- 71) Michael Walker, *Quadrant*, Ekim 1982, s.44
- 72) David Jorafsky, *Soviet Marxism*, Natural Science, s. 12
- 73) Malcolm Muggeridge, *The End of Christendom*, Grand Rapids: Eerdmans, 1980, s. 59
- 74) Francis Darwin, *The Life and Letters of Charles Darwin*, cilt 1. New York, D. Appleton and Company, 1888. ss. 285-86
- 75) Gertrude Himmelfarb. *Darwin and the Darwinian Revolution*. Chatto & Windus, London, 1959. s. 348

